

VÄINÖ LEHTONEN

**ONGELMIEN
SEURASSA
VII**

**KRISTOSOFINEN
KIRJALLISUUSSEURA**

1 9 6 9

ONGELMIEN SEURASSA
VII

PDF-tiedosto on skannattu vuoden 1969 painoksesta.
Taustalla olevaan hakukelpoiseen tekstiin on saattanut
jäää alkuperäisestä poikkeavia kohtia.
Ilmiselviäkään painovirheitä ei ole korjattu.
(Ks. J. R. Hannula, *Kristosofian Polulla II*, s. 304.)

Lahdessa joulukuussa 2015
Jaakko Kesävuori

**ONGELMIEN
SEURASSA
VII**

Kirjoittanut

VÄINÖ LEHTONEN

Tampereella 1969 – Kristosofinen Kirjallisuusseura ry.

Tämä kirjanen liittyy seitsemäntenä osana sarjaan "Ongelmien seurassa". Olen vastannut kirjoitettuihin kysymyksiin eri paikkakunnilla järjestetyissä kysymystilaisuuksissa ja vastaukset on nauhoitettu. Tämän kirjan sisältö on koostunut muistiinpanoista.

Tampereella huhtikuussa 1969

V ä i n ö L e h t o n e n

Kysymys: Kristosofinen sanoma opettaa, että maapallon Valkoinen Veljeskunta lähettää ns. vuosisatalähettilään jokaisen vuosisadan viimeisellä neljänneksellä ja että Valkoisen Veljeskunnan virallinen lähettiläs oli H. P. Blavatsky. Pekka Ervast ei ollut maapallon Valkoisen Veljeskunnan lähettiläs, vaan hän tuli Auringon Kuninkaallisesta Neuvostosta, siitä Neuvostosta, joka, kuten Pekka Ervast sanoo, pitää siunaavan kätensä kaikkien planeettojen yllä. Täten maapallon Valkoinen Veljeskunta sai korkeamman asteen. Vaikuttaako näin muodostunut korkeampi aste myös tämän vuosisadan viimeisellä neljänneksellä esiintyvän vuosisatalähettilään toimintaan? H. P. Blavatsky sanoo, että uusi vuosisatalähettiläs on odotettavissa vuoden 1975 jälkeen.

Vastaus: Aurinkokuntamme on yhtenäinen kosmos. Sen planeetat ovat kouluja, joissa sielujen kasvatustyö tapahtuu kosmisen Kristuksen käskystä ja turvin. Kristuksen käskystä lähetetään apua aina sinne, jossa sitä tarvitaan. Maapallon ihmiskunta sai aikojen aamulla apua Venuksesta ja Merkuriuksesta. Noista planeetoista tullut auttajajoukko perusti maapallolle Valkoisen Veljeskunnan, jonka ylimpänä johtajana on Sanat Kumaaraksi eli Melkisedekiksi

nimitetty korkea olento. Hänellä ei ollut isää eikä äitiä, ei päiviensä alkua eikä elämänsä loppua, kuten Hebrealaiskirje häntä kuvailee. Hebrealaiskirje kertoo edelleen, että Jeesus Natsarenus, jota sanottiin Kristukseksi, tuli "ylimmäiseksi papiksi" Melkisedekin järjestyksen mukaan; Jeesus Kristus oli siis myös käynyt Melkisedekin eli maapallon Valkoisen Veljeskunnan koulua. Mutta Pekka Ervast kertoo, että Jeesus Natsarenus oli sekä esikoinen että erikoinen olento. Melkisedekin koulua käydessään hän kasvat ti itsessään erikoisesti rakkauskykyä, ja palestiinalaisessa ruumistuksessaan hän kykeni tuomaan rakkau den maapallon ilmapiiriin ja ihmisten sieluihin. Jeesus Kristus oli, kuten P. E. opettaa, Logoksen Poikaryhmän johtaja. Hän tuli siis Auringon Kuninkaallisesta Neuvostosta, joten hänen avullaan maapallon Valkoinen Veljeskunta sai korkeamman asteen. Sen asteen vaikutus näkyy myös vuosisatalähettiläitten työssä. Vaikka H. P. Blavatsky olikin maapallon Valkoisen Veljeskunnan virallinen lähettiläs ja edusti siis Melkisedekin koulua, niin kyllä hänen opetuksi saan näkyy Jeesus Kristuksen henki. Hän neuvoi kristittyjäkin mm. sanomalla: Jos tahdotte olla kristittyjä, niin seuratkaa Vuorisaarnaa. Paavalia hän nimittää korkeaksi vihityksi ja artikkeleissaan hän se littää, että Kristus on jokaisessa ihmisessä.

Pekka Ervast tuli myös Auringon Kuninkaallisesta Neuvostosta, sen Isä-hierarkiasta. Jeesus kuvaili sellaisen tulemisen tapahtuvaksi ja ennusti, että aika muuttuu silloin vakavaksi, levottomaksi. Kansatkin kutsutaan silloin tuomiolle. Kansat ovat nyt tuomiol-

la: joko ne hylkäävät väkivallan ja sodan ja jatkavat elämäänsä, tai, jos elävät entiseen väkivaltaiseen tapansa, kuolevat. Elämme parhaillaan yleismaailmallisen kriisin keskellä, sillä sodalla ei ratkaista enää kansojenvälisiä pulmia. Myöskään pelkät neuvottelut eivät auta, sillä nyt kysytään rauhan tekoja, käytäntöä. Kysytään: kumpi hallitsee, sodan jumala vaiko taivaallinen Isä. Sillä Logoksen Isä-hierarkian johtaja toi Isän tahdon vaikutuksen maapallon elämään, se tuli uuden luonnonvoimankin muodossa. Myös karmen johto on siirtymässä Kristus-Isän haltuun, joten ihmiskunnan elämä on siirtynyt ratkaisevasti henkeenpalautumisen tielle. Kaikki tämä vaikuttaa luonnollisesti tämän vuosisadan lähettiläänkin työhön, sillä hänkin voi nyt työskennellä muuttuneissa olosuhteissa. Nyt on myös olemassa laaja teosofinen ja kristosofinen kirjallisuus, joten tulevan lähettilään ei tarvitse alkaa alusta, kuten H. P. B:n oli pakko tehdä. Monet teosofiset opit ovat myös saaneet jo yleistä tunnustusta, joten maaperä on nyt hedelmällisempi kuin viime vuosisadalla.

Maapallon Valkoinen Veljeskunta on siis saanut kaksi korkeampaa astetta, joten ihmiskunnalle on avattu tie suoraan Logokseen. Jos nimittäisimme Melkisedekin eli Sanat Kumaaran kuutta maapallolla olevaa looshia yhteisnimityksellä Siniseksi Looshiksi, niin Jeesus Kristuksen avulla avautui sen lisäksi punainen Kristus-looshi, ja Pekka Ervastin avulla Graallooshi. Nuo nimitykset ovat tuttuja syystä, että "enteet kulkevat tapahtumien edellä", toisin sanoen, profeetat ovat niitä aavistelleet.

Kysymys: Henkinen paine voi perheessä, missä vain toinen osapuoli omaksuu kristosofisen elämänymmärryksen, olla kova. Miten olisi meneteltävä? Pitääkö perhesovun säilymisen vuoksi luopua henkisiä harrastuksista?

Vastaus: Kysyjä voi lohduttaa itseään ainakin sillä, ettei hänen tapauksensa ole ainoa. Elämänkatsomuksellinen eroavaisuus perheenjäsenten keskuudessa on eräs aihe eripuraisuuteen. Jeesus Kristus sanoi, että hänen oppinsa tekee perhekuntalaiset vihollisiksi keskenään. Näin tapahtuu siitä huolimatta, että Kristuksen opetukset kehottavat rauhaan ja rakkauteen.

Uskonnollisista syistä johtuva perheen epäsopu saa toisinaan melkeinpä vainomanian luonteen, joten hyökkäilyjen syyt ovat samoja, joista johtuvat mm. uskonsodat ja muut laajemmat uskonnolliset vainot: hyökkäilijä uskoo olevansa vastuussa toisen ihmisen sielusta. Tarkoitus, vastuuntunto, on hyvä, mutta vastuuntunnon kohde, sielu, on erheellinen. Olemme vastuussa toistemme fyysillisestä elämästä, toimeentulosta, terveydestä jne., mutta toistemme sielusta: ajatuksista, tunteista, henkisistä pyrkimyksistä . . . emme kykene vastaamaan. Kirkot erehtyivät unohtaessaan ihmisen fyysillisenä olentona ja ryhtyessään "pelastamaan" ihmisen sielua: ruumis voitiin vaikkapa polttaa elävänä, jotta sielu pelastuisi. Kun hyvässä tarkoituksessa tehdään paha, ollaan jesuiittojen jäljillä.

Pekka Ervast neuvoi: karmalliset velvollisuudet tulee täyttää hyvin tai vieläkin paremmin, mutta on varottava ottamasta u u s i a maallisia velvollisuuksia. Vanha karma tulee näin tehden vähitellen voitetuksi ja silloin vapautuu enemmän aikaa henkisille harrastuksille; sillä uskonnollinen erimielisyyskin saattaa olla vanhan karman purkautumista. Vääryyttä kärsivän on hyvä muistaa rakkauden antama neuvo: toisen osapuolen hyökkäily ja painostus ei aina johdu pahasta tahdosta, vaan auttamishalusta. Hän elää siinä erehdyksessä, että uskoo voivansa pelastaa toisen ihmisen sielun.

3

Kysymys: Näin unta että valehtelin. Samassa muistin rikkoneeni totuuden ja rehellisyyden käskyä vastaan. Mistä nousi tuollainen muistutus?

Vastaus: Kun olemme päivätajunnassamme omaksuneet esim. totuudellisuuden ihanteen, mutta unta nähdessämme emme osaakaan ihannettamme toteuttaa, niin se on merkki siitä, ettei ihanne ole vielä tullut omaksemme, se ei ole "painunut vereemme". Kysyjän tapaus on todiste siitä, että totuudellisuus on jo ainakin jonkun verran muuttumassa hänen luonteekseen. Tuollainen uni on aivan kuin lohdutetus: tuon verran olet edistynyt henkisellä tielläsi. On opettavaista tarkkailla uniaan.

4

Kysymys: Valkoisen Veljeskunnan auttava apu tulee ihmisen, korkean Mestarin kautta. Mestarit, ku-

ten Gautama Buddha ja Jeesus Kristus etsivät ja löysivät omissa kamppailuissaan suuria elämän salaisuuksia, edellinen korkeamman järjen valon, jälkimmäinen Kristus-rakkauden. Pekka Ervast löysi omassa kamppailussaan pahanvastustamattomuuden syvimmäksi elämän salaisuudeksi asettaen sen henkisen elämän kulmakiveksi. J. R. Hannula toteaa, että Pekka Ervastissa on ratkaistu kaikki elämän pulmat. Tarkoittaako se esim. Buddhan tai Jeesuksen opetuksen sivuuttamista?

Vastaus: Katsokaamme t ä m ä n h e t k i s t ä kristillisyyttä, buddhalaisuutta, islamilaisuutta, hinduisimia tai muita uskontoja. Näemme, ettei minkään uskonnon piirissä enää täysin tajuta uskonnon alkuperäistä sanomaa, sillä noista uskonnoista on kasvanut kirkkoja, joissa pappisvalta omaa etuaan tavoitellen määrää, mitä uskonto on. Mutta Pekka Ervast etsi esiin noitten uskontojen ensimmäisten julistajien alkuperäisen hengen. Emme tietäisi, mikä oli esim. Jeesus Kristuksen alkuperäinen sanoma, elleimme kuulisi sitä Pekka Ervastilta. P. E. nosti jokaisen uskonnon alkuperustajan oikeaan asemaansa ja siksi hänen opetuksissaan on ratkaistu mm. kaikkien uskontojen pulmat.

5

Kysymys: Onko hypnotisoiminen mustaa magiaa, ja jos on, niin mikä siinä on mustaa? Onko hypnotisoiminen lääketieteellisessä tarkoituksessa suotavaa?

Vastaus: Kun lääkäri Mesmer, yksi kolmesta Valkoisen Veljeskunnan lähettiläistä paljasti "eläimellisen magnetismin" olemassaolon, niin hänen tarkoituksensa oli avata lääketieteelle uusi ura. Hän paljasti sen ikivanhan totuuden, että terveen ihmisen elämänvoima voi siirtyä sairaaseen ihmiseen parantavana voimana. Jos Mesmerin opetukset olisi otettu vastaan riittävän vakavasti, niin lääketieteelle olisi avautunut aivan uusi suuntaus – ihmiskunnan onneksi. Mutta toisin kävi. Materialistisen elämäntutkimuksen omaaville tutkijoille oli arvoa-alentavaa hyväksyä sellaista utopiaa, että ihmisestä muka säteilisi jotakin "ylifyysillistä". Kun James Braid esitti kahdeksannentoista vuosisadan alkupuolella hypnotismia, jota H. P. Blavatsky nimitti mesmerismin äpärälapseksi, niin Braidin käsitykset saivat suojelemaan vastanoton. Materialistikin voi hyväksyä hypnotismin ja suggestion, koska niistä esitetyt käsitykset eivät kaivanneet "ylifyysillistä" fluidumia. Mutta ratkaisematta jäi, ja on yhä edelleen ratkaisematta, ovatko teoriat hypnotismista ja suggestiosta tosia. Ihminen on tieteelle toistaiseksi ratkaisematon arvoitus ja pysyy sellaisena, ellei tiede turvaudu okkultismin opetuksiin.

Magneettinen fluidumi, josta Mesmer opetti, vaikuttaa suorastaan parantavana voimana fyysilliseen ruumiiseen, eikä kahlitse parannettavan omaa tahtoa. Hypnoottinen suggestio vaikuttaa hypnotisoitavan alitajuntaan, hypnotisoijan ottaessa haltuunsa hypnotisoitavan tahdon. Hypnotisoija käyttää pakko-

v a l t a a toista ihmistä kohtaan, ja siksi se on arveluttavaa. Tarkoitus pyhittää keinot. Hypnotismin tuhovaikutusta lieventäisi, jos hypnotisoija olisi voimakas rakkaudessa; mutta oppineisuus ei muuta ihmistä paremmaksi.

6

Kysymys: Asepalveluksesta kieltäytyneitä nimitetään omantunnon aroiksi. Arkuudella ymmärrän pelkuruutta. Ovatko sodasta kieltäytyjät pelkureita?

Vastaus: "Omantunnon arat" on keksitty pilkkanimitys, jolla "kristillisen" sivistyksen saaneet yrittävät peittää kaksinaismoraaliaan. Onhan käsite o m a t u n t o paljon käytetty sana ja sillä tarkoitetaan ehkä lähinnä ihmissielussa vaikuttavaa Jumalan ääntä. Yhteiskuntakin hyväksyy omantunnon ainakin veroilmoituksen vakuudeksi, jolla nähtävästi tarkoitetaan, että veroilmoituksen tekijä vakuuttaa ilmoituksensa oikeaksi käyttäen Jumalaa todistajanaan. Kristillinen yhteiskunta hyväksyy omantunnon, siis Jumalan äänen silloin, kun on kysymyksessä yhteiskunnan etu. Entä silloin, kun jonkun kansalaisen omatunto on ristiriidassa yhteiskunnan edun kanssa? Yhteiskunta vaatii: sinun täytyy tappaa, sotia . . . , tuo ja tuo kansa on meidän vihollisemme; siis sinun on hyökättävä, tapettava heitä; me olemme oikeassa ja Jumala on meidän puolellamme. Mutta jonkun kansalaisen omantunnon kautta puhuu Jumala: sota

on murhaamista ja murhaaminen on rikos. Hän etsii omalletunnolleen tukea kristittyjen pyhästä kirjasta ja siellä sanotaan mm.: ”Joka ihmisen veren vuodattaa, hänen verensä on ihminen vuodattava, sillä Jumala on tehnyt ihmisen kuvaksensa”. (1 Moos. 9:6). Ja Vuorisaarnassa puhuu kristikunnan Mestari: ”Te olette kuulleet sanotuksi: ’Rakasta lähimmäistäsi ja vihaa vihollistasi’. Mutta minä sanon teille: rakastakaa vihollisianne ja rukoilkaa niiden puolesta, jotka teitä vainoavat, että olisitte Isänne lapsia, joka on taivaissa; sillä hän antaa aurinkonsa koittaa niin pahoille kuin hyvällekin, ja antaa sataa niin väärä- kuin oikeamielisillekin.” (Matt. 5:43–45). Kysymyksessä olevan kansalaisen puolella on Jumala sekä omantunnon äänenä että pyhän kirjan opetuksena. Koska samassa pyhässä kirjassa lisäksi sanotaan, että enemmän tulee kuulla Jumalaa kuin ihmistä, niin sodasta kieltäytyjällä näyttää olevan vankat perusteet. Mutta yhteiskunta on toista mieltä siksi, että yksilön omantunto on asennoitunut – myöskin Jumalan nimessä – yhteiskuntaa vastaan. Täten paljastuu ”kristillisen” sivistyksen kaksinaismoraali, ja siksi sodasta kieltäytyjät asetetaan pilkanalaiseen asemaan. Koska sodasta kieltäytyjä joutuu asettumaan yhteiskuntaa, siis ylivoimaa vastaan, ei hän suinkaan ole pelkuri. Pelkuri on se, joka kuuntelee enemmän ihmisiä kuin Jumalaa. – Edellä sanotusta selvinnee myös, miksi Jeesus puhui kahdesta Jumalasta, nimittäen toista ”tämän maailman jumalaksi” ja toista taivaalliseksi Isäkseen. ”Tämän maailman jumalan” ääni kuuluu tykkien jyllinässä ja taivaallisen Isän ääni Vuorisaarnassa.

Kysymys: Jeesus kehottaa rukoilemaan Isän eli taivasten valtakuntaa maan päälle. Taivasten valtakunta kuvataan rauhan ja onnen tilaksi. Eikö ihmisten maanpäällinen elämä menetä merkityksensä, jos raadanta leivän tähden loppuu?

Vastaus: Taivasten valtakunta on ajasta ja paikasta riippumaton ihmissielun sisäinen tila, sillä "taivasten valtakunta on sisäisesti teissä", kuten eräs apostoli sanoi. Virallistunut kristikunta uskoo taivasten valtakunnan olevan kuolemantakaisessa maailmassa, mutta se erehtyy. Autuudenjulistuksissa nimitetään ko. sielun tilaa autuudeksi. Mm. rauhanrakentajat, puhdassydämiset, lempeät ja ne, joita vainotaan oikeamielisyyden tähden, ovat autuaita. Kysymyksessä ovat fyysillisissä ruumiissaan elävät ihmiset, sillä rakentaminen on fyysillistä toimintaa ja vain fyysillistä ihmistä voidaan vainota hänen oikeamielisyytensä takia. Jos "autuaita" on riittävän paljon, niin luonnollisesti ulkonainenkin maailma muuttuu mm. siten, että oikeamielisten vainoaminen lakkaa. Mutta kuinka kauan kestää ennen kuin ihmiset muuttuvat. Ei ole pelkoa työn loppumisesta, sillä ihmiskunta elää vielä kuritushuone-asteella. Taivasten valtakunta ja siitä johtuva autuus tulee ihmisen osaksi vain sitä varten, että hän jakaisi sitä toisille.

Kysymys: Pekka Ervast opettaa, että lavealta tieltä kaidalle tielle siirtyminen käy ahdistuksen ja tuskan

kautta. Onko se ahdistusta sillekin, joka on perehtynyt Pekka Ervastian viisauteen ja harrastanut vuosikymmenet hänen opetustensa tutkimista; sanalla sanoen: jonka maailmankatsomus on jo avartunut?

Vastaus: P. E:n viisauteen tutustuminen ja maailmankatsomuksen avartuminen on kulkua kaitaa tietä kohti. P. E. oli itse kulkenut saman tien. Hän kertoo omista ahdistuksistaan, ennen kuin totuus valkeni hänelle. Niin ikään Paavali sanoi kärsivänsä synnytystuskia, jotta Kristus saisi muodon hänen oppilaissaan. Paavali oli käynyt läpi oman ahdistuksensa, mutta sen jälkeen hän oli ahdistuksessa toisten takia.

Kaita tie ja ahdas portti käy ymmärrettäväksi, kun ajatellaan Kristuksen lähestymistä. Kristus oli ennen vain näkymättömissä maailmoissa, mutta Jeesus Kristuksessa Kristus saavutti päivätajunnan. Se oli Kristuksen laskeutumisen uusi saavutus, se oli kosminen saavutus ja käsitti koko maapallon. Kun joku kulkee Jeesus Kristuksen jälkiä noudattamalla hänen opetuksiaan, niin hän ottaa myös Kristuksen vastaan omassa päivätajunnassaan. Hän toistaa pienoiskoossa Mestarinsa kokemukset ja tuo Kristusta näkyväiseen maailmaan. Jos nimitämme ihmissielussa tapahtuvaa Kristussyntymää tutulla nimityksellä vihkimykseksi, niin sen syvyistä vihkimystä ei voinut saavuttaa ennen Jeesus Kristusta. Siksi Kristussyntymä on jokaiselle ihmiselle uusi voitto, joka on tuskan ja ahdistuksen takana, ja se voitto edistää pieneltä osalta taivasten valtakunnan toteutumista maan päällä. Tie ennen Kristussyntymää on kulkemista

järjen valistuksen ja sisäisen puhdistautumisen kautta ja siihen antaa nyt parhaimman tilaisuuden teosofian ja kristosofian tutkiminen ja sulatteleminen.

9

Kysymys: Jeesus Natsarealainen sanoi: Antakaa kuolleitten haudata kuolleensa. Miten tuo neuvo on ymmärrettävissä?

Vastaus: Jeesus tarkoitti hautaajilla henkisesti kuolleita, sillä eiväthän fyysillisesti kuolleet voi haudata toisiaan. Henkisesti kuolleet, ne, jotka eivät piittaa Kristuksen opetuksista, ovat ihmiskunnan enemmistönä. He palvovat kuolemaa, tappavat toisiaan "pyhän" asian puolesta sotien melskeessä ja sen jälkeen hautaavat silpomiaan ihmisiä surumarssien soudessa. Tuollainen hautaus on erittäin lumoava toimitus, sillä hautaajat korostavat siinä omaa suurenmoisuuttaan vainajien kustannuksella. Tämä on yleismaailmallinen ilmiö, mutta etenkin virallistunut kristikunta on erikoisesti kunnostautunut sotasankarien palvonnassa. Kristityt uskovat vainajien "nukkuvan" haudoissaan, joten vainajat eivät ole kuuntele-massa surumarsseja eikä juhlapuheita. Vainajat eivät näin ollen voi nauttia heille osoitetuista kunnioituksesta. Mutta hautaajat nauttivat. Heidän sielutilansa on tämä: "sankarit" tappoivat toisia ja tapattivat itsensä sen asian puolesta, joka me ille on pyhä; ja meille on pyhää sota, murhaaminen . . . Hautaajat

korostavat näin oman murhanhimonsa oikeutusta. Sana p y h ä paljastaa sotienpuolustajien sieluntilan: he uskovat, että Jumala takaa heidän murhanhimonsa oikeutuksen. Sotasankaripalvonnan sisältö on käsite Jumala, joka pyhittää palvojien uskon ja teot. Entä "jumala"? Jeesus Kristus teki eron taivaallisen Isänsä ja aikansa papiston ja kansan jumalkäsityksen välillä. Johanneksen evankeliumin 8:38 hän puhuu: "Minä puhun, mitä minä olen nähnyt Isäni tykönä; niin tekin teette, mitä olette kuulleet omalta isältänne." Ja 8:44 hän jatkaa: "Te olette isästä perkeleestä, ja isänne himoja te tahdotte noudattaa. Hän on ollut murhaaja alusta asti" Jeesus siis toteaa itse, että se "jumala", jota murhaajat palvovat, on perkele, murhan henki. Hän ei ole taivaallinen Isä. – Kun Jeesus opetti: antakaa kuolleitten haudata kuolleen, niin hän tarkoitti noita kuolemanpalvojia. Hän lisäsi: S e u r a a s i n ä m i n u a.

10

Kysymys: Jeesus Natsarealaisen kerrotaan sanoneen, ettei hän tullut tuomaan rauhaa vaan miekkaa. Miten tällainen sanonta on ymmärrettävä?

Vastaus: Se on ymmärrettävissä ennustuksena, edeltäpäin lausuttuna toteamuksena. Jeesus tiesi, ettei hänen sanomansa mairittale ihmisten luontaista itsekkyyttä ja siksi hänen opetuksensa pyritään kääntämään ylösalaisin. Näin on käynytkin. Onhan kristikunnan elämä ollut mitä verisintä puuhaa uskonsoti-

neen, noitavainoineen ja elävältäpolttamisineen. Sitä kaikkea on tehty Jeesus Kristuksen ja Jumalan nimi huulilla ja uskottu, että sellainen "kristillisyyys" on rakkautta.

Jeesus viittaa myös siihen, että hänen sanomansa vaikutuksesta perheenjäsenetkin nousevat toisiaan vastaan. Tämäkin ennuste pitää paikkansa. Jos joku ryhtyy tosissaan etsimään totuutta siten, että hän ryhtyy seuraamaan Vuorisaarnan opetuksia käytännössä, niin hänen ympäristönsä hermostuu. Sotimattomuuden ja pahanvastustamattomuuden hyväksyminen ja käytännöllistyttäminen nostattaa häntä vastaan sekä kirkon että yhteiskunnan. Omaiset pitävät häntä kapinoitsijana ja hieman "tärähtäneenä". Ystävät kääntävät hänelle selkensä. Mutta kokemus on opettanut, että vakavan totuudenetsijän periksiantamaton etsintä rauhoittaa vähitellen sekä omaiset että ympäristön, joskin hänen on etsittävä uusia ystäviä samoin ajattelevien keskuudesta.

11

Kysymys: Puhuessaan "lopun" ajasta Jeesus sanoo, että silloin esiintyy vääriä "kristuksia" ja ne eksyvät monta. Onko mittapuita, joilla voidaan mitata henkisiä opettajia?

Vastaus: Opettaja tunnetaan opetuksistaan kuten puu hedelmistään. Oikean Kristuksen hedelmä on Jeesus Kristuksen käytännölliset elämänohjeet, Vuo-

risaarna, jota saatamme ymmärtää Pekka Ervastin opetusten nojalla. Jos opettaja väittää olevansa Kristuksen sanansaattaja, mutta kieltää Vuorisaarnan hengen, tai osoittautuu piittaamattomaksi Vuorisaarnan elämänymmärrykselle, niin hänen opetuksensa ei ole Kristuksesta. Sellainen opettaja rakentaa vyöryvälle hiekalle, kuten Vuorisaarnan lopussa sanotaan. – On huomattava, ettei Kristuksen tosiolemuksesta tiedettäisi mitään, ellei Jeesus Kristus olisi opettanut Kristuksesta. Samoin: maailmankaikkeuden ja ihmiskehityksen todellisen luonnon selittäjä oli H. P. Blavatsky. Opit karmasta ja jälleensyntymisestä, kuolemanjälkeisestä elämästä, ihmisen ja luonnon monivaiheisesta kehityksestä saimme H. P. Blavatskytä. Näistä seikoista johtuen meillä on opettajia mitataksemme kaksi mittapuuta, kuten Pekka Ervast opettaa: Vuorisaarna siveellisenä mittapuuna ja H. P. Blavatskyn teosofia metafyyssillisenä mittapuuna.

12

Kysymys: Auttaako esirukous?

Vastaus: Esirukous, jos se on harras, voi aikaansaada tuloksia. On asia erikseen, ovatko tulokset rakentavia vaiko hävittäviä. Sen seikan määrää esirukousta harjoittavien ihmisten sieluntila. Kun kristityt armeijat rukoilevat voittoa omille aseilleen ja häviötä viholliselle, niin he harjoittavat noituutta. He rukoilevat avukseen pahuuden henkivaltoja, nimit-

täkööt niitä Jumalaksi tai miksi tahansa. Paavalikin sanoo: "On paljon sellaisia jumalia . . ." – Kun joku asennoituu sellaiseen mielentilaan, että tämä meidän kansa on erikoisesti Jumalan suosiossa ja tuo naapurikansa palvoo perkelettä, ja sitten rukoilee, että Jumala kääntyttäisi nuo paholaisenpalvojat rukoilijan itsensä kaltaisiksi, niin hänen rukouksensa on melkoisen harmaata. Hän asettaa omissa aivoissaan olevan jumalankuvan tavoiteltavaksi ihanteeksi ottamatta huomioon, onko se jumalankuva sopusointuinen Jeesuksen taivaallisen Isän kanssa, Isän, jonka opetukset ovat Vuorisaarnassa.

Esirukous, josta ensimmäiset apostolit puhuivat, tarkoitti mm. sairaan parantumista. Siinä tavoiteltiin rakkaan ystävän ja veljen parasta, ilman itsekkäitä tavoitteita.

13

Kysymys: Pekka Ervast kirjoittaa kirjassaan "Ihmisen synty" mm: "Me emme saa olla fyysisistä ja eetterivoimista riippuvaisia, vaan meidän täytyy nousta astraaliruumiiseen, silloin opimme itseasiassa salaisuuden." Miten tämän ymmärrämme?

Vastaus: Olemme riippuvaisia fyysisis-eetterisistä voimista silloin, kun sieluelämämme ja tekomme kiertävät vain nälän, sukupuolielämän, rikkauden ja yleensä persoonallisen "onnen" ympärillä. – Pekka Ervast tarkoittaa tässä astraaliruumiilla todennäköisesti astraalis-mentaalista periaattia, ns. tsittaa eli

mielikuvitus-prinsiippiä. Ajatuselämä on sikäli hallinnassamme, että saatamme sitä ohjata, hillitä ja antaa sen ajatella mm. henkisiä asioita. Voimme kieltää sen pyörimästä persoonallisen "onnen" ympärillä. Kaikki itsekasvatus lähtee ajatusten hallinnasta, siihen perustuu mm. jooga. Ajatusten puhdistus, ajatus-tunne-elämän muuttaminen järkeväksi, vaikuttaa ajan ollen eetterisiin voimiinkin.

14

Kysymys: Näkeekö ihminen kuolemansa jälkeen syyt elämänsä vaikeuksiin, vai selviävätkö ne vasta uuden jälleensyntymän kynnyksellä?

Vastaus: Ihmissielu näkee menneitten ruumistustensa sarjan ja tulevaisuutensa kohteen uuden jälleensyntymän kynnyksellä, mutta sielu joka katselee, ei ole enää tällainen, meille jokaiselle tuttu persoonallinen minä, jonka nyt tajuaamme itseksemme. Sielu on käynyt kiirastulen ja taivasmaailman läpi ja siitä on haihtunut pois paha ja itsekäs hyvä. Jälleensyntymään pyrkivä sielu on kuin kirjoittamaton lehti, hän katselee kehitystietään kuolemattoman itsensä näkökulmasta. Sielu on tullut jälleen lapseksi, joka on vapaa aloittamaan uutta elämää, hän on käynyt unohduksen virran läpi. Kun hän jälleensyntymän kynnyksellä näkee sen ihannekuvan ihmisyydestä, joka on Kristuksessa ja tajuaa, että Kristus on häntäkin lähellä, niin sielu jaksaa jälleen yrittää. Elämän puo-

lelta on suuri armo, että sielu saa aivan kuin hukkaa Jumaluuden mysteerioon ennen uutta jälleensyntymää, sillä siitä "hukkumisesta" säilyy hämärä muistouteen jälleensyntymään: lapsi tahtoo olla hyvä ihminen. Lapsen kasvaessa nousee vähitellen vanha karma, elämän vaikeudet, surut ja ilot, mutta syvällä jokaisen ihmisen sielussa on aavistus siitä, että paha on voitettavissa ja että hyvän tulee kasvaa. Elämän kamppailussa on apuna – paitsi terve talonpoikaisjärki ja omatunto – uskontojen perustajien siiveilliset neuvot. Pekka Ervastin uudelleen järjestämä Vuorisaarna on niistä selvin ja syvin. Siinä esitettyjä opetuksia voimme – sillä olemmehan jokainen käyneet unohduksen virran läpi – punnita terveen järkemme ja omantuntomme avulla ja todeta niiden pätevyuden. Vuorisaarnaan syventymällä ja sen henkeen uppoutumalla kokoamme aarteita taivaaseen, kuten Jeesus Kristus neuvoo, ja kun jälleen kuljemme kuolemanjälkeisen elämän kautta ja saavumme kuolemattoman itsemme luo, niin meillä on mukana lahja täältä maaelämän koulusta, lahja, joka liittyy osaksi itseämme.

15

Kysymys: Kuinka voisi auttaa katkeraa ja kuolemanpelon vaivaamaa ihmistä?

Vastaus: Meitä viidennen juurirodun ihmisiä tuskin voi auttaa muuten kuin valaisemalla järkeä. Joku elämänsä vaivautunut voi tosin uskoa saaneensa apua jostakin tunnekuohuisesta "herätyskokoukses-

ta", mutta kun tunnekuuhu vaimenee, niin uudet epäilykset valtaavat mielen. Jos apua tarvitseva on kyllästännyt mielensä esim. helvetin pelolla, niin hän ei useinkaan henno uskostaan luopua. Hänelle on kiljuvan jalopeuran tavalla kiertävä perkele tullut niin rakkaaksi, että siitä luopuminen tuntuu riistävän parhaan osan hänen sielustaan. Tällaiseen avun tarvitsijaan kilpistyy järkevä puhekin. Voihan siitä huolimatta yrittää puhua esim. jälleensyntymisen ja karmen laeista ja että me ihmiset olemme rakastavan Isän lapsia. Kukaties siitä kylvöstä jää siemen, joka joskus itää.

Kun auttajan oma sieluelämä muuttuu henkistä tietä kulkien, niin silloin tulee toinenkin auttamismahdollisuus. Se tapahtuu unimaailmassa. Kun puhdistuksen tiellä kulkija saavuttaa tuloksia sisäisessä kasvussaan, niin hän vie nukkuessaan unimaailmaan niin paljon hienoa eetteriainetta omasta eetteriruumiistaan, että unielämä tulee järkeväksi ja sisältörikkaaksi. Kun hän nukkumaan ryhtyessään painaa mieleensä ajatuksen: "Minäkin tahdon olla hyvä ihminen", niin häntä voidaan käyttää avuntarpeessa olevan auttamiseen. Jokainen tapaus löytää tarvittavat keinot. Avun saaja saattaa tuoda unimaailmasta niin kauniin ja vaikuttavan muiston, että helvetin pelkokin haihtuu.

16

Kysymys: Pekka Ervast opettaa, että naisten tulisi herätä tajuamaan sodan epäinhimillisyyden. Miksi juuri naisten?

Vastaus: Enimmäkseen naiset joutuvat kasvattamaan lapsia. Tulevien sukupolvien elämä liittyy näin ollen suureksi osaksi naiseen. Naiset ovat luonnostaan miehiä vanhoillisempia, he tahtovat säilyttää ”kodin, uskonnon ja isänmaan” kuten fraasi kuuluu. Joko tietoisesti tai itsetiedottomasti naisten vaikutus lapsiin on: sota on sankarillista, isänmaata on puolustettava. Kautta aikojen naiset ovat kasvattaneet poikiaan urhoollisiksi sotilaisiksi ja innoittaneet miehiä sodan veriseen temmellykseen. Sellainen elämä on nähtävästi ollut ainoa mahdollinen, koska ei ole osattu toisinkaan elää. Kansojen tarinat kertovat vain toinen toistaan julmimmista sodista, sodat ovat kuin yhteiskuntien kerma. Muut yhteiskunnissa esiintyvät ilmiöt ovat toisarvoisia.

Nyt olemme maailmanhistorian suurimmassa murroskaudessa ja käännekohdassa, ja murroskauden valtavuus tulee vuosi vuodelta yhä ilmeisemmäksi: jos ihmiskunta aikoo yhä elää tällä planeetalla, on sen lakattava sotimasta. Elämä ei enää vaadi ylipääsemättömiä raja-aitoja kansojen välillä, ei tarvitse olla rikkauden ja köyhyyden pulmia, – sellaiset esteet voidaan nyt poistaa neuvotteluilla ja työllä. On tullut sellaiset mahdollisuudet. Mutta sen onnistuminen edellyttää ihmisten heräämistä ja että uudet sukupolvet kasvatetaan kuolemanuskosta elämänuskoon. Se kasvatustehtävä kuuluu etupäässä naisille. Mutta siihen kyetäkseen naisten tulee itse herätä. Naisten tulee valistaa järkeään, jotta vapautuisivat väärästä, tunnepohjaisesta vanhoillisuudestaan. Täten ymmärrämme, että ihmisten kasvatus täytyy aloittaa aikui-

sista, sillä aikuiset sitten kasvattavat lapsia. Aikuisten opettajiksi näissä käännteentekeissä kysymyksissä kelpaavat vain Mestarit. Teosofinen liike ratkaisi tämänkin pulman. Se toi länsimaille tiedon Mestareista ja opetti: jokaisen uskonnon alkuunpanija oli Mestari. Heistä suurimmat, Buddha ja Jeesus kielsivät tappamista, sotimasta. Siis Mestareista ainakin Buddha ja Jeesus kelpaavat aikuisten opettajiksi.

17

Kysymys: Miten voisimme olla Mestareille avuksi kansan karman voittamisessa?

Vastaus: Edistämällä sitä työtä, jota Mestarit tekevät. Mestarit ovat aina etsineet työtovereita, jokaisen uskonnon perustajalla on ollut oppilaita. Sekä Mestareitten varsinaiset oppilaat että ne, jotka tuntevat harrastavansa Mestareitten opetuksia, tekevät työtä, jotta Mestareitten julistus kantaisi hedelmää. Siksi H. P. Blavatsky omisti "Teosofian avaimen" teosofeille, jotta he itse oppiessaan opettaisivat muita.

18

Kysymys: Joutuuko ihminen kuoleman jälkeen tilinteolle niitten ihmisten eteen, joita vastaan hän on rikkonut?

Vastaus: Fyysillinen elämä on varsinainen tilinteon päivä. Kun olemme tehneet väärin toiselle ihmiselle, niin siitä tulee aikanaan karmallinen seuraus. Ellei väärintekoa ole sovitettu siinä ruumistuksessa, jossa se on tehty, siirtyy sovitus toiseen jälleensyntymään. Sovitus tapahtuu sillä elämäntasolla, jolla rikkomus on tehty. Fyysillinen teko sovitetaan fyysisessä maailmassa. – Mutta ihminen tekee rikoksen myös ajatuksissaan ja tunteissaan, sillä niissä on tekojenkin alkusyy. Ajatukset ja tunteet liikkuvat näkymättömässä maailmassa, joten ajatuksissa tehty rikos tulee siellä sovitettavaksi. Ellei rikkoja ole fyysisen elämänsä aikana puhdistanut ajatuksiaan, tunteitaan ja himollisuuttaan ja sovittanut rikkomuksiaan täydellisellä anteeksiannolla ja rakkaudella, tulee sovituksen teko vastaan kuolemanjälkeisessä kiirastuleessa. Ajatukset ja tunteet ovat siellä ulkokohtaista todellisuutta, joten vainajan oma himollisuus pukeutuu mm. sen ihmisen muotoon, jota kohtaan on ajatuksissaan, tunteissaan ja himollisuudessaan rikkonut. Sellainen ilmiö johtuu tietenkin vainajan mielikuvituksesta, mutta tilanne on hänelle täysin todellisuutta vastaava, ja siitä johtuva kärsimys kasvattaa omantunnon, joka seuraavissa jälleensyntymissä esiintyy sisäisesti varoittavana äänenä.

19

Kysymys: Mitä on valkoinen magia?

Vastaus: Sana magia on laaja käsite. Voisimme luonnehtia magiaa esim. niin, että se on joko tunnet-

tujen tai heikosti tunnettujen luonnossa piilevien voimien käyttöä. Sellaisia voimia on leegio. Mm. hypnotismi ja suggestio on magiaa. Näitä voimia tunnetaan jonkun verran, mutta toistaiseksi perin heikosti. Olemme joka päivä toistemme suggestion alaisia: olemme alttiita uskomaan esim. mainostukseen, omaksumme toistemme mielipiteitä jne. Tästä näemme, että magia voi olla joko "valkoista" tai "harmaata", ellei suorastaan "mustaa", riippuen motiiveista. Seremoniallinen magia muodostaa oman luokansa: kirkonmenot, musiikki, näytelmät, joilla vaikutetaan toisiin ihmisiin. Jos ne ovat siveellisesti kohottavia, ovat ne "valkoisia", mutta esim. sotilaitten rytmillinen marssi, sotarumpujen pärinä ja sotilassoittokunnan kiihoittavat sävelet, jotka kaikki tähtäävät hävitykseen ja kuolemaan, ovat vähintään "harmaata" magiaa. Niitten vaikutuksia tunnetaan, mutta niitten tosiolimus on salaisuus.

Seremoniallisen magian eräs tunnus on säännöllisyys, rytmi. Yhteiskuntaelämä pakottaa meitä säännöllisyyteen: on mentävä työhön määrättyllä kellonlyömällä, aterioitava määrättyinä tuntina jne. Koko elämämme on kytketty eräänlaiseen magiaan. Mutta joku saattaa ajatella: koska vasen jalkani on lähinnä sydäntä ja tahdon kasvaa sydämelliseksi ja hyväksi ihmiseksi, niin merkiksi siitä pistän ensiksi vasemman jalkani kenkään. Hän tekee niin ja siitä tulee tapa. Pukeutuessaan hän pistää aina vasemman jalkansa ensiksi kenkään ja samalla palautuu hänen mieleensä tottumuksen voimasta ajatus: tahdon tänäänkin olla hyvä ja sydämellinen. Täten hän käyt-

tää seremoniallista magiaa tietämättään tai melkein itsetiedottomasti hyväkseen, sillä pukeutumisen rytmin aiheuttama suggestio painuu hänen alitajuntaansa auttavana voimana. Tällaisella magialla pyritään tulemaan paremmaksi ihmiseksi ja siksi se on "valkoista".

Muistamme vielä sota-ajan "maanantaitalkoot". Silloin kehoitettiin kansalaisia uhraamaan joka maanantai määrätyllä kellonlyönnillä joku määrä rahaa sodan hyväksi. Tietämätön kansa saatiin täten harjoittamaan lievää noituutta "pyhän" asian puolesta, sillä tuollainen uhri oli äänetön sotarukous, kohdistettu sille "isälle", jonka Jeesus Natsarenius sanoi olevan murhaajan alusta asti.

Edellä sanotusta ymmärrämme, miksi myöskin henkisissä liikkeissä pidetään täsmällisyyttä tarpeellisenä: täsmällisyys auttaa mukanaolevia keskittymään korkeampiin asioihin.

20

Kysymys: Miten kristosofinen ryhmä- eli opiskelutyö sai alkunsa ja mikä on sen tarkoitus?

Vastaus: Teosofisessa liikkeessä on alusta asti harrastettu ryhmätyötä siinä merkityksessä, että kullakin paikkakunnalla asuvat asianharrastajat kokoontuvat sovittuina aikoina yhteen ja, mikäli he niin sopivat, tutkivat teosofista kirjallisuutta. Täten teosofit oppivat ymmärtämään toistensa ajatuksia ja saavat

toisiltaan opetusta. Teosofinen liike on veljeyden koulu ja veljeyttä opetellaan veljienkeskeisessä yhteistyössä. Teosofit opettelevat täten – Paavalia lainataksemme – ”Kristuksen opin alkeita”.

Mutta ”Kristuksen opin alkeet” eivät ajan ollen vastanneet Paavalinkaan seurakuntien päämääriä, joten hänkin kehotti jättämään alkeet ja syventymään Jumalan salattuun viisauteen. Samoin Pekka Ervast kertoo, että sellainen ryhmätyö, jota edellä kuvasimme, oli liian laimeaa työskentelyä. Niistä muodostui usein kahvikestejä joutavine jutteluineen, vaikka tarkoitus oli tutkia pyhiä asioita. Niin, p y h i ä a s i o i t a. Onko mitään pyhempää kuin Kristuksen työ ihmisielussa? Eikö Jumalan salatun viisauden, Kristuksen tutkimattoman rikkauden tutkistelu edellytä onnistuakseen vakavampaa yhteishenkeä? Varmasti edellyttää. On asioita niin pyhiä, ettei niitä niiden pyhyiden tähden voi viedä torille. Jeesus Natsarenuksin opetti: Älkää heittäkö pyhää koirille eikä helmiä sikojen tallattavaksi. Jos ken ei tätä tajua, hän elää vielä ”Kristuksen opin alkeissa” kuten kristilliset kirkot, jotka tekivät sakramenttinsakin julkisiksi ja näin tallasivat niitten pyhyiden. Paavalin seurakunnissa sanottiin sakramenttien alkaessa: Pyhät pyhille, syrjäiset pois. Me nykyajan ihmiset olemme niin ”demokratisoituneet”, että meitä loukkaa, ellei kaikkea maan ja taivaan välissä olevaa julisteta katoilta kaiken kansan reposteltavaksi. Mutta Valkoinen Veljeskunta ei ole meidän mieleemme mukaisesti ”demokraattinen”, se on hierarkkinen, jumaljohtoinen. Ja koska meidän ihmisten henkinen tie johtaa Valkoi-

seen Veljeskuntaan, niin meidän on opittava ymmärtämään sen Veljeskunnan lakeja. Ellemme niitä ymmärrä ja hyväksy, niin Mestarit vetäytyvät pois, jättäen meidät ihannoimamme "demokratian" lumoihin. Näin tapahtui tesofisen liikkeen alkuaikoina.

Uskonnoissa on aina ollut eksoteerinen eli julkinen ja esoteerinen eli sisäinen puolensa. Eksoteristeja ovat ne, jotka vain harrastavat uskontoa ja esoteristeja ne, jotka pyrkivät sisäisen itsekasvatuksen avulla Jumalan tuntoon eli Kristuksen yhteyteen. Tästä syystä teosofisessakin liikkeessä on ollut erilaisia "esoteerisia kouluja", joitten jäsenet – ainakin niin uskotaan – etsivät ikuiseen elämään vievää tietä. Mutta koska mikään "esoteerinen koulu" ei tee esoteristia, ellei ihminen itse ponnista ja kasva, niin tästä johtuen esoteristi on ihminen, joka tosissaan pyrkii Jumalansa yhteyteen – yhteistyössä toisten pyrkijöitten kanssa. Sellainen pyrkimys kasvatataa veljeyden henkeä, ja veljeyden toteuttaminen kuuluu esoteristin saavutuksiin. – Pekka Ervast yritti syventää ryhmätyötä, jotta se paremmin vastaisi tarkoitustaan ja J. R. Hannula jatkoi tässäkin suhteessa Pekka Ervastin työtä. Kristosofisesta ryhmä- eli opiskelutyöstä onkin tullut se keskus- ja lähökohta, josta silmukoituvat esitelmä- ym. työuudot. Ryhmätyön eräs tarkoitus on valmistaa harrasteilijoista henkisen työn tekijöitä, sillä vain oppimalla tullaan opettajiksi. Ryhmätyö, jos se on kyllin vakavaa, voi tulla pyhäksi keitaaksi ihmiskunnan erämaassa, temppeliksi, jossa Vuorisäärnan Kristus saa äänensä kuuluville. Ryhmätyö on esoteerista työs-

kentelyä, rukousmietiskelyä. – Pekka Ervast sanoi viimeisissä puheissaan v. 1934, ettemme vielä aavista, kuinka suuri ja pyhä on se työ, johon olemme antautuneet.

21

Kysymys: Mitä tarkoitetaan Kristuksen toisella tulemisella? Olen ymmärtänyt siihen liittyvän sekä psykologisen että kosmillis-historiallisen tapahtuman.

Vastaus: Kysyjä on ymmärtänyt oikein. Päästäksemme asian ytimeen kysymme: Mitä tarkoittaa Kristuksen ensimmäinen tuleminen?

Kristus on sanan kosmillisessa merkityksessä Isän tajunnassa oleva elävä ihannekuva kaikkeuden täydellisyydestä. Johanneksen evankeliumin kirjoittaja sanoo aivan oikein, että alussa oli Sana (Kristus, Logos, Luku, Järki) ja kaikki on saanut syntynsä Sanan eli Kristuksen kautta. Ihminen on luomakunnan kruunu sen johdosta, että ihmisessä Kristus eli todellisen ihmisen perikuva on lähinnä ilmentymistään, lähempänä kuin eläin- tai kasvikunnassa. Kristus pyrkii ja on aina pyrkinyt ilmenemään ihmisen kautta, ihmisessä, mutta ihmiskunnan kypsymättömyyden tähden Kristuksen täydellinen ilmentyminen ei ollut mahdollista. Apostolikin sanoi, että Jumala puhui ennen profeettojen kautta, mutta näinä viimeisinä päivinä hän on puhunut Poikansa kautta. Kaikki profeetat, eri uskontojen perustajat ilmensivät Kristusta,

täydellistä ihmistä niin paljon kuin kykenivät. Jonkun uskonnon perustaja asetti siveysopissaan painon puhtaudelle, toinen uskonnon perustaja totuudelle jne. Näin he jokainen ilmensivät Kristusta jossakin eri puolessa, ottaen samalla huomioon kuulijakuntansa kehitystason ja vastaanottokyvyn. Itse nuo profeetat aavistivat Kristuksesta enemmän, mutta se oli aavistusta, sillä heidän kokemuseräinen tietonsa oli saavutettu unimaailmassa. Kristus ei ollut vielä saavuttanut kenessäkään maapallon ihmisessä päivätaajuntaa. Vasta päivä tietoinen kokemus merkitsee Kristuksen täydellistä ilmentymistä.

Jeesus Kristus oli erikoinen ihminen. Hän oli saavuttanut ihmisasteen jo Maan toisessa jälleensyntymässä, Aurinkokaudessa. Hän oli Aurinkokauden korkein vihitty. (Silloin ei ollut tällaista kemiallisfyysillistä maapalloa olemassa, Maan elämä toimi tunnetasolla.) Se ihmisminuus, jonka palestiinalainen ruumistus tunnetaan Jeesus Natsarenuksen nimellä, oli jo saavuttanut Logoksen, hän oli aurinkokuntamme Logoksen Poika-ryhmän johtaja. Hän kykeni Kristuksen täydelliseksi ilmentäjäksi. Ennen Jeesus Kristusta oli Gautama Buddha, Jeesussielun läheinen työtoveri saavuttanut j ä r j e s s ä ä n otteen Kristukseen, sillä Buddha työskenteli ehkä kaikkein intensiivisemmin Kristuksen laskeutumisen vuoksi. Mutta vasta Jeesus Natsarenuks sai vastaanottaa kosmillisen Kristustajunnan täysin päivätaajuntaansa ja koko olemukseensa, mikä tapahtui Jordanin kasteessa. Se tapahtuma oli Kristuksen e n s i m m ä i n e n t u l e m i n e n .

Kristuksen ensimmäinen tuleminen muutti ihmiskunnan ja koko Maan kehitystien. Kristus tuli, paitsi päivätajuisesti koettavaksi, myöskin maapallon korkeammaksi minäksi. Maapallon entisen johtajan, Saatanan, valta kukistui näkymättömässä maailmassa ja Kristus tuli jokaiseen ihmiseen aivan kuin sikiötilaan. Kristusta, ihmisyyden perikuvaa, voidaan ilmaista lähinnä sanalla r a k k a u s, ehkä paremminkin v e l j e s r a k k a u s. Rakkausvoima on eetteriruumiin kyky, ja kun Kristus saavutti Jeesus Kristuksen kautta eetterimaailman, tämän fyysillisen maailman näkymättömän puolen, niin veljesrakkauksen kipinä tuli samalla istutetuksi jokaiseen ihmiseen. Siellä se nyt odottaa heräämistään, syntymistään ja kasvamistaan. Kun Kristus nyt syntyy jossakin ihmisessä, niin sitä sanotaan Kristuksen t o i s e k s i t u l e m i s e k s i.

Täten ymmärrämme, että Kristuksen kosmishistoriallinen tuleminen, joka tapahtui Jeesus Kristuksessa ja joka oli Kristuksen ensimmäinen tuleminen, teki mahdolliseksi Kristuksen toisen tulemisen jokaisessa ihmisessä. Ensin oli kosmishistoriallinen tapahtuma ja se teki mahdolliseksi Kristuksen mystillisen tulemisen, ihmisissä tapahtuvan Kristus-syntymän. - Evankeliumeissa sanotaan, ettei Kristus tule ulkoisella tavalla, ettei Kristusta ole etsittävä kammiosta eikä erämaasta, sillä Kristus tulee aina sisäisesti. Kristus tulee pilvessä, aivan kuin salama, joka valaisee idästä länteen. Kristus on Isän henkivoima ja Kristus tuli Jee-

sus Natsarenukseenkin sisäisesti. Tullessaan Kristus valaisi Jeesuksenkin tajunnan kuin salama, idästä länteen; olemassaolon koko arvoitus selvisi hänelle samassa hetkessä. — Näistä asioista Pekka Ervast tekee kirjoissaan ja kirjoituksissaan selkoa mahdollisimman monelta puolelta.

Jeesus Kristuksen jälke en saattaa siis tapahtua Kristuksen toinen eli mystillinen tuleminen ke-nessä ihmisessä tahansa. Mutta uskonnolliset koke-
mukset todistavat, että vaikka Kristuksen mystilli-
nen syntymä onkin laadultaan samanlainen
kuin Jeesus Kristuksellakin, niin syvyydeltään
se on erilainen. Joku saa Kristukseen heikon koske-
tuksen, toinen saa hieman syvemmän ja kolmas tie-
tää mitä hänessä todella on tapahtunut. Mm. Paa-
valin Damaskus-kokemus oli kerrassaan järkyttävä,
se muutti Paavalin aivan toiseksi ihmiseksi. J. R.
Hannula kertoo omasta Kristus-kokemuksestaan ja
vakuuttaa, että vaikka se oli laadultaan Jeesuksen ko-
kemuksen kaltainen, niin syvyydeltään se oli alempi.
Ja kuitenkin se kokemus teki J. R. Hannulastakin
elinikäisen apostolin. Pekka Ervast kertoo omasta,
vastaavanlaisesta Kristus-kokemuksestaan. Hän sanoo,
että sama, mikä tapahtui Jeesukselle, kun Johannes
kastoi hänet, sama tapahtui hänelle, Pekka Ervastille.
Hänkin, P. E., tuns i ja tiesi olevansa Jumalan Poika.
Pekka Ervast rinnastaa omaa Kristus-syntymäänsä
Jeesus Kristuksen Kristus-syntymään. Hän kuvailee
henkistä kokemustaan monelta puolelta, kertoen ko-
kemuksistaan aurinkokuntamme sydänmailla ja että
hänestäkin vyöryi (kuten Logoksesta) olentoja. Kun

syvennymme Pekka Ervastian kuvauksiin, niin joudumme aivan uuden asian ja tapahtumien sarjan piiriin: Kristuksen toiseen tulemiseen kosmologis-historiallisessa merkityksessä. Jälleen on tapahtunut sellainen kosmisten voimien purkaus, joka koskee koko maapalloa ja sen ihmiskuntaa. Näistä asioista tekee selkoa J. R. Hannula. Hän vetoaa kaikissa opetuksissaan Pekka Ervastian sanoihin todeten, että nyt on tapahtunut se, josta Jeesus Kristus puhuu kuvatessaan, että Kristus tulee uudessa tulemisessaan valtaistumella istuen, voittajana, ja aivan kuin tuomarina, kirkkaudessaan. – Ja kuitenkin Kristus-Isä tuli Pekka Ervastiinkin ”pilvessä” ja valaisi kuin salama idästä länteen. Kristus ei tullut perähuoneeseen eikä erämaahan, Kristus tuli Pekka Ervastian sieluun.

22

Kysymys: Teosofinen maailmankatsomus asettaa suuren painon roduille: puhutaan juuriroduista, alaroduista jne. Minkälaisissa suhteissa rodut ovat uskontoihin ja henkisiin liikkeisiin? Sanotaan, että tämän viidennen juurirodun kuudes alarotu on parhaillaan syntymässä ja että samalla on aloitettu myös tuleva kuudes juurirotu. Onko teosofinen liike ja aikamme kristosofinen sanoma yhteydessä noiden tulevien rotujen kanssa?

Vastaus: Teosofia opettaa: kun juurirotu aloitetaan, niin maailmaan syntyy erikoinen ihminen, jäl-

leensyntymisen pakosta vapautunut sielu, joka elämäntyöllään kajahduttaa uuden rodun perussävelen. Sellaista sielua nimitetään Avataaraksi. Uusi juurirotu yrittää sitten seitsemän alarodun ja niistä veronneitten heimorotujen avulla toteuttaa Avataaran antamaa perussäveltä. Tällainen on "jumalallinen suunnitelma", ja sanotaan, että varhaisemmat rodut ovat seuranneet tätä järjestystä, mikäli ovat osanneet. Elämä ei ole konemaista. Siinä tapahtuu sekä onnistumisia että epäonnistumisia. Neljännenkin juurirodun kehitys katkesi Atlantiksen uppoamisen vuoksi ja sen juurirodun viimeiset alarodut jatkavat kehitystään nykyisillä mantereilla, joskin nuo alarodut ovat osaksi sekoittuneet tähän arjalaiseen rotuun.

Jokainen alarotu pyrkii muodostamaan kulttuurin. Siksi voimmekin sanan "alarotu" sijasta käyttää sanaa sivistyskausi. Jokainen sivistyskausi on rakentunut uskonnon perustalle, joko yhden uskonnon tai siten, että sarja uskontoja seuraa toistaan ja myöhemmin tulleet uskonnot ovat yrittäneet puhdistaa edellisiä; miten kulloinkin tarve on vaatinut. Tämän viidennen juurirodun ensimmäinen alarotu eli sivistyskausi oli intialainen. Se on vanha alarotu, se elää yhä vieläkin ja kokee uudestisyntymistään. Sen ensimmäinen uskonto oli veeda-uskonto, toinen brahmaismi ja kolmas hinduismi. Myöskin Buddhan uskonto antoi osansa intialaisille. – Toinen alarotu eli sivistyskausi oli assyrialais-babylonialais-egyptiläinen. Kolmas sivistyskausi oli parsilainen, Zarat-hushtran tunnustajat. Neljäs kulttuuri oli kreikkalais-roomalainen ja viidennen kulttuurin muodostavat lä-

hinnä eurooppalaiset. Eurooppalaiseen kulttuuriin, jota erheellisesti nimitetään kristilliseksi, on lyönyt ratkaisevan leimansa juutalaisten uskonto. Mutta myöskin buddhalaisuudella on siinä osansa, samoin Jeesus Kristuksen työllä, sekä Muhametin opeilla. Parhaillaan vaikuttaa nykyiseen sivistykseen teosofinen sanoma ja sitä edeltäneet henkiset liikkeet. Uskonnollinen elämä on täten nivoutunut kiinteästi sivistykseen, ollen sivistyselämän perusrunkona. Avataaran värähdyttämä perussävel pyrkii täten toteutumaan uskontojen ja henkisten liikkeitten avulla.

Käsite *rotu* koskee ihmisen ruumista ja siinä olevia kykyjä ja taipumuksia, jotka perinnöllisyyden lakia noudattaen siirtyvät suvusta sukuun. Rodun luoja sanotaan Manuksi, ajattelijaksi, joka "ajattelee" tulevan rodun perustyyppin. Rotuun painetaan sellaiset ominaisuudet, joiden avulla se parhaiten kykenee toteuttamaan juurirodun perussäveltä. Manu on siis tavallaan toisen "säteen" olento kuin Avataara. Niinpä sanotaankin, että Manu, Boodhisattva ja Mahatshoohan, jotka ovat Vanhan Tien Mestareitten yläpuolella, ohjaavat yhteiskuntaelämän kolmea puolta: talous-, oikeus- ja opetuselämää, siis ulkoisen maailman asioita. Sanotaan, että juurirotujen Manut ovat näihin asti olleet muualta tulleita olentoja, mutta kuudennen juurirodun Manu on kotoisin tästä ihmiskunnasta. Pekka Ervast opettaa, että kuudennen rodun Manu on se Mestareitten Mestari, joka toisten Mestareitten kanssa on myös teosofisen liikkeen takana.

Ihmiskunta on nyt tullut "omavaraiseksi", kun on kysymys Manusta. Ihmiskunnalta odotetaan omavastuullisuutta ja itsenäisyyttä. Kun lisäksi huomioimme, että Gautama Buddha ja Jeesus Kristus olivat Avataaroja, niin saamme ajattelemisen aihetta. Rotujen ja niitä luotaavien sivistysten asema on kerrassaan muuttunut. Se johtuu siitä, että ihmiskunta on tullut kehityksessään ratkaisevaan vaiheeseen: ihmiskehityksessä on alkanut nouseva kehityskaari. Noita Avataaroja nimitetään kristosofisessa elämänymmärryksessä mm. sekä juurirotujen että luomispäivien Korkeimmiksi Vihityiksi, ja koska he ovat jo suorittaneet elämäntyönsä tässä viidennessä juurirodussa, niin he ovat antaneet "loppusoinnun" koko miljoonia vuosia kestäneelle rotujen sarjalle ja samalla värähdyttäneet tulevien juurirotujen perussävelet. Pekka Ervast opettaakin, että Gautama Buddhan elämäntyö keskittyi neljänteen juurirotuun, (eläähän neljännen juurirodun viimeisiä alarotuja yhä) mutta hänen vaikutuksensa ulottuu tähän viidenteen juurirotuun. Jeesus Kristuksen vaikutus kohdistuu tähän viidenteen juurirotuun, mutta hän avasi myös kuudennen juurirodun dharman eli tehtävän. J. R. Hannula niin ikään opettaa, että Pekka Ervastin elämäntyö oli kuudennen juurirodun ja siis Jeesus Kristuksen vaikutuksen täydentämistä, mutta samalla hän avasi seitsemännen juurirodun elämäntehtävän. Pekka Ervastin Jeesus Kristuksen opetuksia selventävä ja täydentävä työ näkyy kaikissa hänen opetuksissaan. – Tulevien juurirotujen Avataarat ovat siis jo värähdyttäneet perussävelensä, joten ne

kaikki soivat nyt yhdessä ja ovat toteutettavissa. Tästä johtuen kaikki rodut sulautuvat tulevaisuudessa yhteen, yhdeksi ihmiskunnaksi, vaikka rotujen periaate silti säilyykin.

23

Kysymys: Pekka Ervast opettaa, ettei ihmisen pidä taistella itsessäänkään olevaa pahaa vastaan, vaan hänen tulee voittaa paha rakkaudella. Onko tämä opetus ymmärrettävä siten, että ihminen hyväksyy itsessään olevan pahan siihen asti, kunnes hän sen voittaa?

Vastaus: Matteuksen Vuorisaarnassa sanotaan mm.: "Jos joku lyö sinua poskelle, niin käännä hänelle toinenkin poskesi" jne. Paha tarkoittaa tässä tapauksessa siis toisen ihmisen aiheuttamaa väkivaltaa, jota ei pidä vastustaa. Mutta karman kannalta sellainen ns. paha, jota toinen ihminen tekee meitä kohtaan, ei ole todellista paha, vaan se on seuraus omista pahoista teoistamme. Todellista paha on vain ihmisen paha tahto. Vaikka täällä maapallolla, täällä tuskallisten ponnistusten koulussa onkin pahan inspiratio, joka vaikuttaa siksi, että maapallon "koulumestari" Saatana asettaa ihmisten tielle ansoja, joita ihmisten tulee voittaa, niin Saatanakin toimii karman rajoissa. Ellei meissä ihmisissä ole heikkouksia, joihin ansat vaikuttavat, on Saatanan inspiratio tehoton. Ihmisten heikkouksista johtuen Saatanan mur-

han, sodan, väkivallan inspiratiot pesiytyvät ihmisten tajuntoihin, jotka vuorostaan lietsovat niitä mm. julkisten massatiedotusvälineitten avulla. Näin syntyy sotapsykoosi, sodan pelko ja kilpavarustelu, ja lopuksi sota, jossa kaikki keinot ovat luvallisia ja jossa ihmissielun pahuus purkautuu ulkonaisena toimintana. Pahan perussyihin emme näin ollen pääse käsiksi muualla kuin itsessämme. Siksi Jeesus Kristus opetti: Älä kitke ohdakkeita vehnäpellostä, sillä ohdakkeita kitkettäessä nousee mukana myös vehnä. Toisin sanoen: kun kitket itsessäsi olevaa pahaa pois, niin hyväkin katoaa.

Tuollaisen opetuksen kuullessamme olemme ymmällä: Ellemme tee mitään itsessämme olevan pahan suhteen, niin emmehän koskaan voi tulla paremmiksi ihmisiksi. Tunnumme olevamme syntisiä, häijyjä, ilkeitä, kateita, mustasukkaisia, väkivaltaisia . . . ; ellemme yritä perata sieluamme noista paheista, niin hukumme synteihimme. Näin ovat vakavat uskovaiset aina ymmärtäneet. Todellisuudessa se on ymmärtämättömyyttä, sillä ns. "kristillinen kehitys" on kumonnut mm. jälleensyntymisen ja karman lait, vaikka Jeesus viittaa niihin opetuksissaan. Järki on nakattu penkin alle sillä julistuksella, ettei uskonnollisia asioita pidä tutkia. Pahan ongelma on kuitenkin niin syvä, ettei sen ymmärtäminen ole mahdollistakaan paitsi jälleensyntymisopin valossa. Pekka Ervast avaa meille pahankin ongelman.

Hyvä on ikuista, paha ajallista. Kun pyrit kasvaamaan hyväksi ihmiseksi, niin jo pelkkä p y r k i m y s liittyy sinuun voimaksi, joka ainakin seuraavissa ruu-

mistuksissa työntää sinua ihmisyyttä kohti. Hyvä on siis ikuista, se kasvaa ja vahvistuu ja liittyy ihmisen kuolemattomaan minään. Paha on ajallista. Paha paa-
laa pois kuolemanjälkeisessä kiirastulessa ja vain pahan mahdollisuus säilyy siemenenä seuraavaan ruu-
mistukseen. Tässä on pahan probleemin avain. Älä
siis taistele pahan kanssa vaan pyri
hyvään. Pyri tekemään sitä työtä ihmiskunnan
nostamiseksi, jota Mestarikin tekee, keskitä ajatuk-
sesi ja koko sielusi voima ihmisyyden asialle ja anna
pahan pudota pois. Viimeistään kuoleman tullen tu-
lee se niittomies, josta Jeesus mainitsee, erottaa nisut
ohdakkeista ja polttaa ohdakkeet, mutta kokoa ni-
sut aittaan. Jos taistelet sielussasi olevan pahan kans-
sa, niin ajatuksesi on aina kiinni pahassa. Siitä pahan
voima saa uutta ravintoa ja kasvaa yhä voimakkaam-
maksi. Mutta jos annat pahan olla omissa oloissaan,
et sen voimaa kiellä, vaan tunnustat sen itsesi syn-
nyttämäksi loiseksi, joka sinun on lunastettava, ja
suuntaat ajatuksesi ja voimasi Kristuksen sanoman
edistämiseksi, niin hyvän voima kasvaa sinussa.

24

Kysymys: Mitä tarkoittaa kansanomainen sanan-
parsi: Ei tuokaan ihminen ole elämänsä aikana oppi-
nut muuta kuin hiljaa kävelemään?

Vastaus: Kansanomaisissa sananparsissa on usein
enemmän viisautta kuin pinnalta katsoen näyttää,

sillä niitä on paljon mietitty, niihin sisältyy elämän viisautta. Pintapuolisesti ymmärrettynä tuo sananparsi tarkoittaa: tuo ihminen ei ole elämänsä aikana oppinut mitään, mutta vanhuus pakottaa hänet liikkumaan hitaasti. Mutta sananparteen sisältyy myös kokemuksen kautta saavutettu tieto: on ihmisiä, jotka eivät ole elämänsä aikana oppineet edes hiljaa kävelemään. He elävät ainaisessa kiireessä, he eivät osaa koskaan hiljentyä. On kiire työssä ja vapaa-aikana, on vapaa-ajan ongelmia, koska pitäisi aina olla liikkeessä, melussa ja huvituksissa. Pinnalta katsoen luulisi, että tällaiset ihmiset ehtivät suorittaa elämänsä aikana myös jotakin arvokasta. Omasta mielestään he kuvittelevat suorittavansa ehkä hyvinkin arvokasta työtä, mutta useimmiten heidän saavutuksensa unohdetaan. Kaikki henkisesti arvokas työ, sellainen työ, josta tulevat sukupolvet vielä tuhannenkin vuoden kuluttua saavat opetusta, tehdään hitaasti, arvokkaasti, harkiten.

Itämailta peräisin olevassa joogassa pyritään lopettamaan kiire ja siinä käytetään apuna mm. hitaasti kävelemistä. Aloitteleva joogi astuu esim. kolme askelta sisäänhengityksen aikana ja toiset kolme askelta uloshengittäessään. Näin hän oppii hallitsemaan ruumistaan, jotta se olisi hiljaa mietiskelyn kestäessä. Mietiskellessään joogi keskittyy elämän ikuisiin arvoihin, hän pyrkii yhtymään Jumalaan. Jumalaan yhtyminen on elämän syvin salaisuus. Se on myös jokaisen ihmisen päämäärä, joten joogin harjoittama henkinen työ ei häviä koskaan.

Kysymys: Miksi uskontojen perustajat, kuten Krishna, Zoroaster, Buddha, Jeesus ... ovat olleet miehen ruumiissa?

Vastaus: Tästä asiasta ei ole paljon puhuttu siitä syystä, että se voi herättää epäveljellisiä tunteita. Tosiasia on, että uskontojen perustajat ovat olleet miehiä. Kun tähän lisätään, että Mestarius edellyttää miehen ruumista, niin naissukupuoli tuntee alemmuutta ja pääättelee: olen nainen, en siis voi tulla Mestariksi. Mutta tällaisella ajatuksella ei ole katetta. Toinen puoli ihmiskunnasta on miehiä, mutta aniharva heistä on Mestari. Mestariksi ei tulla yhdessä ruumistuksessa, tie Mestariuteen on pitkä. Olemmepa miehen tai naisen ruumiissa, niin meillä on samanlainen tilaisuus pyrkiä ihmisyyttä kohti. Lisäksi sukupuolet vaihtuvat eri ruumistuksissa. Joskus tulee jokaiselle aika, jolloin hän on niin kokonaan antautunut henkiseen elämään, että häntä nimitetään – kuten itämailla tehdään – virtaan astuneeksi. Silloin hänen on saavutettava Mestarius seitsemässä ruumistuksessa, ja Mestarivihkimys tapahtuu miehen ruumiissa.

Naisen kiinteä ruumis on negatiivinen ja eetteriruomis positiivinen. Miehellä on kiinteä ruumis positiivinen ja eetteriruomis negatiivinen. Mestarilla on sekä kiinteä että eetterinen ruumis positiivinen. Eetteriruomis on plastillinen. Se voidaan muuttaa negatiivisesta positiiviseksi. Koska miehellä on kiinteä

ruumis positiivinen, niin hänen eetteriruumiinsa voidaan, koska se on plastillinen, muuttaa myös positii-viseksi. Tästä syystä – näin sanovat viisaat – Mestarit ovat miehen ruumiissa.

26

Kysymys: Pekka Ervast kertoo ”Teosofisissa muistelmissaan” aikakauslehti Tietäjässä mm: “. . . minusta vyöryi ulos myriaadeja olentoja . . .” Mitä hän tällä puheellaan tarkoittaa?

Vastaus: Pekka Ervast kertoo myös kokemuksistaan aurinkokuntamme sydänmailla sanoen, että avaruus on suuri pimeys, jossa loistaa järjen valo. Voiko ihminen selvemmin puhua omasta Logos-kokemuksestaan? Logos se vyöryttää itsestään monadeja, eikä kuitenkaan itsestään, sillä monadit, ihmisten jumalkipinät, vuodattautuvat kaikenlaisesta Isästä. Oikeammin tietenkin on sanoa i t s e s s ä n, sillä aurinkokunnan Logos on veli niiden monadien kanssa, joita hän vuodattaa, vaikka hän samalla on tavallaan monadien Isä, koska ne vuodattautuvat Hänen kauttaan. Kun luemme huolellisesti k a i k k i Pekka Ervastin kirjat ja kirjoitukset, päädymme tähän tulokseen.

27

Kysymys: Kun taivasten valtakunta toteutuu maankin päällä, niin sisältyykö siihen myös kärsi-

mys? Sanotaanhan, että Mestaritkin kärsivät niin kauan kuin yksikin ihminen kärsii.

Vastaus: Kristus on ristiinnaulittu ihmiskunnassa. Kristus, Logoksen ihannekuva ihmisyydestä, täydellisestä ihmisestä on jokaisessa ihmisessä, mutta ihminen ei toistaiseksi osaa toteuttaa Logoksen ihmisyyshannetta. Tästä johtuu ristiriita: Kristus kärsii ihmisen ristillä. Mestari elää taivasten valtakunnan elämää, sillä Kristus on hänessä saanut voiton. Mestari ei kärsi omien heikkouksiensa takia, mutta hän kärsii toisten heikkouksista. Kärsimyksen laatu on hänessä muuttunut, Mestarin kärsimys on ponnistusta, työtä, henkisessä työssä esiintyvien vaikeuksien voittamista. Hänen tehtävänään on opettaa muita, mutta eräs vaikeus on ihmisten älyn rajoittuneisuus. Tästäkin ymmärrämme, että kärsimys jatkuu, kunnes jokainen sielu on taivasten valtakunnan kansalainen eli Valkoisen Veljeskunnan jäsen, kunnes Kristus syntyy kaikissa ihmisissä.

28.

Kysymys: Miksi Pekka Ervast ei kyllin selvästi nimittänyt J. R. Hannulaa työnsä jatkaajaksi?

Vastaus: Pekka Ervast aloitti teosofisen liikkeen Suomessa suomen kielellä v. 1901 ollen siinä muka-

na kuolemaansa asti vuoteen 1934. Hänellä oli kokemuseräinen tieto niistä vaikeuksista, jotka johtivat ihmisten kypsymättömyydestä. Olihan hän itse ollut pakotettu lähtemään Suomen Teosofisesta Seurasta, ei sen vuoksi, että hän olisi väsynyt työhönsä, vaan muista syistä. Oli muodostunut kaksi "puoluetta", joista toinen "puolue" nousi häntä vastustamaan. Henkinen työ on ihmiskunnan auttamista ja siinä kerätään henkistä voimaa, jota Mestarit voivat käyttää. Mutta henkisen liikkeen toisiaan vastustavat "puolueet" kumoavat toisensa, joten henkisellä työllä koottu voima valuu sanaan. Kaksi vastakkaisista voimaa kumoavat toisensa. P. E. näki parhaaksi ryhtyä uuteen yritykseen, ja se yritys näytti onnistuvan. Muodostui uusi seura uusine työmuotoineen. – Henkinen elämä ei näet ole paikallaan polkemista, siinä edetään askel askeleelta. Kun yksi jakso on päättynyt, tulee tutkinto. Tutkinto merkitsee sekä kuolemaa että ylösnousemista. Henkiseen liikkeeseen kuuluvissa ihmisissä täytyy kuolla jotakin vanhaa ja syntyä uutta, silloin päästään jälleen eteenpäin. Sellainen vaihe tuli teosofisen liikkeen eteen ja T. S:n jäseniltä kysyttiin: joko olette henkisesti niin hereillä että tajuatte, kumpi on teosofisen liikkeen tehtävä – tuleeko sen seurata H. P. Blavatskyn, Gautama Buddhan, Jeesus Kristuksen . . . jälkiä, joita Pekka Ervast on seurannut teidän keskellänne vuosikymmenet, vai tuleeko sen seurata sotaa ihannoivia ulkomaalaisia johtajia? Kumpi hallitsee: sota vaiko rauha? Koska T. S:n kaikki jäsenet eivät osanneet sisäisesti kuolla ja henkisesti uudestisyntyä, tuli ha-

jaannus. Uudestisyntyminen merkitsi tällöin uuden järjestön perustamista.

Nämä seikat olivat tuttuja Pekka Ervastille, eivätkä ne olleet outoja myöskään J. R. Hannulalle. R-R-Järjestö saapui myös aikanaan tutkinnolle: tultiin kuoleman ja ylösnousemisen vaiheeseen. Jälleen oli kysymyksessä Pekka Ervastin henkilöllisyys, hänen, joka oli vuosikymmeniä henkiselällä työllään osoittanut olevansa ihmiskunnan suurimpien henkisten opettajien seuraaja. Oli jälleen syvennyttävä sekä filosofisessa ja metafyyssillisessä tietoudessa että myös siveellisessä pyrkimyksessä. Henkinen elämä ei saanut olla enää vain harrastusta, sen tuli johtaa käytännölliseen työhön. Pekka Ervastin valtuudet olivat loppuneet, hän ei voinut jatkaa, ellei hänen perustamassaan henkisessä liikkeessä tapahtuisi uudestisyntymistä.

J. R. Hannula oli kaksikymmenvuotisen työtaipaleensa ansiosta itseoikeutettu uuden vaiheen aloittaja. Mutta jälleen tuli esteeksi "puolueitten" muodostuminen. J. R. Hannula puolusti, kuten hänen kirjoitaan ja aikakauslehtikirjoituksistaan näkyy, peräänantamattomasti Pekka Ervastin sodanvastaista kantaa, kun sensijaan ko. järjestön johtoporras eli vielä sotasankariuden lumoissa. Kun tilanne oli tällainen, olisi ollut epärealistista nimittää J. R. Hannula P. E:n seuraajaksi. Sellainen menettely olisi jäänyt vain eleeksi ja sisäisten ristiriitojen aiheeksi. Sillä henkinen liike ei uudestisyntyä keinotekoisesti. Uudestisyntyminen on todellisuutta. Pekka Ervast puhuikin siitä, että olisi siirryttävä vertauskuvista todellisuuteen.

Kysymys: Voiko ihminen heti kuolemansa jälkeen seurata elossa olevien ihmisten toimintoja?

Vastaus: Tavallisinta lienee, että vainaja, luettuaan elämänsä kirjansa, nukahtaa ja herää vasta noin 36. tunnin kuluttua. Tällöin hän on jättänyt paitsi kiinteän, myöskin karkeimman eetteriruumiinsa. Kuollessaan hän on ottanut eetteriruumiistaan sen hienoimmat ainekset, joten hän on herättyään fyysisessä maailmassa. Hänellä on siis hienompi eetteriruumis sekä tunne-ajatus-aura. Tällöin hän voi seurata elossa olevien toimintoja, olla mm. omissa hautajaisissaan. – Mutta ihmisiä kuolee useammalla tavalla, mm. väkivaltaisesti. Väkivaltaisen kuoleman uhrin tila on poikkeuksellinen. Jos hänen kuolemansa on ennenaikainen, hänen eetteriruumiinsa on vielä elinvoiman täyttämä. Tällöin hän joutuu joko kuolemankauhujensa ympärään tai, jos hän on psyykkisesti vähän treenautunut, hänestä saattaa tulla elossa olevien rikollisuuteen kiihoittava paholainen. Mutta kaikella on aikansa. Jokaisen on taivuttava kuoleman jälkeiseen kiirastuleen, ennen kuin taivastilan portit aukevat.

Kysymys: Sanotaan että jokaisella ihmisellä on määrätty määrä elinvoimaa ja kun se loppuu, tulee kuolema. On myös puhuttu niinkin, että ihminen voi

saada elämäänsä pidennystä henkistä työtään varten. Miten nämä kaksi opetusta soveltuvat yhteen?

Vastaus: Ei sääntöä ilman poikkeusta. Ihminen voi kuolla ennen kuoleman aikaansa väkivaltaisesti, sodassa tai tekemällä itsemurhan. Toisaalta, jos ihmisen korkeampi minä näkee, ettei persoonallisuus kykene saavuttamaan mitään niistä tavoitteista, jota varten se jälleensyntyi, saattaa ylempi minä katkaista ihmisen elämän pelastaakseen siitä jotakin. Ihminen voi niin ikään saada elämäänsä pidennystä, jos hänen erikoinen henkinen tehtävänsä sitä vaatii. H. P. Blavatsky kertoo, että hänet on pelastettu useamman kerran kuolemasta. Se tapahtui Mestarin toimesta H. P. B:n täydellisellä suostumuksella. H. P. B. vihjailee, että hänen elämänsä pidentämisessä käytettiin äänen salaperäistä voimaa, "vedettiin viulunjousta äänirautaa vastaan". Turvauduttiin siis H. P. B:n omaan perussäveleeseen. Niin ikään Pekka Ervast puhui vähää ennen kuolemaansa, että hän voisi vielä elää vaikka 20 vuotta.

31

Kysymys: Vanhassa liitossa pidettiin ylpeyttä hyveenä, uuden liiton Mestari Jeesus Kristus asettaa ylpeyden tilalle nöyryyden. Menikö vanhan liiton kasvatustyö siis hukkaan?

Vastaus: Ei vanhan liiton aika voinut mennä hukkaan, sillä ihmiskunta tarvitsi sellaista koulutusta.

Ennen kuin ihminen kykenee tekemään valinnan pahan ja hyvän välillä, hänen täytyy kasvaa itsenäiseksi ihmiseksi. Ihmisminä oli alussa kovin heikko ja tajuaminen: "Minä olen minä", oli saatava kasvamaan. Siinä kasvamisessa oli useita kehitysvaiheita, mm. ihmisten aistien oli avauduttava tajuamaan näkyväistä maailmaa. Täten ihminen havaitsi olevansa yksilö, muista erillään oleva olento. Varsinkin näköaistin avautuminen oli suurena apuna minuuden vahvistamisessa, sillä ihminen näki itsensäkaltaisia ihmisiä ympärillään ja tiesi olevansa erillään heistä. Kun minuus vahvistui, niin ihminen alkoi tuntea oman arvokkuutensa. Hänessä kasvoi ylpeys, mutta samalla ihminen itsenäistyi. Tässä Saatanan hallitsemassa maailmassa näemme ihmisten ylpistyneen jopa niin täydellisesti, että he uskovat olevansa Jumalaakin viisaampia ja yrittävät rakentaa tätä maailmaa oman viisautensa mukaan. Onhan kristikuntakin kirkkoineen leimannut Jeesus Kristuksen Vuorisaarnassaan esittämän jumalallisen viisauden epäkäytännölliseksi ja uskoo omaan viisauteensa. Kristilliset yhteiskunnat on rakennettu Vuorisaarnan vastaisille perustuksille. Ja siitä seuraa, kuten Vuorisaarnan lopussa sanotaan: hiekalle rakennettu rakennus sortuu ja sen sortuminen on suuri.

Vaikka vanha liitto oli aikanaan tarpeellinen, niin se on aikansa elänyt. Hebrealaiskirjeen kirjoittaja sanookin, ettei vanha liitto tehnyt ketään täydelliseksi ja siksi tarvittiin uusi liitto. Tämä tieto on ollut julistettuna jo lähes parin vuosituhannen ajan. Uusi liitto kehottaa luopumaan ylpeydestä ja opette-

lemaan nöyryyttä. On siis tehtävä täyskäännös, mutta se on vaikeata. Vanha kasvatus pitää puoliaan. Kuitenkin kristitytkin tuntevat pakottavaa tarvetta puhua nöyryydestä. Ylpeyden ja nöyryyden ristitulessa sille on tullut pelastavaksi tekijäksi Jumala, Jumala, joka kannustaa omahyväisyyttä. Sellainen Jumala on kopioitu Vanhasta Testamentista. Kun nöyrytyy Vanhan Testamentin Jumalan edessä, niin se Jumala, joka on ylpeitten ja omahyväisten puolustaja, antaa siunauksensa mm. väkivallalle ja sodalle. Ja kuitenkin ihmisten on opeteltava luopumaan itsevanhurskaudestaan ja otettava oppaakseen Kristus. Nämä ns. kristilliset yhteiskunnat sortuvat yksi toisensa jälkeen siksi, etteivät ne ole ottaneet Jeesus Kristusta opettajakseen.

32

Kysymys: Evankeliumissa Johanneksen mukaan kerrotaan Jeesuksen sanoneen aikalaisilleen: Teillä on isänä perkele ja isänne himoja te tahdotte noudata. Hän oli murhaaja alusta asti. – Miten tämä lause on ymmärrettävä?

Vastaus: Vanha Testamentti kertoo Melkisedekistä, Saalemin, rauhan kuninkaasta, jolle Abraham toi kymmenykset kaikista tuloistaan. Melkisedek siunasi Abrahamin, asettaen hänet Israelin kansan isäksi. Juutalaiset pitivät Abrahamia tästä syystä isänään, mutta unohtivat, että Melkisedek oli r a u h a n k u n i n g a s. Melkisedek, jolla ei ollut isää eikä äitiä,

ei päiviensä alkua eikä elämänsä loppua, oli maapallon Valkoisen Veljeskunnan korkein Kumaara. Juutalaiset olivat täten ymmärtäneet oikein tämän pyhän kirjansa kohdan. Mutta kuten sanoimme, he olivat unohtaneet, että Melkisedek oli rauhan kuningas. Samoinhan kristitytkin ovat unohtaneet, että Jeesus Kristus, joka Melkisedekin koulua käyden nousi Melkisedekin yläpuolelle, oli rauhan ruhtinas eikä, kuten he uskovat, sodan ruhtinas. Unohduksesta johtuen juutalaisille muodostui itsekeksitty jumalan-kuva, joka vaati verta, ihmistappoja. Jeesus sanoikin alussa mainitun puheensa yhteydessä: Te etsitte tappaaksenne minutkin. Vanha Testamentti kuvailee Jeesuksen aikaisten juutalaisten elämää ja kuvauksista selviää, että jos joku uskalsi olla toisenlainen kuin yhteiskuntamoraali edellytti, niin hänet oli kivitetävä, murhattava. Se oli, kuten uskottiin, Jumalan tahto. Jeesus siis vain totesi tosiasiat: teidän Jumalanne on perkele, murhaaja; vaikka te nimitätte Abrahamia isäksenne, niin Abrahamin siunaaja, Melkisedek, ei ole teille mistään merkityksestä; te palvellette Jumalanne murhaajaa.

33

Kysymys: Mitä tarkoitetaan uskolla Pyhään Henkeen, Poikaan ja Isään? Sanotaan, että Pyhä Henki johdattaa Pojan luo ja Poika Isän luo.

Vastaus: Pyhää Henkeä nimitetään **t o t u u d e n** Pyhäksi Hengeksi, joten Pyhä Henki on yhteydessä

totuuden kanssa. Usko Pyhään Henkeen on uskoa totuuteen, se on totuuden rakkautta. Teosofisen liikkeen motoksi annettiin lause: Totuus on korkein uskonto, eli: Ei ole uskontoa totuutta korkeampaa. Tämä merkitsee mm., että vaikka on paljon uskontoja, joissa sanotaan olevan totuus, niin se ei ole aivan totta. Kaikki uskonnot nykyisessä olomuodossaan ovat vääristyneet ihmisten toimesta, joten niitten alkuperäinen sanoma on himmentynyt. Niissä on kyllä totuus, nimittäin uskonnonperustajan alkuperäinen sanoma, mutta se totuus on etsimällä löydettävä. Näin ollen kysymys totuudesta liittyy elimellisesti etsimällä löydettyyn totuuteen, ja siksi teosofia on alusta asti painottanut etsinnän välttämättömyyttä. Jeesus Natsarenuskin opetti: Etsivä löytää ja kolkuttavalle avataan. – Kun totuuden etsijä asettaa totuuden uskontoja korkeammalle, niin hän kykenee tutkimaan uskontoja puolueettomasti. Hän ei kaihda kysymyksiä Jumalasta, henkimaailmasta, kuolemanjälkeisestä elämästä jne., kuten tekevät ennakkoluuloiset materialistiset uskontojen tutkijat. Ennakkoluuloton tutkija näkee tutkimuksissaan, että kaikki uskonnot ovat samasta alkulähteestä kotoisin. Uskontojen alku ei ole tietämättömyydessä kuten oletetaan, vaan tiedossa ja nimenomaan jumalallisessa tiedossa. Uskontojen perustajat ovat jumaltietoisia ihmisiä, Valkeaisen Veljeskunnan lähettejä.

Täten ymmärrämme, että usko totuuden Pyhään Henkeen syntyy ja kasvaa totuutta etsimällä. Etsijä tulee Pyhän Hengen täyttämäksi ja Pyhä Henki johdattaa hänet Pojan eli Kristuksen luo. Hän alkaa

aavistaa, ettei totuus ole elämän korkein voima, vaan totuuden takana on rakkaus. Poika eli rakkaus tulee aivan kuin pelastajaksi. Elämässä vallitsee myös ehdottoman oikeuden, karman laki ja se tuntuu totuudessa elävän ihmisen mielestä olevan sangen lähellä totuutta. Hän saattaa antautua vaatimaan oikeutta, ja oikeus muodostuu silloin ansaksi. Hänestä voi tulla oikeuden apostoli. Käsite oikeus on salaperäinen. Elämä itse jakaa ehdotonta oikeutta, mutta oikeuden jakaminen, t u o m i t s e m i n e n, ei kuulu ihmiselle. Älkää tuomitko, ettei teitä tuomittaisi, opetti Jeesus Kristus. Etsijän tulee itse aina menetellä oikein, mutta hän ei saa v a a t i a toisilta oikeutta. Oikeutta on kunnioitettava ja toteutettava, koska se on elämän oma laki, mutta on tehtävä ero toiselta puolen Jumalan etsijän, ja toiselta puolen ihmisten rakentamien järjestöjen, ryhmittymien ja kansojen välillä. Henkiset liikkeet, kirkot ja kansat eivät toistaiseksi ole totuuden Pyhän Hengen täyttämiä, mutta yksityinen ihminen voi olla. Järjestöt, kirkot ja kansat elävät vielä mammonan valtakunnassa, ja jotta ne kykenisivät elämään e d e s mammonan valtakunnassa, on niitten vaadittava i t s e l t ä ä n oikeuden toteuttamista. Pekka Ervast opettaa, että jos oikeutta kunnioitetaan, silloin eletään mammonan valtakunnassa, mutta jos oikeutta poljetaan, eletään saatanan valtakunnassa. Missä näemme henkisen liikkeen, kirkon tai kansan, joka ei olisi historiansa kuluessa p o l k e n u t oikeutta? – Jumalan etsijä asettuu oikeuteen nähden siten, että hän tekee aina oikein, mutta itseensä kohdistuneen vääryyden hän antaa

anteeksi. Anteeksianto on hänen pyhä oikeutensa ja hän osaa antaa anteeksi silloin, kun Pyhä Henki on johdattanut hänet Pojan, Kristusrakkauden luo. Etsijässä on herännyt usko Poikaan, rakkauteen.

Poika johdattaa Isän luo. Jumalan etsijä alkaa taajuta Isän hyvän tahdon olevan kaiken takana. Kun hänessä herää usko Isään, niin silloin hän tahtoo hyvää kaikille. Etsijä ymmärtää ja kokee, että kun hän tahtoo hyvää kaikille, niin totuus ja rakkaus ovat siinä mukana auttavina tekijöinä.

34

Kysymys: Kirjassaan "Salaperäinen ihminen" Pekka Ervast sanoo: ". . . jos tahdomme tässä viidennessä juurirodussa parantaa näköämme, . . . opetamme silmää näkemään, karkaisemme sitä. Ja vanhat viisaat ovat aina sanoneet: jos tahdot oppia näkemään salattuun maailmaan, niin avaa ensin silmäsi tähän näkyvään maailmaan, että selvästi näet, mitä siinä on ja tapahtuu. Sitten vasta kun osaat selvästi nähdä näkyvässä maailmassa, voit myöskin saada silmäsi auki näkymättömään maailmaan". Miten edellä sanottu on ymmärrettävissä?

Vastaus: Ihmisten näkökyky on erilainen. Maalari ja kuvanveistäjä näkee värejä ja muotoja, joita harjaantumaton silmä ei näe. Niin ikään silmiemme editse kulkee päivittäin tapahtumia, joille olemme sokeita. Toinen näkee luonnossa kauneutta, toinen ei

sitä huomaa jne. Silmä näkee ympäröivän luonnon kuvina, mutta ellemme tarkkaile luontoa ja sen toimintaa, niin näkemämme kuvat eivät kasvata sisäistä silmäämme. Sillä meissä on järjen silmä, jonka tulisi nähdä totuus. Kun opettelemme katselemaan näkyvällisen maailman ilmiöitä kiinnostuksella: kasvien muotoja, kukkien värejä, laineitten liikettä . . . , kun kuuntelemme puron solinaa, tuulen huminaa, ukkosjen jylinää . . . ja kaikista näistä aistimuksistamme teemme tarkkoja havaintoja, niin sielumme silmät ja korvat luovat selväpiirteisiä mielikuvia. Sisäinen havaintokykymme terästyy, opimme näkemään totuuden näkyväisestä maailmasta. Merkittävin näkyvällisen maailman totuus on ihmisten veljeys, mutta onko se yleisesti tajuttavissa? Ei. Veljeys tajutaan tavallisimmin jonkun ihmisryhmän keskeiseksi toveruudeksi, ryhmän, joka sulkee ulkopuolelleen kaikki muut ihmisryhmät. Tämä johtuu osaksi siitä, ettemme osaa luoda veljeydestä totuudenmukaista kuvaa, sellaista kuvaa, joka ulottuu sukupuoli-, yhteiskunta-asema- ja roturajojen yli. Kenties jonakin heikkona hetkenämme voimme tunteilla: olisi ihanaa, kun kaikki ihmiset eläisivät sovussa ja veljeydessä keskenään, mutta emme kykene luomaan selväpiirteistä ja totuudenmukaista käsitystä siitä, mitä merkitsisi käytännössä esim. valkoihoisen ja neekeriväestön veljeys, koska kummallakin on perin erilaiset elämäntavat ja pyrki-mykset. Ja kuitenkin meidän tulee oppia ymmärtämään veljeyttä, sillä kaikki ihmiset ovat saman Jumalan lapsia. Siksi viisaat ovat, kuten P. E. sanoo, kehottaneet katselemaan tätä näkyväistä maailmaa

mahdollisimman totuudenmukaisesti, jotta sielun to-
tuudennäkökyky heräisi. Ei jokainen ole tilaisuudessa
harjoittelemaan joogaa viisaan opettajan johdolla,
mutta jokaisella on mahdollisuus harjoittaa aistejaan.
Kun joskus joudumme näkymättömään maailmaan,
joka on mielikuvitusten maailma, niin olemme tur-
vattomia, elleimme kykene hallitsemaan mielikuvitus-
tamme. Näkymättömässä maailmassa susikin voi
esiintyä lampaan vaatteissa.

35

Kysymys: Pekka Ervast sanoo "Vuorisaarna"-kir-
jassaan toisen kaskyn selityksen yhteydessä: ". . . rak-
kaus on niin ihmeellinen ja kallisarvoinen helmi, että
jos opetuslapsen sydän on tulvillaan taivaallista rak-
kautta, on hän oikeutettu heittämään päältäään jon-
kun inhimillisen kyvyn tai lahjan, joka muuten te-
kee elämän arvokkaaksi, mutta joka hänelle muo-
dostuisi alituisesti kiusaksi ja esteeksi; semmoisia
ovat esim. oppineisuus ja kunnianarvoisa asema –
näitä voidaan verrata silmään – tai jokin taiteellinen
ja luova työ – jota voidaan verrata oikeaan käteen.
Tämmöiset asiat voivat muodostua kiusaksi – ei kiu-
sukseksi – ihmiselle, joka on kokonaan antautunut
rakkaudelle. Hän tahtoo palvella välittömästi, hän
tahtoo olla yksinkertaisin, alhaisin ja nöyrin kaikista.
Hän tahtoo mennä ulos ihmisten kesken ollakseen
yksinomaan veli kaikkien kanssa. Rakkaus on hä-
nessä niin suuri, ettei hän osaa kuin kuolla. Tämä on

tietysti harvinainen tapaus, ja sentähden Jeesuksen sana on kuin puolustus, – hän ymmärtää näitä, jotka onnessaan ovat onnettomia ja joiden sentähden on pakko rikkoa jotakin itsessään”.

Saisiko tähän lisäselvitystä?

Vastaus: Jeesuksen kerrotaan opettaneen: Jos silmäsi viettelee sinua niin repäise se pois, tai jos kätesi viettelee sinua niin hakkaa se pois. Jos Jeesus todellakin on noin opettanut, niin sen täytyy olla vertauskuvallista puhetta. Eihän vika ole fyysisellisessä silmässä tai kädessä, jos ihminen joutuu johonkin kiusaukseen. Kyllä sokeakin tuntee kiusausta, esim. juomahimoa, vaikkei hän näekään alkoholipikaria, ja kädetön heiluttaisi miekkaa, jos se olisi hänelle mahdollista. Kiusaus on ihmisen sielussa. Pekka Ervast on löytänyt sangen viisaan selityksen sanoessaan, että esim. oppineisuus ja kunnianarvoisa asema sekä jokin luova taiteellinen työ, joita voi verrata silmään ja käteen, voivat tulla kiusaksi ja esteeksi sille, joka tahtoo Jumalan valtakunnan tähden antautua kokonaan henkiseen työhön. P. E. sanoo, että sellaiset tapaukset ovat harvinaisia. Ne ovat todellakin harvinaisia. Emme tiedä Suomessakaan muita kuin Pekka Ervastin ja J. R. Hannulan, jotka kokonaan antautuivat henkiseen työhön. Pekka Ervast luopui oppineisuudesta ja kunnianarvoisesta asemasta kristosofisen työn tähden, vaikka häntä kykyjensä perusteella odotti kunnianarvoisa asema. Sillä ihmisellä, joka noin tekee, täytyy olla rajaton rakkaus Mestariin ja ihmiskuntaan.

Kysymys: Mikä on käytännöllinen siirtoliike vanhasta liitosta uuteen liittoon?

Vastaus: Sotimattomuus. Vanhan liiton profeettojen selvin ja käytännössä tepsivin opetus on tappamattomuus. Mooseskin opetti: Älä tapa, ja Buddha: Älä tapa yhtään elävää olentoa. Jälkimaailma, joka kyllä ylistää Moosesta opettajakseen, on keksinyt kaikenlaisia verukkeita hänen opetustensa kiertämiseksi, mm. sellaisen verukkeen, että yksityinen kansalainen ei saa tappaa toista kansalaista, mutta sodassa tappaminen on Jumalan tahto. Kysyessämme: minkä Jumalan? saamme vastauksen Jeesus Kristukselta. Hän puhuu sekä taivaallisesta Isästä että tämän maailman jumalasta. Kun tähän lisäämme Jeesus Kristuksen sen opetuksen, että puu tunnetaan hedelmistään, niin pääsemme oikeaan käsitykseen siitä, minkä jumalan palvoja profeettojen opetusten kiertäjät ovat.

Koska tappamattomuus on vanhan liiton profeettojen käytännöllisin opetus, on se samalla siirtoliike tai siirtosana vanhasta uuteen liittoon. Jeesus Kristus, uuden liiton keskushenkilö, syvensi tappamattomuuden käskyn suuttumattomuuden käskyksi. Jos ihminen uskoo olevansa kristitty ja seuraavansa Kristusta, niin hänen on ratkaistava tappamattomuus, sotakysymys, sillä Kristuksen seuraajaksi ei tulla ase kädessä. Vain ilveilijä näyttelee suuttumattomuutta, samalla kun hän ase kädessään riistää toisen hengen.

Kristikunta on käynyt toinen toistaan verisempiä sotia. Se on puolustanut sotiaan sillä, että Jumala niin tahtoo, ja että Jumala, joka janoaa ihmisten verta, on Jeesus Kristuksen taivaallinen Isä. Vaikka siirtäisimmekin kristittyjen nurinkurisen jumalkäsityksen tietämättömyyden tilille, niin ihmettelemään jäämme sitä, tarvitseeko ihmiskunnan murhanhimo entisestään tehostuakseen Jumalankin apua.

37

Kysymys: Sanotaan, että ihmiskuntaa voidaan auttaa kristosofisella työllä. Mitä kristosofinen työ on käytännössä?

Vastaus: Kristosofinen työ on kaksipuoleista: sisäistä itsensä oikaisemista Vuorisaarnan henkeen ja kristosofista valistustyötä ulospäin. Nämä kaksi työ-sarkaa kulkevat rinnakkain. Ellemme sisäisesti lähesty Kristusta, on ulkonainenkin työmme hataraa. Ja päinvastoin: mitä enemmän syvennymme Vuorisaarnan henkeen ja yritämme elää siinä annettujen neuvojen mukaisesti, niin sitä hedelmällisemmäksi tulee ulospäin tekemämme valistustyö. Ohjeeksemme on annettu neuvo: olkaa vähässä uskollisia.

Ihmisen oma minä pyrkii aina itsetehostukseen. Se tahtois mielellään ottaa "kerman" päältä. Itsekkyys sanelee: minun pitäisi tehdä jotakin suurta, jotta siitä tulisi kunniaa ja arvonantoa. Pieni ja vähäpätöinen työ tuntuu niin perin vaatimattomalta. Tällöin neu-

vo: olkaa vähässä uskollisia, on suuresta merkityksestä. Kun asetat tuon pienen minäsi seinää vasten ja kysyt siltä aivan rehellisesti: mitä sinä todella tiedät henkisistä asioista, mihin sinä kykenet? silloin se säikähtää. Sekin huomaa, ettei se tiedä mitään, sillä kaikki se ns. tieto, mitä sillä on uskonnoista, teosofiasta, kristosofiasta, kuolemanjälkeisestä elämästä, Jumalasta . . . , sehän on kaikki saatu lainaksi H. P. Blavatskyltä, Pekka Ervastilta, J. R. Hannulalta . . . "Minällä" ei ole mitään ansiota. Tällainen pesänselvitys nöyryyttää, sillä se opettaa: yritä palvella Messarin asiaa siinä kohdassa missä olet, ole vähässä uskollinen. Tällöin pyrkijä astuu alustavasti puhdistuksen tielle ja sitä kuljettuaan hänessä saattaa herätä jotakin arvokastakin, jonka voi asettaa uhrina ihmisyden alttarille.

38

Kysymys: Miksi Vuorisaarnan moraali on pätevin-tä moraalia? Miten pääsee Vuorisaarnan käskyjen toteuttamisen alkuun?

Vastaus: Pekka Ervast kertoo oman kokemuksensa nojalla, että Vuorisaarnan viisi käskyä on ammennettu suuren elämän syvyyksistä. Ne eivät ole kenenkään keksintöä. Kun hän seurasi Vuorisaarnan neuvoja niin, ettei koskaan tiennyt rikkoneensa niitä vastaan, niin käskyjen sisältö syveni yhäti niin, että hän tunsikin aina olevansa vajavainen niitten täyttämässä. Tämä osoitti, että ne käskyt on ammennettu

elämän syvyyksistä. Vuorisaarnan käskyt eivät ole ulkonaisia ohjeita, vaan ne tähtäävät ihmissielun muuttamiseen. Rinnastaessamme Vuorisaarnan henkeä vanhan liiton profeettojen opetusten henkeen huomaamme, että viimeksimainituista puuttuu se rakkauden lämpö, joka huokuu Vuorisaarnasta. Siksi Paavalikin ylistää rakkautta suurimmaksi. Kaikki henkiset lahjatkin – sanoo Paavali – ovat kuin helisevää vaskea, ellei ole rakkautta.

Vuorisaarnan käskyjen toteuttaminen tapahtuu jokapäiväisessä elämässä. Suuttuminen, ajatusten epäpuhtaus jne. pyrkivät purkautumaan esiin jokapäiväisten vaikeuksien keskellä. Siksi mielen hillintä on saavutettavissa vain jatkuvan harjoittelun avulla. Apuna harjoittelussa on säännöllinen mietiskely, esim. Isä meidän-rukouksen eri kohtien erittely ja niihin liittyvien ajatusten perinpohjainen ymmärtäminen. Aamuisin tapahtuva mietiskely antaa voimaa käskyjen toteuttamisessa.

39

Kysymys: Paavali puhuu ihmisistä, joiden yli toisella kuolemalla ei ole valtaa. Keitä he ovat? Mitä merkitsee toinen kuolema?

Vastaus: Ensimmäinen kuolema kohtaa ihmisen ruumista, toisen kuoleman kokee ihmisen sielu. Fyysillisen ruumiin kuoleman jälkeen seuraa kuolemanjälkeinen elämä, joka päättyy sielun eli persoonallisuuden kuolemaan. Paavali puhuu niistä ihmi-

sistä, joihin toisella kuolemalla ei ole valtaa. Ne sielut ovat jo "keränneet aarteita taivasta varten", siis kasvattaneet itseensä jotakin kuolematonta, joka säilyy kuolemanjälkeisen elämän päätyttyä. – Aja- telkaamme niitä ihmisiä, jotka osallistuvat henkisiin liikkeisiin siinä vakavassa tarkoituksessa, että löytäisivät Jumalan. Mistä on heihin tullut niin voimakas totuuden kaipuu? Se on kasvanut heihin entisissä ruumistuksissa. He ovat ennenkin etsineet totuutta ja se pyrki m y s on kuolematonta. Sitä ei ole toinen kuolema eli kuolemanjälkeinen elämä sammuttanut, vaan se on siirtynyt seuraavaan ruumistukseen. Pekka Ervast sanoo kirjassaan "Laki vaiko evankeliumi", että niitä ihmisiä, jotka elivät alkukristillisinä aikoina ja saivat silloin kosketuksen Kristukseen, on syntynyt maailmaan viime vuosisadan lopusta lähtien ja yhä uusia tulee syntymään. "Gnostikot"-kirjassaan hän sanoo, että miljoonat ihmiset saivat silloin kosketuksen Kristukseen, joten niitä, joihin Paavalin nimittämällä toisella kuolemalla ei ole valtaa, on nähtävästi melkoisesti. Jos itse tunnemme vetäymystä Jumalan etsintään ja aavistamme Vuori- saarnan elämänymmärryksen pätevyuden, voimme kysyä itseltämme, mistä sellainen vetäymys on meihin tullut.

Paavalin mainitsemalla toisella kuolemalla voi li- säksi olla syvempikin merkitys. Teosofia kertoo ns. vasemman käden tiestä, joka johtaa mustan magian tielle ja sitä tietä häviöön. Vain Kristus voi pelastaa ihmisen siltä tieltä, vain rakkaudessa on pelastus. Rakkauden ja hyvän tahdon täyttämä ihminen ei

saata tahtoa pahaa, joten rakkauden herääminen pelastaa ihmisen sellaisesta kuolemasta.

40

Kysymys: Kolme suurta valoa on sytytetty peräkkäin kolmessa täydellistyneessä ihmisessä, Gautama Buddhassa, Jeesus Kristuksessa ja Pekka Ervastissa. Kuitenkin puhutaan vain kahdesta Jordankastekokemuksesta. Saisiko lisäselvitystä?

Vastaus: Gautama Buddha istui boodhipuun juurella saaden järkensä valaistuksi. Hän yhtyi järjessään kaikkialliseen tajuntaan, mutta hänen kokemuksensa ei ollut yhtä täydellinen kuin Jeesus Kristuksen Jordankastekokemus. Buddhalaiset puhuvat valaistuksesta, koska sellainen tapahtui Buddhalle. Evankeliumit kertovat, että Johannes Kastaja kastoi Jeesuksen Jordanilla, ja silloin Isä tunnusti hänet Pojaksen. Siitä nimitys "Jordankastekokemus". Pekka Ervast kertoo kokeneensa henkisen uudestisyntymisen ja sanoo: Minulle tapahtui samoin kuin Jeesukselle, kun Johannes kastoi hänet. Pekka Ervast nimittää henkistä uudestisyntymistään myös Jordanin kasteeksi kuvatakseen, että hänen henkinen kokemuksensa oli samaa syvyysluokkaa kuin Jeesuksen Jordankastekokemus. Gautama Buddhan valaistusta ei tietenkään voi nimittää Jordankasteeksi, koska se tapahtui toisissa olosuhteissa.

Lisäksi on huomattava sana "kaste". Pekka Ervast opettaa, että Jeesuksen elämänvaiheisiin sisältyy syntymä, kaste, kirkastus ja Golgata. Koska Jeesus Kristuksen elämä muodosti vihkimysdraaman, jossa entinen Pyhän Hengen vihkimystie syveni, niin Jeesuksen käytännöllinen seuraaja joutuu kokemaan pienoiskoossa Jeesuksen elämänvaiheet. Hänelle tapahtuu ensin uudestisyntyminen, sitten kaste, kirkastus ja viimeisenä Golgata. Kaste on syvempi kuin uudestisyntyminen. Pekka Ervastian Jordankaste ei siis ollut vain uudestisyntymä, vaan myös kaste. Hänen Jordankastekokemuksessaan tuli kaksi kokemusta samanaikaisesti: uudestisyntymä ja kaste. Sana "Jordankaste" selittää paremmin P. E:n tapausta kuin esim. "henkinen kokemus", sillä Jordankaste-sana sisältää henkisen kokemuksen syvyysasteen.

Nuo kolme suurta valoa toivat maapallolle Logoksen voimat. Kun heidän jälkeensä joku kokee vastaavan kokemuksen, niin hän j a k a a sitä voimaa, joka on Logoksesta tullut maapallolle. Kun esim. Jeesus Kristuksen seuraaja kokee uudestisyntymän, niin hän avautuu kanavaksi, jonka kautta Jeesuksessa tullut voima virtaa. Mutta hänenkin kokemuksensa saattaa sisältää enemmänkin kuin vain henkisen syntymän. Sellaisen kokemuksen sai Paavali Damaskon tiellä. Siinä kokemuksessa tuli samanaikaisesti henkinen syntymä, kaste ja kirkastus. Paavali oli vanha vihitty sielu, joten hänen henkinen työnsä tarvitsi sellaisen taustan, ja se oli hänelle mahdollista. Paavalin henkinen kokemus Damaskon tiellä oli hänelle uudesti-

syntymä, koska se tapahtui Jeesuksen esiintymisen jälkeen ja oli Paavalille ensimmäinen kokemus, jossa Kristus oli läsnä hänen päivä tietoisuudessaan. Mutta Damaskuskokemus oli myös henkinen kaste. Sitä todistaa se, että kasteen jälkeen alkaa työ Kristuksen sanoman puolesta. Kasteensa jälkeen Jeesuskin aloitti opetustyönsä, samoin Pekka Ervast ja J. R. Hannula. – Paavalin Damaskuskokemus sisälsi lisäksi kirkastuksen. Kun Jeesus oli oppilaineen kirkastusvuorella, niin myös nuo oppilaat näkivät valon, joka ympäröi Jeesusta. Samoin, kun Paavali sai järkyttävän kokemuksensa Damaskon tiellä, niin hänen mukanaan olleet Paavalin oppilaat sekä näkivät että kuulivat jotakin ylifyysillistä. Paavalin elämäkerta todistaakin, että hänen työsarkansa Jeesus Kristuksen apostolina oli kulkua viimeisessä kokemuksessa, Golgatan tiellä. Näin ollen sana ”Damaskuskokemus” merkitsee enemmän kuin sana ”uudestisyntymä”, sillä viimeksimainittu sana ei sisällä – Paavalin ollessa kyseessä – koko totuutta.

Lisättäköön vielä, että Pyhän Hengen vihkimystien neljä vihkimystä: Merkurius-, Venus-, Maa- ja Mars-vihkimykset syventyivät Jeesus Kristuksen kautta. Hänessä avautui Pojan eli Kristuksen vihkimyssarja neljine vihkimyksineen. Ja koska Jeesus koki uusia vihkimyksiä päivittäin, siis jokapäiväisen elämänsä tapahtumina, niin noita neljää uutta vihkimystä voidaan – kuten Pekka Ervast tekee – nimittää syntymäksi, kasteeksi, kirkastukseksi ja Golgataksi. Sellainenhan Jeesuksen elämä oli.

Kysymys: Onko henkiselle kehityksellemme välttämätöntä ymmärtää metafyyssilliset asiat: vihkimyksset, tasot, Logokset jne?

Vastaus: Paavali sanoo Korinttolaiskirjeessään – ja todennäköisesti hän puhuu omasta kokemuksestaan – että vaikka hänellä olisi profetoimisen lahja ja kaikki tieto ja sellainen voima, että hän voisi siirtää vuoria, niin ne eivät olisi mitään, ellei hänellä olisi rakkautta. Rakkaus on moraalinen voima. Kun ihminen tuntee sisässään, että hänen tulee olla rehellinen ja tosi, hyvä ja oikeamielinen, että kaikki ihmiset ovat hänen veljiään ja hänen tulee heitä rakastaa ja tahtoa heille hyvää, niin siinä on jotakin perin inhimillistä. Ollessamme tuollaisen ihmisen kanssa kosketuksissa tajuamme, että hän on salaperäisellä tavalla toisten ihmisten yläpuolella. Toisaalta joku saattaa olla perin älykäs, oppinut ja siksi ihmisten kunnioittama, mutta hän on sielultaan kylmä, koppava, ylpeä ja omanarvontuntoinen. Tajuamme, että kun tieto katoaa viimeistään kuolemanjälkeisessä elämässä, niin tuolla komentamishaluisella ylpeällä on sangen vähän vietävänä jumalalleen. – Älyperäinen tieto metafyyssillisistä asioista on saman arvoista, ellei sen takana ole rakkautta. Kun ihminen ajattelee vain omaa kehitystään, niin hänelle luultavasti riittää usko omaan älykkyyteensä. Älykkyydellä on kuitenkin hyvätkin puolensa.

Voiko ihminen elää vain itseään varten? Olemme joka päivä tekemisissä toisten ihmisten kanssa, jotka ehkä tekevät meille kaikenlaisia kysymyksiä elämän kaikilta aloilta. He kysyvät: onko Jumalaa ja jos on, niin miten sen käsitämme? Elääkö ihminen kuoleman jälkeen, onko henkimaailmaa? Puhutaan elämän oikeudesta, ihmisen kehityksestä . . . Mitä tämä kaikki merkitsee? Ellemme osaa vastata heidän kysymyksiinsä, niin heikosti voimme heitä auttaa. Näitä asioita pohtiessamme tulemme kyselleeksi itseltämme: miksi Mestarit julistivat teosofisen sanoman, miksi Pekka Ervast puhui aurinkokuntamme alusta ja sen kehityksestä, ihmisen kehityskulusta, Valkoisesta Veljeskunnasta, Logoksen kolminaisuudesta . . . ? Eiköhän siksi, että oppisimme järjellämmekin ymmärtämään elämää, jotta sitten osaisimme toisiakin valistaa. Onhan kirkollinen maailma taikauskaisilla opeillaan ja helvetillä peloitellen saanut aikaan melkoisesti pahaa. Eikö meidän pitäisi auttaa ihmisiä pois näistä harhoista? Mutta miten siihen kykenisimme, ellemme itse ensin syvenny mm. teosofiseen metafysiikkaan.

Mestarit ovat näyttäneet meille tulevankin päämäärämme. Jokaisen ihmisen tie kulkee Valkoisen Veljeskunnan kautta Logokseen. Mestarit ovat sen Veljeskunnan jäseniä ja he ovat meille viitoittaneet tien. Mutta juuri Mestarit ovat puhuneet myös metafyyssillisistä asioista. Niin ikään he ovat opettaneet, että meidän tulisi oppia tekemään ihmiskunnan nostamiseksi sitä työtä, jota hekin tekevät.

Kysymys: Minkälatuinen tapahtuma on vihkimys?

Vastaus: Kysymys vihkimyksestä on laaja. Siitä voisi puhua mm. Pyhän Hengen, Pojan tai Isän vihkimyssarjan kannalta. – Vihkimisellä ymmärretään tavallisimmin vihkiytymistä, omistautumista jollekin tarkoitukselle. Avioliittovihkimisessä nainen ja mies omistautuvat perheelleen, julkinen rakennus vihittää määrättyyn tarkoitukseen. Samoin ihminen voi vihkiytyä henkiselle elämälle, omistautua esim. työskentelemään kristosofisen sanoman puolesta. Omistautuminen, työskentely ja ojentautuminen Vuoriisaarnan henkeen on jatkuvaa vihkiytymistä, ruumistuksesta toiseen tapahtuvaa henkistä pyrkimystä. Se johtaa aikanaan Mestarin oppilasjoukkoon. Aikanaan tapahtuu ns. teknillinen vihkimys, jolloin oppilas vihitään Valkoisen Veljeskunnan jäseneksi. Se tapahtuma on mysterio.

Kysymys: Pekka Ervast kirjoittaa kirjassaan ”Jälleensyntymismuisti” ss. 58–59: ”Jokainen, joka on etevä toisella tai toisella alalla, otaksuu panneensa alun omalle etevyydelleen lähinnä edellisessä elämässä . . . Kuitenkaan ei ole takeita siitä. Päinvastoin on sääntönä, että tuollainen otaksuma on harhaanviepä.

"Harvat yksilöt, aniharvat, jatkavat välittömästi tässä elämässä viime ruumistuksensa työtä ja harrastusta. Ne ovat niitä, jotka itsetietoisesti työskentelevät vuosituhansien varalle, jotka kulkevat, kuten sanomme teknillisesti, vihkimyksen kaitaa tietä, – ne ovat opetuslapsia, adepteja, mestariuteen pyrkijöitä. Semmoiset ihmiset eivät enää elä persoonallisuudessa, vaan korkeammassa Minässä, jolle persoonallisuudet ovat vain naamioita. He tekevät niin ollen työtä toisia asioita silmällä pitäen, kuin muut ihmiset . . . Heidän jumalansa saattaa sanoa heille: 'tässä elämässä sinun pitää auttaa kymmenen eri ihmissielua tielle'. He ovat saaneet sen tehtäväkseen, ja he etsivät noita ihmissieluja, joihin heidän tulee vaikuttaa moraalisesti niin järkyttävästi, että saavat heidät astumaan tielle . . .".

Saisiko tähän lisävalaistusta?

Vastaus: Meillä tavallisilla ihmisillä on paljon voitettavaa, monen elämän karma on meitä painamassa. Emme voi tyhjentää karmaamme yhdessä elämässä. Karmaa johtavat järkiolennot ovat niin viisaita, että he osaavat koota menneitten ruumistustemme karmasta sellaisen osan, joka on purettavissa yhdessä ruumistuksessa. Siksi me ihmiset synnymme erilaisiin ulkonaisiin asemiin ja erilaisilla kyvyillä varustettuina, jotta tuo koottu karma olisi voitettavissa. Kun lisäksi tietämättömydessämme punomme ympärillemme uusia karmallisia verkkoja, niin useimmiten elämänkoulussa saavutettu oppi jää perin niukaksi. Tieteellisten, taiteellisten ym. kykyjen tavoit-

telu tapahtuu useimmiten itsekkäistä syistä, jotta maailma niiden johdosta meitä ylistäisi. Itsekkyys heittää varjonsa saavutettuihin kykyihin. Etevä taiteilija saattaa herätä näkemään: olen joutunut tietämättömien ihmisten "ajantappajaksi", narriksi. Minun taiteeni ei lienekään jumalallista. Tieteenharjoittaja saattaa herätä näkemään: tieteeni ja omat saavutukseni on asetettu palvelemaan sotaa, ihmisten murhaamista. Herätessään ihminen vähän viisastuu ja kuolemanjälkeinen kiirastuli kehottaa olemaan varovaisempi kykyjä tavoiteltaessa.

Pekka Ervast puhuu tässä Mestarin oppilaista, adepteista, Mestariuteen pyrkijöistä. Heidän asemansa on toinen. He tekevät henkistä työtään itsetietoisesti. He ajattelevat vuosituhansia eteenpäin, ihmiskunnan henkistä kasvua. Ensin he yrittävät saada muutamia ihmisiä astumaan tielle, kuten P. E. mainitsee, sitten yhä useampia. Tielle astuneita sitoo yhteinen korkea päämäärä ja heidän "mestarinsa" on luonnollisesti se oppilas, joka heidät herätti henkisesti. Kun oppilaasta tulee Mestari, niin hän voi sanoa kuten Paavali: Vaikka teillä olisi kymmenentuhatta kasvattajaa, niin minä olen tavallaan teidän isänne, sillä minä synnytin teidät evankeliumin kautta Kristuksessa. Kun Mestarin oppilasjoukko – oppilaat voivat olla ruumistuneina eri kansoissa ympäri maapalloa, saadaksean lisäkoulutusta – on tarpeeksi suuri, niin Mestari voi saada käskyn korkeudesta: Valmistat tietä Pohjolan Valkoiselle valtakunnalle! Ja Mestari aloittaa työnsä kasvattamiensa oppilaitten tukemana, ja luonnollisesti toisten Mestarien myötävai-

kutuksella. Hän ottaa huomioon eri kansojen deevojen tavoitteet, eri kansojen luonteenominaisuudet jne. "Sadan vuoden kuluttua minun on oltava munkkina itämaitten luostarissa, sillä yhteiskuntien kehitys ei anna muuta mahdollisuutta työskentelylleni. Viiden sadan vuoden kuluttua on jo paremmat mahdollisuudet. Silloin minun on oltava piispanistuimella, siinä on ainoa mahdollinen työkenttä. Jonkun ajan kuluttua ehkä voin parhaiten työskennellä päämäärän saavuttamiseksi keisarin istuimella, sen jälkeen voisin aloittaa varsinaisen valistustyöni jne.". Mestari järjestää itse työkenttensä. Hän jatkaa tietoisesti siitä, mihin hän on edellisessä ruumistuksessaan lopettanut. Ja tarpeellinen joukko hänen oppilaitaan syntyy samanaikaisesti maailmaan häntä tukemaan. Vaikkeivät oppilaat olekaan päivätietoisia siitä, että heidän opettajansa on Mestari, niin heissä vaikuttava sisäinen jumalkaipuu on heidän tietä näyttävä soihtunsa.

44

Kysymys: Voiko henkisten opettajien henkisen ja okkultisen aseman ymmärtää myös järkiperaisesti? Olen käsittänyt, että pelkän tunnepitoisen "uskon" avulla saavutettu vakaumus ei kestä koetusten tulen ja minulla ei ole kokemusperäistä tietoa.

Vastaus: Kristityt väittävät uskovansa Mestarinsa jumalalliseen luontoon ja siksi he huutavat "Herra, Herra". Sellainen "usko" ei aseta ihmiselle minkäänlaisia velvoituksia. Se on tunne-elämys, jossa asetetaan vastakkain Kristuksen jumalallisuus ja ihmi-

sen syntisyys. Ihminen on auttamattomasti syntinen, hänen pyrkimyksensäkin tulla paremmaksi ihmiseksi on syntiä. Tällainen "usko" estää ihmisyyden kasvun, lamaanuttaa tahdon ja kääntää kristittyjen ajattelun tuijottamaan sekä itsessään että toisissa olevaan pahaan. Täten voimistuu paha tahto, fanaattisuus ja "uskottomien" sorto. Kristikunta kokonaisuudessaan on tällaisen "uskon" kypsytetty hedelmä.

Jeesus Kristus opetti toisin. Hän sanoi, että "Herra, Herra"-huutajat eivät tule taivasten valtakuntaan vaan ne, jotka tekevät mitä hän on käskennyt tehdä. Kristuksen opetus tähtää käytännölliseen elämään, tekoihin. Teko on inhimillistä, se on Kristuksen opetusten mukaista suhtautumista toisiin ihmisiin, Vuorisaarnan käskyjen noudattamista. Mutta kristityt ovat syrjäyttäneet Mestarinsa inhimillisen luonnon, sen, että Jeesus Kristus on ennen muuta opettaja, tie, jota tulee kulkea. Hän puhui kaidasta tiestä ja ahtaasta portista. Ken siis kulkee Jeesus Kristuksen neuvomaa Vuorisaarnan kaitaa tietä, hän ottaa Mestarin vastaan opettajana ja seuraa hänen neuvojaan. Tiellä kulkeminen johtaa kokemusperäiseen tietoon myös Jeesus Kristuksen jumalallisesta luonnosta. Etsiminen ja kolkuttaminen – kuten Jeesus neuvoo – johtaa henkiseen kokemukseen.

Kristikunnan veren tahrassa historia on varoittavana esimerkkinä siitä, ettei pidä tuudittautua sokeaan "uskoon". On käytettävä myös järjen apua. Järki vaatii selvyyttä, se kehottaa kysymään ja etsimään. Kun eteemme nousee kysymys henkisen opettajan henkisestä ja okkultisesta asemasta, niin sen

selvittäminen vaatii työtä, tutkimista, ajatusponnistusta. Eteemme nousee ainakin kolme estettä: henkinen laiskuus, älyn rajoittuneisuus ja rakkauden puute. Viimeksi mainittu este on suurin. "Ken rakastaa, hän jaksaa", oli J. R. Hannulan tapana sanoa. Ken rakastaa esim. Pekka Ervastia henkisenä opettajana, hän jaksaa voittaa henkisen laiskuutensa ja siinä ohessa avartuu myöskin äly. – Tässä kysytään, voiko henkisten opettajien henkisen ja okkultisen aseman ymmärtää myös järkiperaisesti? Kristosofinen elämänyymmärrys kertoo Pekka Ervastin henkisestä ja okkultisesta asemasta. Tällaisen asian järkipäinen ymmärtäminen edellyttää teosofisen maailmankatsomuksen tuntemista. Jos tutkijalla on riittävästi rakkautta, jotta hän jaksaa syventyä teosofiseen maailmankatsomukseen, niin hänelle ei ole ylivoimaista ymmärtää maailmankaikkeutta kouluksi, jossa me ihmisetkin kasvamme ja kehitymme jälleensyntymisen ja karman lain turvin sellaista päämäärää kohti, jonka suuri jumaluus ilmenneine Logoksineen on päämääräksemme asettanut. Ihmisen päämäärä on lähinnä mestarius. Tutkija ei pysähdy tähän hänelle selvinneeseen ymmärtämykseen, vaan hän tutkii edelleen. Hän tutkii toisiakin uskontoja ja huomaa, että noiden uskontojen perustajat ovat olleet muita ihmisiä viisaampia. He ovat olleet jumalviisaita, koska he ovat osanneet neuvoillaan ja opetuksillaan viitoittaa tien Jumalan luo. Uskontojen perustajat ovat siis Mestareita, ihmistäydellisyyden saavuttaneita ihmisiä. Entä mistä he ovat tulleet? Teosofia vastaa: Täydellisten ihmisten muodostamasta Valkoisesta

Veljeskunnasta. Ihmiskehitys on rajaton. Monet ovat jo saavuttaneet ihmistäydellisyyden, ja kaikkien ihmisten tie on sama: meidän kehitystiemme kulkee Valkoisen Veljeskunnan kautta Logokseen. On siis luonnollista, että ainakin eräät ihmisielut ovat jo saavuttaneet Logoksen. Eläähän keskuudessamme ihmisiä, jotka ovat suunnattomasti edellä suurista joukoista. Onhan suuri ero etevän taiteen tai tieteen harjoittajan ja alkukantaisella kehitystasolla olevan, puissa kiipeilevän alkuasukkaan välillä. Samoin on suuri ero toisaalta Krishnan, Buddhan, Jeesuksen . . . ja toisaalta noitten taiteitten ja tieteitten harjoittajien välillä. Ei näin ollen ole ylivoimaista ymmärtää, että joku tai jotkut ihmiset ovat suunnattomasti yläpuolella tavallisia Mestareita. Mutta heidän jumalallinen suuruutensa ei ole sivuuttanut heidän inhimillistä luontoaan, sillä he ovat olleet mitä inhimillisimpiä ihmisiä: he kärsivät kärsivien kanssa ja iloitsevat iloitsevien kanssa. Siksi on vaikea nähdä, että he ovat muita ihmisiä kummempia. Heidän jumalallinen luontonsa näkyy m o r a a l i s e s s a j ä r k k y m ä t t ö m y d e s s ä. Heissä on kasvanut miehuuden täyteen mittaan Kristus, joka piilee jokaisen ihmisen hengessä, odottaen syntymistään ja kasvamistaan. Kristus, Jumalan täydellisyyskuva ihmisyydestä on heidän moraalinsa peruskallio.

Kysymys: Mikä on se "Syytön Syy", joka aiheutti maailmoitten synnyn?

Vastaus: Jos joku sen tietäisi, niin hän olisi "Syyttömän Syy" yläpuolella, ja se on loogillinen mahdollisuus. "Syytön Syy" on eräs nimitys absoluutiselle jumaluudelle, kaiken takana olevalle olemassaolon alulle, jolla ei ole alkua eikä loppua, johon kaikki olevainen uppoutuu. Se on jumaluuden mysterio. Mutta koska ilmennyt maailmankaikkeus on olemassa, niin se on ilmenemättömästä jumaluudesta vuodattautunut. Ja koska meissä ihmisissä on järki, tunne ja tahto, niin nekin ovat jumaluuden ilmennystä. Oma itsemme onkin se avain, jonka avulla saatamme avata tätä ilmennyttä maailmaa, vaikka ilmentymättömän Syytön Syy jääkin meille salaisuudeksi. Ne jotka ovat tutkineet aurinkokuntamme sydänmaita kertovat, että inhimillisten olentojen tunnusmerkit tässä aurinkokunnassamme ovat tahto, tunne ja järki, olipa heidän ulkonainen tai sisäinen rakenteensa muuten minkälainen tahansa. Järki, tunne ja tahto ei välttämättä tarvitse ilmentyessään fosforihapoisesta kalkista koostunutta luustoa eikä raudalla kyllästettyjä verisoluja.

46

Kysymys: Miksi elämän koulun kokeita ei aina huomaa kokeiksi ja koettelemuksiksi?

Vastaus: Kun ihmiset järjestävät kouluissaan kokeita, niin oppilaat tietävät olevansa kokeilla. Mutta noissa kouluissa kysytäänkin vain muistitietoja. Kirjoitustaito, matematiikka, kielet ym., vaikka niiden

oppiminen muuttuukin taidoksi, perustuvat muistamiseen. Niiden taitaminen ei muuta ihmistä paremmaksi ihmiseksi. Etevä matemaatikko saattaa olla erittäin julma tai muuten pahansuopa. Elämäkoulu tähtää siihen, että kasvaisimme ihmisyydessä: tulimme hyväksi, auttavaisiksi, rehellisiksi, toisiamme rakastavaisiksi . . . Henkisesti herännyt ihminen päättää: tahdon tulla hyväksi ihmiseksi. Mutta ihminen ei tunne itseään. Hän ei tiedä, mitä hänen sielussaan piilee. Silloin elämä auttaa häntä. Se asettaa hänet sellaiseen tilanteeseen, että sielunpohjalla piileskellyt heikkous tulee näkyviin. Se tilanne on silloin koe. Elämän takana on niin viisas johto, että se järjestää nuo kokeet karman mukaan. Vanha karma aiheuttaa jonkun ihmisen muodossa esim. raivostuttavan tilanteen ja vaikka ko. henkilö päätti olla suuttumatta, niin häntä raivostuttaa. Täten tulee ihmisen perusluonne näkyviin ja kokeella oleva huomaa heikkoutensa. Jos hän tietäisi etukäteen: nyt joudun kokeelle, niin hän kenties vain hymyilisi ja painaisi pinnallepyrkivän raivonsa piiloon. Kysymys on ihmissielun puhdistuksesta, ei siitä, että vetäydytään naamarin taakse. Länsimainen sivistys on pintakiilloitusta, näyttelemistä. Ja koska elämäkoulussa on aikoja, jolloin kansat ja koko sivistyksen asetetaan kokeelle, – länsimainen sivistys on nyt siinä kokeessa – niin näyttää todennäköiseltä, ettei sivistyksemme pintakiilto kykene suojelemaan tätä sivistystä tuhoutumasta. Tähänkin kokeeseen löytyy karmallinen syy. Länsimaista sivistystä nimitetään kristilliseksi, koska se tunnustaa Jeesus Kristuksen Jumalan Pojaksi.

Mutta kristikunta on lyönyt laimin Mestarinsa opetukset ja se on siitä vastuussa.

Varsinkin itämailla on tunnettua, että Mestari ottaa oppilaita ja ottaessaan valitsee kenet hän ottaa. Valittu oppilas joutuu kokeelle. Oppilas ehkä aavistaa suorittavansa koekautta, mutta hän ei tiedä, minäkalaiset eteentulevat tapahtumat ovat kokeita. Oppilas on vapaa ihminen menettelemään noin tai näin. Hän ei ole kenenkään orja, mutta Mestari katselee kaukaa, miten hän kykenee voittamaan elämän ansat. Samat menetelmät ovat nähtävästi voimassa muuallakin, sillä Pekka Ervast sanoo: Näin on aina ollut ja tulee aina olemaan; kokeet eivät tule Mestarin nimi-merkillä varustettuina.

47

Kysymys: Mihin perustuu muisti?

Vastaus: Muisti perustuu aineen hitauteen. Tämä fyysillinen maailma ei muutu yhtenästä siitä huolimatta, että joku on päättellyt: kaikki virtaa. Mm. astraalimaailma, jota ihmisessä edustaa mielikuvitus, muuttuu jatkuvasti. Mielikuvitus voi silmänräpäyksessä lentää laskutehtävästä vaikkapa tähtiavaruuksiin, mutta fyysillinen maailma säilyttää. Rakennukset voivat säilyä vuosituhansia, ihmisruumis, vaikka se jatkuvasti vaihtaaakin solujaan, voi säilyä vuosikymmeniä. Aineen muistia on perinnöllisyys, erilaiset tottumukset, tavat jne. Tietoinen muistaminen, muistamisen korkeampi muoto perustuu myös aineellisuuteen. Ihmisen fyysillinen ruumis on koostunut

seitsemästä ainetilasta, joista muistieetteri on plastillinen, muovautuva ja hienoin. Sillä on kyky säilyttää mielteet, tuntemukset, kokemukset, ajatukset . . . Muistin toiminta tapahtuu, kuten kaikki muutkin sieluelämän toiminnat, kiinteän ruumiin välityksellä, mutta muistaminen ei ole sidottu kiinteään ruumiiseen. Vainaja, jolla ei ole kiinteätä ruumista, muistaa yhä, sillä hänellä on muistieetteri edelleen hallinnassaan. Muistieetterin kannattaja on akaasha, luonnon muisti, joka säilyttää "muistissaan" mm. jälleensyntyvät persoonallisuudet. Itsetietoinen jälleensyntymismuisti on täten lukon takana, ja lukon muodostaa akaasha. Ken tutkii edellisiä jälleensyntymisiään, hänen on noustava itsetietoisesti korkeampaan minäänsä ja sieltäkäs in etsittävä akaashasta tutkittava persoonallisuus. En puhu poikkeuksista. Joku lapsena kuollut, jonka elämässä ei ollut aihetta kiirastuleen ja taivastilaan, saattaa syntyä uudelleen entisenä persoonallisuutena. Silloin hän saattaa muistaa edellisen lyhyen elämänsä.

48

Kysymys: Kristosofia opettaa ihmisen monadista, sekä ylemmästä ja alemmasta minästä. Nämä ovat vaikeatajuisia asioita. Saisiko lisävalaistusta?

Vastaus: Ihminen onkin mysterio, monimutkaisempi kuin soisimme. Ihmisen mysterio paljastuu kokemusperäisesti vasta vihkimysten tiellä, mutta sitä on myös jonkun verran paljastettu. Monadi tarkoittaa ihmishenkeä, jumal-"kipinää", joka riippuu "lie-

kistä" eli Jumalasta. Ihminen on hengeltään jumalan poika. Poika eli kipinä on jumaltietoinen, mutta ei itsetietoinen. Sen on kehityksen tietä kulkien saatutettava itsetietoisuus. Kehitys tapahtuu aineen avulla, aineessa eläen. Meissä oleva jumalanpoika on ristiinnaulittu aineeseen. Kun monadi lähti pitkälle toivoretkelle eli kehityksen tielle, niin se heitti aivan kuin säteen aineeseen. Oikeammin sanoen: eräät enkelikunnat auttoivat monadia heittämään tuon säteen. Säde on kolmivoimainen ja teosofia nimittää niitä atma-buddhi-manakseksi: tahto, rakkaus ja järki. Näiden yhtymää sanotaan ihmisen korkeammaksi minäksi. Samalla alkoi myös kehitys aineessa, ryhdyttiin luomaan mahdollisuuksia ihmispersoonallisuuden syntymiselle. Se kehitys tapahtui asteittain kivi-, kasvi- ja eläinkehitystä vastaavien tilojen kautta. Sekin kehitys tapahtui enkelikuntien avun turvin, samalla kun edellä mainittu korkeampi minä eli oikeammin sanoen korkeamman minän alkutyyppi sitä varjosti. Tämä kehitysprosessi tapahtui maapallon edellisten luomispäivien aikoina. Lopulta eläimessä heräsi kuolemattomuuden kaipuu ja silloin korkeampi minä loi sillan eläintajunnan ja itsensä välille. Ihmissielu joutui jälleensyntymien sarjan avulla etsimään korkeampaa eli kuolematonta minäänsä. Olemme nyt tässä kehitysvaiheessa.

Kysymys: Teosofien väitetään opettavan, että ihminen pelastaa itse itsensä. Pitääkö väite paikkansa?

Vastaus: Kysymyksessä tuntuu kristillinen käsitys ikuisesta kadotuksesta, josta pitäisi pelastua. Mutta ikuista kadotusta ei ole, joten siitä pelastautuminen on tarpeeton. Jumala ei ole paha henki, joka olisi luonut ihmiset heittääkseen heidät, vieläpä omatta syyttään, ikuisesti kärsimään. Jumala ei ole ulkopuolinen olento, Jumala on hyvyyden ja rakkauden henki, joka asuu jokaisessa ihmisessä.

Koska uskonnoissa kuitenkin puhutaan pelastautumisesta, niin mitä sillä tarkoitetaan?

Ihminen on nykyisessä kehitysvaiheessaan kaksinaiminen. Ylempää, jälleensyntymästä toiseen kestävä, pahasta tietämätöntä ihmisen olemuspuolta nimitetään tavallisesti korkeammaksi minäksi. Siitä lähtee aivan kuin säde alas aineeseen ja säde on alitajuinen ja jokaiselle tuttu päivätajuinen persoonallisuus. Persoonallisuus haihtuu kuolemanjälkeisessä elämässä ja vain maaelämän parhain sato yhtyy korkeampaan minään. Persoonallisuus on kuolevainen. Pelastautumisella tarkoitetaan uskonnoissa sitä, että persoonallisuus pelastautuisi kuolemasta. Pelastus on korkeampaan minään yhtymisessä ja yhtyminen voi tapahtua vain maaelämän aikana. Sitä nimitetään myös Jumalan näkemiseksi, Kristus-syntymäksi ja uudestisyntymiseksi. Kun ihminen löytää oman henkensä taivaissa olevan Jumalan, on hän pelastunut persoonallisuuden kuolemasta. Jumala ei löydy ilman etsimistä ja työtä. Ihmisen on itse ponnistettava, etsittävä ja kolkutettava totuuden porteille. Vaikka Jumalan löytäminen onkin persoonallisuuden kannalta katsottuna armoa, koska persoonallisuudella ei ole löytöön

ansiota, niin siitä huolimatta ihmisen on etsimällä löydettävä Jumala. Ansio Jumalan löytämisestä lankeaa korkeammalle minälle, koska se on ihmisen kaikkien persoonallisuuksien säiliö.

50

Kysymys: Valkoinen rotu on tehnyt paljon pahaa värillisille roduille. Onko Suomella mahdollisuuksia auttaa valkoista rotua?

Vastaus: Pekka Ervast toivoi, että Suomi olisi Euroopan omanatuntona. P. E:n toivo perustui täällä aloitettuun henkiseen työhön. Hän rinnasti Suomea Palestiinaan, jossa kristinusko sai alkunsa. Suomessa julistettiin uusi uskonto, kristosofinen elämänymmärrys, joka sisältää kaikki ennen julistetut uskonnot, myös kristinuskon alkuperäisessä puhtaudessaan. Suomen kansasta riippuu, miten se suhtautuu julistettuun uskontoon, Vuorisaarnaan ja aseettomuuteen. Jos Suomen kansa ottaa vastaan uuden sanoman, niin siitä voi tulla kansojen omatunto.

51

Kysymys: Pekka Ervast opettaa, että karman johto on siirtynyt maapallon entiseltä johtajalta, Saatanalta, Kristuksen käteen jälleensyntymisen mysteριοissa. Miten Saatanana on vaikuttanut ihmiskunnan kehitykseen?

Vastaus: Aurinkojärjestelmämme jokainen planeetta edustaa yhtä Logoksen seitsemästä säteestä. Siksi jokaisella planeetalla on oma erikoinen elämänkoulunsa, toisilla helpompi, toisilla vaikeampi. Kaikki planeetat ilmentävät Kristusta, sillä Kristus, ihmisen perikuva on rikkaudessaan rajaton. Maapallon elämänkoulu on omaa luokkaansa, sillä se kasvattaa Mestareita. Maapalloa on nimitetty mm. aurinkokuntamme kuritushuoneeksi ja tuskallisten ponnistusten kouluksi, ja sen planeettahenkeä on nimitetty Saatanaksi. Jobin kirja kuvaa hyvin Saatanan koulutusmenetelmää. Jumalat, planeettahenget, pitivät kokousta ja mukana oli myös Saatana. Saatana on siis korkea enkeliolento, joka on saanut vaikean tehtävän. Saatana koettelee Jobin moraalia ja kärsivällisyyttä. Koulutusperiaatteena hänellä on "nahka nahasta", eli Jeesuksen sanoja käyttäksemme "silmä silmästä ja hammas hampaasta". Hän toteuttaa koston periaatetta. Hän antaa karman toimia täydellä ankaruudellaan: jos katkaiset toisen ihmisen kaulan, niin sinunkin kaulasi pitää katkaistaman. Job eli niin oikeudenmukaista elämää kuin ihmiselle oli mahdollista, ja hän olisi varmaan hyvittänyt entisissäkin ruumistuksissaan tekemänsä virheet, jos se olisi ollut mahdollista. Mutta muuta vaihtoehtoa ei ollut kuin kärsimys. Sellainen kasvatusmenetelmä on tietenkin ollut välttämätön tälle ihmiskunnalle, mutta kaikella on aikansa. Ihmiskunta on kasvanut lähelle täysiikäisyyttään, joten siltä odotetaan nyt oma-aloitteellisuutta. Ihminen voi jo hyvittää tekemänsä virheet muutenkin kuin vain kärsimällä. Pekka Ervast opet-

taa, että Valkoinen Veljeskunta on kauan odottanut Kristuksen tuloa, jotta karman johtoon saataisiin muutos. Nyt se aika on koittanut. Ihmiskunnan tuskaa voidaan lunastaa henkisellä työllä. Samoin yksityinen ihminen saattaa henkisellä työllään maksaa vanhoja velkojaan. Karman toimintaa Pekka Ervast kuvaa siten, että niin paljon paha kuin ihminen on aiheuttanut, niin paljon hyvää hänen on tehtävä.

52

Kysymys: Uudessa Testamentissa on lause: Te olette kalliisti lunastetut, älkää sentähden olko ihmisten orjia. P. E. selittää kirjassaan "Pahan voittaminen" mitä merkitsee "kalliisti ostetut eli lunastetut". Mitä merkitsee lauseen loppuosa: "älkää sentähden olko ihmisten orjia"?

Vastaus: Maapallon elämänkoulu kasvattaa Mestareita, ihmiskuntaa kutsutaankin Mestarien ihmiskunnaksi. Mestarilla ymmärretään ihmistä, joka omaa täydellisen ammattitaidon, joten hän kykenee opettamaan toisia. Kysymyksessä on t a i t o eikä vain tietopuolinen o p p i. Mestari on täten toisista riippumaton vapaa ihminen, joka itsenäisesti opettaa toisille taitoaan. Näin ymmärrettiin ennen käsite "mestari", joskin koneellistunut yhteiskunta on muuttanut käsitteitä. – Elämä kasvattaa meistä ihmisyyden Mestareita, joilla on taito elää jumalallisten elämän-

lakien mukaisesti. Sellaisia ihmisyyden Mestareita ovat uskontojen alkuunpanijat, suuret henkiset opettajat. He ovat vapaita, muista riippumattomia ihmisiä, jotka elävät sisäisen Kristuksen valossa ja sitä valoa opettavat toisille, vaikka maailma heitä vainoa ja ristiinnaulitsee. Ihmisyyden Mestari on meille esikuva, meidänkin tulee kasvaa itsenäisiksi, Kristuksen valossa eläviksi ihmisiksi. Mutta maailma tahtoo vangita. Kirkkoineen, seuroineen, lahkoineen . . . se tarjoaa omia "kristuksiaan", joita meidän pitäisi seurata; "kristuksia", jotka opettavat kaikkea muuta kuin ihmisyyttä, jotka "kodin, uskonnon ja isänmaan" nimessä terottavat sotakirveitä. Mahtava on se väärrien "kristuksien" aikaansaama joukkosuggestionio, joka pitää ihmisiä vankeinaan. – Kun teosofian ja kristosofisen elämänymmärryksen valossa katselemme ihmiskunnan pitkää kehitystaivalta ja sitä apua, jota ihmiskunnalle on annettu Kristuksen käskystä ja avulla, niin todellakin olemme kalliisti lunastettuja. Älkäämme siis alistuko väärrien "kristuksien" vangeiksi, sillä ne "kristukset" ovat ihmisten itsekkyyden luomuksia. Pitäkäämme esikuvanamme ihmisyyden Mestareita, joiden viisaus esitetään uskontojenperustajien omissa opetuksissa ja tiivistetyimminkin ja selvimmin Pekka Ervastian uudelleenjärjestämässä Vuorisaarnassa.

Kysymys: Miten kristosofinen opiskelutyö olisi rakentavaa?

Vastaus: Poliittisissa ym. kokouksissa vallitsee periaate: vastustaja on nujerrettava. Uskotaan: kun väittelyllä, solvauksilla, parjauksilla . . . vaiennetaan toisin ajatteleva, niin tarkoitus on saavutettu. Kristosofinen opiskelutyö ei ole sen luontoista. Se on totuuden etsimistä, toisten etsijöitten käsitysten kuuntelemista ja ennen kaikkea: syventymistä Mestareitten opetukseen. Mestari on Mestari ihmisyyden taidossa, hän tietää ja taitaa ihmisyyden perikuvan. Hänellä on totuus ja totuus on muuttumaton, suvaitsematon. Jos joku on toista "mieltä" kuin esim. Mestarin sanat Vuorisaarnassa: "Älä suutu", niin ei erimielisyys muuta sitä elämän lakia joka opettaa: jos suutut, et vielä osaa toteuttaa ihmisyyttä. Erimielisyys johtuu ihmisen kypsymättömyydestä ja taitamattomuudesta. Hän ei ole vielä itsenäinen, vaan omien ongelmiansa vanki. Ihmisen on itse vapauduttava vankilastaan, sillä toinen ihminen ei kykene muuttamaan toisen ihmisen sisäistä rakennetta. Vain järkeä valaisemalla voi toista ihmistä auttaa tietämättömyydestä tietoon. Siksi kristosofinen opiskelutyö on yhteistyössä tapahtuvaa henkisen valon etsintää.

54

Kysymys: Mitä merkitsee mammona? Opetetaan, että mammona pitäisi alistaa palvelemaan Jumalan valtakuntaa.

Vastaus: Mammonalla ymmärretään tavallisimmin rahaa, mutta mammonaksi voidaan nimittää kaikkea

sitä, mikä on persoonallisuudelle arvokasta. Joku pitää maailman antamaa kunniaa tai valtaa rahaa arvokkaampana. Tavallisesti asetetaan Jumalan valtakunta mammonan valtakunnan vastakohtaksi ja näin syntyy käsite u h r i. Ihmiset ovat kiinnostuneita "tämän maailman jumalan" suosimista arvoista: hyvästä toimeentulosta, vaikutusvaltaisesta asemasta, rikkaudesta, persoonallisesta onnesta . . . , ja jos joku heistä tajuaa Jumalan valtakunnan arvon ja tahtoo sitä edistää, niin hän joutuu luopumaan jostakin mammonallisesta arvosta. Se tuntuu hänestä uhraukselta. Ellei hän ole rikas ja kuitenkin tahtois edistää henkistä elämää taloudellisesti, niin hänen pitää kieltäytyä joistakin rahan suomista eduista. Jumalan valtakunnan edistäminen ei tuo kunniaa tai muuta etua nykyisissä yhteiskunnissa. Mammonan ja Jumalan valtakunta ovat vielä toistaiseksi niin jyrkkiä vastakohtia, että Jeesuskin sanoi: Voi teitä, jos maailma teitä kiittää. Tuo lause on varoitus. Jos maailma kiittää todellista ihmisyyden edistäjää, niin hän avatkoon silmänsä ja katsokoon, onko hänellä aivan puhtaat motiivit.

Kysymys: Jeesus Kristus esittää erilaisia vertauksia käyttäen tavallisen elämän toimintoja henkisen elämän rinnastuksina. Hän kertoo taikinaan sekoitusta hiivasta, joka hapattaa koko taikinan, pienestä siemenestä, josta kasvaa suuri puu, peltoon kätkestystä kalliista helmestä jne. Vuorisaarnassa hän opet-

taa, kutka ovat autuaita, antaa Isä meidän-rukouksen ja viisi yksityiskohtaista käskyä, joita tulee noudattaa. Missä järjestyksessä ja minkälaisin menetelmin noita opetuksia tulisi toteuttaa?

Vastaus: Pekka Ervast antaa pyrkijälle ymmärrettävät selitykset kirjassaan "Jeesuksen salakoulu". Pyrkijän tulee asettua ensin kansan kannalle ja tutkia vertauksia, sillä Jeesus puhui kansalle vain vertauksin, mutta oppilailleen hän puhui taivasten valtakunnan salaisuuksia. Vertauksissa selvitetään taivasten eli Jumalan valtakunnan olemus ja miten pyrkijän, joka ei vielä ole perillä Jeesus Kristuksen sanomasta, tulee siihen asennoitua. Taivasten valtakuntaa voidaan verrata pieneen siemeneen tai hiivasieneen, jolla on itsessään kasvuvoima. Kun ihmisyyden siemen löytää ihmisessä vähänkin maaperää, niin se itää ja kasvaa joskus. Jälleensyntymisopin valossa asia käy ymmärrettäväksi. Ellei siemen idä tässä elämässä, niin se itää jossakin toisessa ruumistuksessa. Onhan jokaisen ihmisen hengessä Kristus, ihmisyyden perikuva, ja elämä on ankara koulu. Elämän taapahtumat, onni tai onnettomuus, menestys tai epäonnistuminen, ilo tai suru . . . antavat sellaisen "kosteuden", että henkinen siemen itää. Aikanaan ihminen tuntee yhä enemmän kiintymystä Kristuksen sanomaan, joka osoittautuu aivan kuin kalliiksi helmeksi tai aarteeksi. Siitä tulee tärkein asia, numero yksi, kuten J. R. Hannula usein toisti. Etsijäsielu oppii vähitellen pitämään rakkauden öljyä lampussaan,

kuten ylkää odottelevat neitsyet. Hän odottaa kärsivällisesti. Hän oppii, ettei tule kitkeä ohdakkeita vehnäpellostä, sillä silloin tulee myös vehnää mukana; ettei pidä taistella itsessään olevan pahan kanssa pahaa perataksien, vaan tulee suunnata henkensä koko voima taivasten valtakunnan toteutumiseen maankin päällä. Taistelu ei auta. Jumalanetsijän on pyrittävä kohti ihmisyyttä.

Autuudenjulistukset paljastavat sen, ettei autuus ole kuolemanjälkeinen onnentila, vaan se kuuluu ensikädessä fyysilliseen elämään. Autuaita ovat mm. puhdassydämiset, lempeät, rauhan rakentajat, jopa nekin, joita ihmiset vainoavat, koska Jumalanetsijät ovat oikeamielisiä. Mm. maan periminen kuuluu autuaille ja maa on fyysillinen todellisuus. Autuudenjulistuksia on kahdeksan ja niissä kuvataan Jumalanetsijän sielussa tapahtuneita muutoksia. – Vuorisaarnan viisi yksityiskohtaista käskyä tähtäävät ihmissielun eri puolien puhdistamiseen. Pekka Ervast tiivistää ne näin kuuluviksi: Älä suutu, Älä ajatuksissasikaan ole epäpuhdas, Älä vannu, Älä ole pahaa vastaan ja Älä sodi, vaan rakasta kaikkia ihmisiä, siis vieraitakin kansoja. – Isä meidän-rukous on mietiskelyohjelma. Siinä sanotaan mm: Anna meille tänä päivänä . . . Lauseen sanamuoto viittaa siihen, että mietiskelyn tulisi tapahtua aamuisin. Sana rukous on ymmärretty kristikunnassa huulten hyminäksi, pyynnöksi, vaikka Jeesus sanoo, että Isä tietää muutenkin mitä ihmiset tarvitsevat. Pekka Ervast käyttää rukouksesta sanontaa *r u k o u s m i e t i s k e l y*, joka paremmin vastaa tarkoitusta. Mietiskely on ajatusten

keskitystä, jossa Kristuksen opetusten henki painetaan tajunnan kammioihin.

Näin ymmärrettynä kristinusko ei ole sunnuntaiharrastelua eikä syntisyyden valittelua, vaan työtä, omatahtoista itsensä oikaisemista Vuorisaarnan henkeen. Jospa kirkot olisivat kuluneen parin vuosituhanneen ajan itse toteuttaneet ja toisille opettaneet Jeesus Kristuksen oppia, niin kristikunta olisi nyt ihmisyudessa askeleen edellä muuta ihmiskuntaa. Taivasten valtakunta olisi jo ainakin alustavasti toteutunut maankin päällä ja sitähan Isä meidän-rukouksessa toivotaan.

56

Kysymys: Pekka Ervast selitteli H. P. Blavatskyn "Salaisen opin" sisältöä. Olivatko P. E:n selitykset tarpeellisia? Onko niillä arvoa aikamme totuudenetsijöille?

Vastaus: Tällaista kysymystä pitäisi tarkastella aivan kuin kotkan silmillä, korkealta, ja laajasta perspektiivistä. Sekä H. P. Blavatskyn että Pekka Ervastin elämäntyö olivat maailmanlaajuisia. Yksityinen etsijä saattaa keskittyä vain itseensä ja ajatella: minulle on yhdentekevää mitä Pekka Ervast opetti tai selitteli, m i n u l l e riittää H. P. Blavatsky, olihan hän Mestareitten lähettiläs. Tällainen ajatus on lyhytjänteinen, se perustuu oman minän keskeisyyden tunnustamiseen. Kysymme: mistä tiedämme H. P. Blavatskyn olleen Mestareitten lähettiläs? Tiedäm-

me siitä sen nojalla, että Pekka Ervast niin opetti. On historiallinen tosiasia, että Pekka Ervast aloitti teosofisen työn Suomessa suomen kielellä ja että teosofia sai täällä jalansijaa hänen elämäntyönsä ansios- ta. Tehkäämme siis historialle oikeutta. Antakaamme saman tien tunnustus myös J. R. Hannulalle, sillä on historiallinen tosiasia, että J. R. H. kiersi ympäri Suo- mea myyden teosofisia kirjoja ja piti tuhansia esitel- miä käyden, kuten hän itse kertoo, myös melkein jokaisessa Suomen pappilassa. Näiden työntekijöitten ansiosta meilläkin on tietoa H. P. Blavatskystä ja teosofisesta sanomasta yleensä. Ilman heitä eläisim- me ehkä vieläkin sokeudessa, sillä kaikki ns. tietom- me teosofiasta, Mestareista, Valkoisesta Veljeskun- nasta jne. on lainatavaraa, se on toisilta saatua.

Tämän todettuamme muistutamme mieliimme H. P. Blavatskyn sanat: Jos teosofia otetaan vastaan, niin maailma onnellistuu, mutta ellei, niin Eurooppa jou- tuu sellaiseen kauhujen mereen, jota se ei ole ennen kokenut. Vaikka ihmisyyys toteutuukin jokaisessa ih- misessä erikseen, vaikka Kristus syntyy yksilön sy- dämässä kaidalla tiellä, niin henkinen sanoma on tar- koitettu kansojen ja laajentuvasti koko ihmiskunnan pelastumiseksi. Historian kulku on saavuttanut erään käänteentekevimmistä taitekohdistaan, sillä ihmis- kunta on kasvanut sangen monipuoliseksi. Se on nos- tanut älyn jumalakseen ja se uhkaa tehdä älynsä voi- malla itsemurhan. Mutta maapallon tarkoitus on ai- van toinen. Maapallon elämänkoulu on tarkoitettu kasvattamaan Mestareita, maapallo on tarkoitettu tulemaan paratiisiksi, Jumalan Temppeleiksi. Tästä

syystä julistettiin myös teosofinen sanoma, jotta se pelastaisi ihmiskunnan itsetuholta. Nyt voimme jo katsella taaksepäin ja nähdä, ettei teosofista sanomaa otettu vastaan kyllin tehokkaasti. On jo koettu kaksi yleis-eurooppalaista sotaa ja maailmanlaajuinen sotavarustelu on parhaillaan (v. 1968) käynnissä. Ei siis vain Eurooppa, vaan koko maailma elää nyt kauhujen meressä.

Näitten tosiasioitten valossa saatamme arvostella Mestareitten työtä. He näkevät kansojen ja ihmiskunnan tilan ja yrittävät niitä auttaa. Ei maanviljelyskään onnistu raivaamattomassa maastossa, on ensin raivattava maaperä. Samoin on ihmisyydenkin kylvöä aloitettava. Kaksi itämaista Mestaria otti päälleen raivaustyöstä aiheutuneen vastuun. He lähettivät H. P. Blavatskyn tekemään raivaustyötä. Länsimaat olivat raskaitten ennakkoluulojen rasittamia, niitä painoi kristilliskirkollinen taikausko ja materialismi. Sosialistisen ja spiritistisen liikkeen nousu ravistelivat jo hiemen ihmisiä hereille, mutta nekin liikkeet suistuivat materialismiin ja taikauskoon. Länsimaille oli julistettava niitä totuuksia, jotka täältä olivat hävinneet, mutta jotka itämailla olivat säilyneet. H. P. Blavatsky sai tehtäväkseen julistaa maailmalle ne itämailla säilyneet opit, jotka esittivät elämän sellaisena kun se on. Tämä työ oli maaperän raivaamista, ja ainakin Suomessa Pekka Ervastian elämäntyön ansiosta alkoi teosofinen raivaustyö tuottaa tuloksia. Koska H. P. Blavatskyn sanoma ei ollut saapunut suomalaisen Suomeen kenenkään toisen saattamana, lankeaa siitä ansio Pekka Ervastille. P. E.

vetoaakin yhä toistuvasti H. P. Blavatskyyn, korostaen hänen ansiotaan, ja näin H. P. B:n raivaustyö kantoi hedelmää P. E:n välittämänä. Työnsä ohessa Pekka Ervast raotti omaakin salaisuuttaan, kertoen henkisestä kasteestaan ja rinnastaen sitä Jeesus Kristuksen kasteeseen. Hän kertoi Jeesuksen erikois-
asemasta, Kristuksen asteittaisesta lähestymisestä. Koko maapallon elämänkoulu avautui entistä paljon valtavampana ja Pekka Ervastin esitystavassa on arvokasta sen kansantajuisuus. Se on tarkoitettu kaikille ihmisille.

Edelleen on painotettava J. R. Hannulan elämäntyötä, sillä hänen opetuksissaan Pekka Ervast paljastuu siksi joka hän on. Sillä Kristuksen työ tapahtuu täällä ainemaailmassa aina jonkun ihmisen avulla; siten on Kristus työskennellyt kaikkien uskontojen alkuunpanijoitten kautta. Jeesus Kristuksessa Kristus saavutti ennen saavuttamattoman syvyyden ja Pekka Ervastissa Kristuksen saavutus yhä syveni. Nämä seikat ovat välttämättömiä ymmärtää, sillä vain totuus vapauttaa ihmisen. Ken seuraa Pekka Ervastia elämässään ja kuolemassaan, hänelle tulee aikanaan polttavaksi kysymykseksi käsittää, minkälaisista lähteistä on kotoisin Pekka Ervastin viisaus. Tästä selvydestä tulee ansio J. R. Hannulalle.

Arvostellessamme henkisiä opettajia on huomattava, ettei kukaan opettaja, jossa puhuu Kristus, rakenna opetustaan tyhjän varaan, vaan hän jatkaa ennen eläneitten opettajien rakentamalle perustukselle. Näin siksi, koska kaikki Kristuksen äänitorvet ovat saman Veljeskunnan jäseniä.

Kysymys: Olen ymmärtänyt, että kristosofinen elämänymmärrys on tappamista vastaan. Nyky-yhteiskunnissa teurastetaan eläimiä ihmisten ravinnoksi. Miten näihin asioihin tulisi suhtautua?

Vastaus: Nyky-yhteiskunnat asettavat joukon esteitä, jotka estävät henkisesti herännyttä ihmistä elämästä ihanteittensa mukaisesti. Ei liene liioiteltua sanoa, että jos ihminen tahtois elää yli-ihmisen elämää, niin hänen täytyisi muuttaa pois maapallolta. Viisainta siis on valita paras kahdesta pahasta. Koska ihmiset tarvitsevat ravinnokseen eläimiä, niin eläinten tappamisella on jokin asiallinen perusta. Nyky-yhteiskunnissa ihmiset eivät enää syö toisiaan, mutta ihmisten tappaminen on kuitenkin kansojen mieli-työtä. Ihmisten tappamista ei voi asiallisesti perustella, sillä ihmiset ovat rakentaneet nämä yhteiskunnat niissä asuakseen. Tavallinen talonpoikaisjärki sanoo, että yhteiskunta on olemassa yhteiskunnan jäseniä varten; näin ainakin tulisi olla. Kun yhteiskunta sodissaan joukkoteurastaa omia jäseniään, tapahtu- koon se miten kauniiksi kiilloitetun aatteen tai "is- min" nimessä tahansa, se menettelee moraalittomam- min kuin ihmissyöjä, joka tappaa toisen ihmisen kal- vavan nälkensä pitimeksi. Jos kenelle tappamatto- muus tulee ihanteeksi, hän toteuttakoon silloin ih- misten tappamattomuutta. Eläinten tappaminen ja mahdollinen lihansyömättömyys saakoon toisen sijan.

Teosofisessa liikkeessä on harrastettu vegetaarista ravintoa etenkin sellaisin perustein, että liharuoka estää ihmisen henkistä kehitystä. Kuitenkin teosofinen liike suistui suoraa päätä ensimmäiseen yleiseurooppalaiseen sotaan, jopa T. S:n johtohenkilöt opettivat, että sotilas edistyy sodassa niin paljon, että sellaisen kehitysmäärän saavuttamiseen menisi ilman sotaa monta ruumistusta. Lihansyömättömyys ei siis estänyt tappamista ihmisiä. – Teosofisessa liikkeessä on asetettu ihmisten veljeys tavoiteltavaksi kohteeksi ja se merkitsee nimenomaan ihmisten keskinäistä veljeyttä eikä ihmisten ja eläinten välistä suhdetta.

58

Kysymys: Onko ihmisellä sielu vai onko ihminen sielu?

Vastaus: Ihminen on monijakoinen ja ne, jotka ovat yrittäneet jakaa ihmistä osiin, ovat käyttäneet erilaisia jakotapoja. Mm. puhutaan ruumiista, sielusta ja hengestä. Sekin jakotapa on oikea. Ruumis voi kadottaa jäseniään, mutta ruumiin omistaja tietää siitä huolimatta olevansa ajatteleva, tunteva ja tahতো olento. Ajatukset, tunteet, halut ja himot ovat ihmisen sielua, vaikka ne ilmenevät ruumiin avulla, sillä fyysillinen ruumis on niin ihmeellinen, että sen kautta ihminen ilmentää itseään. Henki ja sielu sekoitetaan usein toisiinsa. Vain teosofinen jakotapa selittää ihmistä parhaiten. Ihminen on henkiseltä ole-

mukseltaan Jumalan poika, jumalkipinä jumalallista tulesta. Jumalkipinää nimitetään monadiksi. Ihmiskehityksen alkaessa jumalkipinä heijasti peilikuvansa aatman, jota sanotaan ihmisen hengeksi. Aatman "verho" eli "käyttöväline" on buddhi, rakkauskyky, mutta vasta manas eli järki antaa perustan inhimilliselle minälle. Aatma-buddhi-manas yhdessä on ihmisen kuolematon minä, joka lähettää "säteensä" alas aineeseen jokaisessa jälleensyntymässä. Korkeamman minän säde on päivätajuinen minä. Sitä on nimitettävä sieluksi, sillä se on päivätajuisen ihmisen tajunnan keskus. Ihmiskehityksen nykyvaiheessa manas eli järki on jakautunut kahtia. Sen ylempi puoli suuntautuu kohti buddhi-aatmaa ja alempi puoli suuntautuu kohti kaamaa eli astraalista himoprinsiippiä. Sitä nimitetään usein astraaliprinsipiksi ja yhdessä alemman manaksen kanssa se on ymmärryskyky. Ruumis on kaksipuolinen: kiinteä ja eetterinen. Ne erkanevat toisistaan kuolemassa. H. P. Blavatsky nimitti myös praanaa eli elämänvoimaa prinsiipiksi, koska praana, kaikkiallinen aurinkovoima aivan kuin personoituu virratessaan ihmisen elimistöön. – Kun siis päivätajuinen ihmisminä kysyy: onko minulla sielu, niin se merkitsee: olenko minä olemassa? Ja ihmisen täytyy tunnustaa: minä olen. Se on kiistämätön tosiasia, ihminen ei pääse irti omasta minästään. Ihminen on siis sielu. Se toteamus ei kuitenkaan merkitse koko ihmisprobleeman ratkaisua, sillä kokeneet tietävät, että myös henki voi ilmetä päivätajunnan kautta. Henki ilmenee korkeassa vihkimyksessä ja silloin ihminen tietää olevan-

sa toinen olento. Hengen mediumistista ilmenemistä nimitetään inspiratioksi.

59

Kysymys: Miksi on vaikeaa erottaa Jeesus Kristuksen elämänoppia Vanhan Testamentin elämäno-
pista?

Vastaus: Sen aiheuttaa kirkollis-kristillinen kasva-
tus, sen sekava uskonnollisuus. Meihin on suggeroitu
sellainen käsitys, että Vanhan Testamentin vihan ja
koston Herra on sama Jumala kuin Jeesus Kristuksen
taivaallinen Isä. Suggestio on himmentänyt arvoste-
lukykyämme. Meissä jokaisessa on kaksi mittapuuta:
järki ja moraalitaju. Jos niitä käytämme, niin osaam-
me tehdä eron noiden kahden Jumalan välillä, sillä
jokainen puu tunnetaan hedelmistään. Jumalatkin
tunnetaan moraalistaan. Vanhan Testamentin koston
ja väkivallan Herra on ulkonainen kansallishenki,
Jeesus Kristuksen esittämä taivaallinen Isä on ihmi-
sen sisäinen henki, rakkaus ja hyvä tahto.

60

Kysymys: Suomi saavutti itsenäisyyden. Se pelas-
tui ns. pula-ajasta helpommin kuin monet Euroopan
kansat. Se on yhäti itsenäinen kansa, vaikka sota sitä
runteli ja vastustajalla oli järkeenkäypä ylivoima. Tä-

män riitaisen kansan olisi voinut käydä pahemmin. Sotaakin on vastustettu melko julkisesti, vaikka todennäköisesti kansamme enemmistö tällä vuosisadalla ihannoisi ns. sotasankariutta. Mistä johtuu kansamme menestys?

Vastaus: Pekka Ervast huomautti, ettei Suomi joudu sotaan hänen elinaikanaan. Useissa opetuksissaan hän puhui Suomen erikoistehtävästä, jonka vuoksi tämä kansa on kohtalon suojeluksessa. Kohtalo on suopea siitä syystä, että Suomen kansalta odotetaan henkisen tehtävänsä suorittamista. Kysymyksessä on uusi uskonto, jonka kehtona Suomi sai olla. Se uskonto tuli julistetuksi Pekka Ervastin elämäntyössä ja sen käytäntöön saattamisessa on asteita. Lähin aste olisi se, että Suomesta tulisi Euroopan omatunto, joka pienenä kansana näyttäisi tietä ihmisyydessä. Suurempi saavutus olisi mysterio-opiston syntyminen, Opiston, joka olisi – P. E:n sanoja käyttäksemme – näkyväisenä yhdyssiteenä ainemaailman ja hengenmaailman välillä. Se olisi koulu, jonne ympäri maailmaa tulisi oppilaita ja opittuaan lähtisivät viemään ihmisyyden sanomaa maailmaan. P. E:n suunnitelma olisi voinut toteutua jo hänen elinaikanaan, mutta ”vanhurskaita” eli oikeamielisiä ei ollut tarpeeksi. ”Mitä ensin tapahtuu henkisissä liikkeissä, se toistuu kansassa”, opetti Pekka Ervast. Kun henkinen liike ponnistaa yhteishengessä ihmisyyden sanoman puolesta, niin kansakin osaa seurata mukana. Mutta jos henkinen liike rakoilee erimielisyyksien takia, niin kansakin rakoilee. Suomen kansalaissota oli tästä

esimerkkinä. – Suomessa on tehty paljon henkistä työtä ja siitä johtuu menestys, sillä henkisellä työllä on voitettu paljon vanhaa kansallista karmaa. Kansan ja oikeamielisten suhde on tänään sama kuin Sodoman ja Gomorrankin päivinä: oikeamieliset pelastavat kansan.

61

Kysymys: Pekka Ervastian "Suuren seikkailun" luolakouksessa tohtori Kotka esiintyy eetteriruumiissaan. Sen sijaan toiset mukanaolijat ovat kiinteässä fyysisessä ruumiissaan. Onko tällaisesta asettelusta jotakin opittavaa?

Vastaus: Pekka Ervastian "Suuri seikkailu" on kirjoitettu romaanin muotoon, joten sen voi lukea mm. mielenkiintoisena matkakertomuksena. Kirjan varsinainen tarkoitus on, kuten kirjoittaja itse sanoi, piirtää uuden uskonpuhdistuksen suuntaviivat. Hän sanoi mm: "Olen kätkenyt kirjan jokaiseen lukuun pienen jalokiven, rajapyykin, josta lukija tietää, millä kohtaa hän on kehityksessään." Kirjassa esitetään erilaisia henkilöihahmoja, jotka kukin omalla tavallaan harrastavat uskonnon uudistamista ja lukijalla on tilaisuus rinnastaa itseään näihin henkilöihin. Joku lukijoista on vielä rovasti Santalan kaltainen, joku toinen harrastaa ihanneyhteiskuntaa, jota Whitewayn siirtola kuvaa. Joku istuu kuin tohtori Madisonin tor-

nissa, tutkii kaikkea mystillistä, mutta ei ota mihinkään osaa. Joku voi nähdä itsessään jäljennöksen piispa Sparvaglista. Vasta professori Batoryn rakennuttama "Versailles" osoittautuu Valkoisen Veljeskunnan keskuksiksi, eräänlaiseksi tietäjien yhteisöksi. Ken lukijoista on siinä vaiheessa? – Mutta "Suuri seikkailu" sisältää tämän lisäksi paljon muunlaista oppimista. Onhan se suuren tietäjän kirjoittama; P. E. on myöskin ajatellut kirjoittaessaan. Kirjassa on vertauskuvia, jotka nekään eivät ole tuulesta temmattuja, vaikkakin ne hätäisesti lukemalla tuntuvat ristiriitaisilta, kuten kysyjän mainitsema kohta: yllällisen loistava "Versailles" ja luolan tapainen munkki-luostari samassa avaruuden kohdassa. Tohtori Kotkan mielestä eetterinen luola oli todellisempi kuin ulkonainen linna. Siis ulkoinen linna ja hovipuvut olivat vain naamio, joka peitti todellisen ihmisen.

Tohtori Kotkan mielestä puolen tunnin keskitys, kontemplaatio, jossa esiintyi Suomen kartta elävänä, toimivana, eikä vain liikkumattomana kuvana, oli helppoa. Lukija rinnastakoon kuvaukseen omaa keskityskykyään. On huomattava, että kivikuutioilla istuvia munkkeja oli neljäkymmentä, jotka myös keskittyivät. – Istunto ei ollut mediumistinen, se oli positiivinen ja maagillinen, itseaiheutettu. Istunnossa olijat olivat korkeammassa päivätajunnaassa. Kysymyksessä ei siis ollut unimaailman tapahtuma. – Nykyajan teosofeille on "Suuren seikkailun" luolakokouksesta paljon oppimista, sillä "eetterisen todellisuuden tajuaminen on sangen korkea kyky", opettaa Pekka Ervast.

Kysymys: Mikä ero on taivasten valtakunnalla ja paratiisilla?

Vastaus: Vanhan Testamentin paratiisitaru on tyypistetty kuvaus ihmiskunnan varhaishistoriasta. Se kuvaa pahasta tietämätöntä lapsi-ihmiskuntaa, joka lähti kehityksen kouluun oppiakseen itsetietoisesti tekemään eron pahan ja hyvän välillä. Olemme parhaillaan ratkaisemassa tätä pulmaa. Kristosofinen elämänymmärrys toteaa, että paha ei ole ikuinen. Se on eräs välttämätön vaihe, sillä pahan mahti on voitettava. Niinpä tulevassa kuudennessa juurirodussa sota tulee poistumaan, sillä ihmiset heräävät näkemään sodan järjettömyyden. Paratiisillinen aika on siis edessäkin päin, mutta se ei johdu lapsuuden tietämättömyydestä vaan ihmisyyden kasvamisesta. Tulevaa paratiisillista aikaa onkin syytä nimittää taivasten valtakunnaksi; Jeesus Kristus kehoitti rukoukseen taivasten valtakuntaa maankin päälle. Pekka Ervast puhui yhä toistuvasti, että maa on tarkoitettu paratiisiksi, Jumalan Temppeleksi.

Ihmiskehitys on tapahtunut melkein näihin asti elämän auttavien voimien varassa, mutta siinä on vaihe, jolloin ihmisen on itse ratkaistava suhteensa pahaan ja liitettävä yhteistyöhön elämän auttavien voimien kanssa. Kaikki ihmiset eivät kykene siihen saman aikaisesti. – Saman aikaisuudella on ymmärrettävä vuosituhansia kestävää ajanjaksoa, sillä tuhat vuotta on pieni ajanjakso ihmiskunnan vuosimiljoo-

nia kestäneessä kehityskaudessa. – Sitä ajanjaksoa, jolloin ihmiskunnan on otettava uusi suhde pahaan, nimitetään tuomiokaudeksi. Jeesus Kristus viittasi siihen ja Pekka Ervast opettaa siitä "Christosophia"-kirjassaan. Hän sanoo, että Isä yksin tietää sen ajan, mutta se tapahtuu, kun kuolema uhkaa maapalloa. Silloin ne sielut, jotka eivät ole taivasten valtakunnassa tai ole siihen tulemaisillaan, siirretään toiseen taivaankappaleeseen. Täten toteutuu maapallon tarkoitus. Tuomiokausi merkitsee, ettemme me ihmiset ole kaikkivaltiaita. Elämän oma tahto toteutuu lopulta.

63

Kysymys: Mitä merkitsee autuus, entä vanhurskaus?

Vastaus: Mm. sanat onni ja ilo kuvaavat eräitä sieluntiloja. Voimme iloita useasta syystä, nuorukainen ja neitonen tuntevat itsensä onnellisiksi uskoessaan omistavansa toisensa. Ilo tulee ja menee kuin lentävä pääskynen, onni haihtuu kun toisen ihmisen omistaminen osoittautuu harhaksi. Entä autuus? Se sana kuvastaa jotakin pysyväistä, jumalallista, todellista. Sellaisia sieluntiloja kuvataan autuudenjulistuksissa. Kun puhdassydäminen ihminen näkee Jumalan, niin sitä tunnelmaa ei voi nimittää vain iloksi tai onneksi, sitä kuvaa parhaiten sana autuus. Autuus ei ole tunneilahdus, se on eetteriruumiiseen kasvanut kyky.

Se kyky on kasvanut pitkän Jumalan etsinnän yhteydessä.

Sana "vanhurskaus" on saanut huonon kaiun, sillä kristikunnassa rehottaa tekohurskaus. Se tuo mieleen uskonkiihkoisen fariseuksen, joka kiittää Jumalaa siitä, ettei hän ole yhtä "jumalaton" kuin muut ihmiset. Koko kristikunta monine kirkkoineen ja tuhansine lahkoineen osoittaa ahdasmielistä, suvaitsematonta ja omahyväistä uskonnollisuutta, joka tuomitsee toiset kirkko- ja lahkokunnat helvetin tuleen. Vain oma "usko", olkoon se miten järjetön tahansa, on hyvä. – Kun asetamme vanhurskauden tilalle sanan o i k e a m i e l i n e n, niin ajatus tulee selväksi. Eräässä autuudenjulistuksessa sanotaan: Autuaita ovat ne, joita oikeamielisyyden tähden vainotaan. Oikeamielisyys ei ole teeskentelyä. Se ei näytä olevan täysin sopusoinnussa vallitsevan yhteiskuntamoraalin kanssa, koska oikeamielinen ihminen saa kärsiä vainoa.

64

Kysymys: Pekka Ervast kuvailee sellaista mysterio-opistoa, joka olisi auki määrättyinä kuukausina vuodessa ja joka toimisi eräänlaisen kansanopisto-periaatteen mukaisesti. Kesäkurssityö on ymmärtääkseni mysterio-opistotyöhön rinnastettavissa, mutta se kestää vain viikon kerrallaan. Lieneekö mahdollisuuksia Pekka Ervastian suunnitelman toteutumiselle?

Vastaus: Pekka Ervast rakennutti aikanaan ns. "päämajan" ja uskoi siitä tulevan työnsä keskuksen ja työntekijöille kodin. Tietäjän vuosikerroissa olevissa, hänen omista kirjoituksistaan näkyy kuin rivien välistä, että "päämaja"-suunnittelun takana oli teosofinen kansanopisto. Hänen suunnitelmansa raukesi teosofien erimielisyyksiin. Mysterio-opisto on tietenkin kerran toteutuva, kunhan me ihmiset ensin valmistumme sen arvoiseksi oppilaiksi. Siihen asti on yritettävä vaatimattomammin menetelmin, valistettava tätä kansaa ymmärtämään kristosofista elämänymmärrystä. Historia ei toistu samanlaisena, tämän vuosisadan alkupuolella oli toiset mahdollisuudet kuin nyt. Jos Suomen itsenäistyminen olisi onnistunut kaitselmuksen tahdon mukaisesti, niin Suomen tila olisi nyt toisenlainen ja myös mysterio-opiston olemassaololle toiset edellytykset. – Pekka Ervast eli elämänsä, eikä hänen kaltaistaan tietäjäsielua ole aina ruumistuneena. Maailma ei suosi vähäisempiäkään tietäjiä. Siksi on tehtävä työtä, jotta Suomen kansa oppisi jälleen kunnioittamaan tietäjiään, kuten se kunnioitti menneinä aikoina; kunnioitti, kuunteli ja seurasi heitä. Onhan meillä käytettävänä Pekka Ervastin ja J. R. Hannulan opetukset.

65

Kysymys: Planeettaamme tullut uusi henkinen voima, Isän voima, vuodattautuu henkisten työryhmien kautta. Miten sitä voimaa osattaisiin parhaiten käyttää?

Vastaus: Aina pitää paikkansa opetus: Kun oppilas on valmis, on Mestarikin valmis. Meiltä, oppilailta, kysytään valmiutta, uhrautuvaisuutta, antautumista henkiseen työhön, vähässä uskollisuutta . . . Silloin olemme Isän voiman kanavia. Työmme tulokset luovutamme Kristuksen Valkoisen Veljeskunnan huomaan, silloin se tulee käytetyksi ihmiskunnan onneksi. Kaiken sen henkisen valistuksen, jonka olemme saaneet teosofisen ja kristosofisen sanoman muodossa, olemme saaneet lahjaksi. Lahjaksi siis myös antakaamme.

66

Kysymys: Miten on käsitettävä opetus: Tuskan aikaa lyhennetään valittujen tähden?

Vastaus: Jeesus Natsarenius puhuu ns. lopun ajasta, kuvaten sitä niin vaikeaksi ettei kukaan pelastuisi, ellei sitä aikaa lyhennettäisi valittujen tähden. Samassa yhteydessä hän sanoo vaikeuksien olevan synnytystuskien alkua. Kysymyksessä oleva loppu ei siis tarkoita maapallon häviötä, vaan jonkun aikakauden loppua: "Tämän nykyisen ajan loppua ja uuden, Vesimieskauden alkua", kuten Pekka Ervast sanoo. Samalla syntyy uusi aikakausi ja sen synnytystuskat ovat vaikeat. Vesimieskausi on jo alkanut ja koko ihmiskunta elää suuressa murroskaudessa, aivan kuin itsemurhan kynnyksellä. – Edellisessä vastauksessa jo sanottiin, että uudet henkiset voimat purkautuvat henkisten työryhmien kautta ja Jeesus

nimittää Jumalanetsijöitä valituiksi, maan suolaksi ja maailman valoksi. Heidän työskentelynsä vähentää maailman tuskia.

67

Kysymys: Pekka Ervast nimittää suuren maailmanuskonnon jumaluusoppia salaiseksi opiksi. Saisiko tähän lisävalaistusta?

Vastaus: Jokainen oppi on salainen eli oikeammin sanoen salaisuus, kunnes kokemuksen kautta saatutettu tieto tekee sen aivan kuin julkiseksi. Esim. jälleensyntymisoppi on kyllä julkinen, siitä on puhuttu ja kirjoitettu, mutta kuitenkin se on salainen sille ihmiselle, jolla ei ole kokemusperäistä tietoa jälleensyntymisestä. Mutta jos ken tietää olevansa jälleensyntyvä ihminen, niin jälleensyntyminen ei ole hänelle enää oppi eikä salaisuus, vaan kokemusperäinen tieto. Salaisuus on muuttunut hänelle julkiseksi, vaikka se tietämättömille on edelleen salaisuus. – Teosofiaa nimitetään sellaiseksi viisaudeksi, jota on – ei Jumalalla vaan – jumalilla eli Mestareilla. Mestareitten Salaisen Veljeskunnan hallussa on ihmiskunnan alkuperäinen viisaus-uskonto, johon sisältyy mm. teosofiset opit. Ne opit eivät ole jonkun kirkolliskokouksen sommittelemia, vaan ne ovat elämään sisältyviä tosiasioita. H. P. Blavatskyn teosofinen sanoma teki muutamia oppeja julkisiksi, joten saatamme punnita niitä järjellämme ja rinnastaa esim. kirkkojen sommittelemiin kristillisiin oppeihin.

Täten saatamme valaista ymmärrystämme. Mutta kuitenkin ne jäävät salaisuuksiksi, kunnes henkisen elämän kaita tie ne paljastaa jokaiselle yksilölle erikseen.

68

Kysymys: Miksi tappamattomuuden, aseettomuuden, perinpohjainen ymmärtäminen ja sulattaminen on välttämätöntä?

Vastaus: Ihmiskunnan viisaimmat, kuten Gautama Buddha ja Jeesus Kristus opettivat tappamattomuutta. Kumpainkaan heistä ei sanonut, että tappaminen olisi joissakin tilanteissa tarpeellinen, että esim. sodassa tappaminen olisi luovallista. Heidän tappamattomuus-opetuksissaan ei ollut tulkinnan varaa. Mutta heidän opetuksensa ei ollut joukkopoliittista, he puhuivat yksilöille. Me olemme syntyneet tänne yksilöinä ja yksilöinä me täältä lähdemme. Yksilöinä myös vastaamme elämän edessä teoistamme. Sankari-palvonta ja juhlapuheet haudoilla ovat täysin merkityksettömiä, ne ovat tietämättömien ihmisten puuhaa.

Toisille tekemämme paha on suureksi osaksi hyvitetävissä niin kauan kuin vääryyttäkärsivä elää. Mutta riistäessämme toiselta hengen, teemme samalla hyvityksen mahdottomaksi. Rikoksemme siirtyy täten tulevaisuudessa hyvitetäväksi, ja tähän sopii Mestarin sanat: Joka tuulta kylvää, hän myrskyä niittää. Sota ei ole vain tappamista, se on samalla vihan,

petoksen, oveluuden . . . , kaiken muun pahan kylvöä. Karmallinen velka paisuu täten "tuulesta" "myrskyksi".

69

Kysymys: Pekka Ervast opettaa mm: Fyysillinen ruumis on pysyväisyyden idea, toteutuma. Siinä on aineellisuus aivan kuin pysähtynyt hetkeksi. Luusto, luuranko, on tuo aineen pysähtyminen, se on elämä, joka juuri voittaa kuoleman. Tai kuolema, joka juuri kamppailee elämän kanssa ja todistaa samalla, että elämällä on voimaa ja valtaa kuoleman yli. – Miten on ymmärrettävä, että kuoleman ja elämän kamppailu samoin kuin kuoleman voittaminen sisältyy fyysilliseen ruumiiseen?

Vastaus: Voisimme tehdä toisen kysymyksen: Miksi tämä fyysillinen maailma on olemassa? Itämainen filosofia pitää fyysillistä maailmaa ja fyysillistä ruumista jotenkin tilapäisenä ja vähäarvoisena; ruumis käsitetään tilapäiseksi majaksi, jossa ihminen tajuntana asuu. Se onkin totta jälleensyntyvän persoonallisuuden näkökulmasta katsottuna, sillä fyysillinen ruumis on jokaisessa jälleensyntymässä uusi. Pekka Ervast katselee elämää Logoksen työkenttänä ja fyysillistä maailmaa Logoksen eli Kristuksen täydellisimpänä ilmentymänä. Vain fyysillinen elämä tekee mahdolliseksi Kristuksen täydellisimmän ilmentymyksen. Nimittäkäämme sitä pahanvastustamattomuudeksi. Pahan mahti ei saata ilmetä näkymättö-

millä tasoilla samassa syvyydessä kuin fyysisessä maailmassa. Väkivallan raain muoto: sota, murhaaminen, saattaa olla t e k o vain fyysisessä ruumiissa eläen. Väkivallan raaimman asteen voittaminen tapahtuu myös vain fyysisen ruumiin avulla. Siinä voi tapahtua täydellisin voitto pahasta. Voitto merkitsee Mestariutta, joka on maapallon elämäkoulun tarkoitus. Voitto pahasta merkitsee kuoleman voittamista ja siksi Paavalikin aavisti, että vihollisista viimeisenä voitetaan kuolema.

Isän aatteilua ihmisestä nimitetään Kristukseksi ja ihmisen fyysillinen ruumis on sen aatteilun eli Kristuksen täydellisin toteutuma. Fyysillistä ruumista sanotaankin Jumalan temppeliksi. Se on vanhin ihmisen periaatteista ja siksi se on viisain ja täydellisimmän organisoitu. Se on elämän antama lahja. Ihminen sieluna on vielä raakalainen, se ei ole vielä Jumala, jonka ääni vastaisi temppelin arvoa. Mutta elämän tarkoitus on, että ihmisen jumalallinen henki, ihmisen jumalkipinä ottaisi asuntonsa fyysisen ruumiiseen. Kun se tapahtuu, tulee kuolema voitetuksi. Siihen asti fyysillinen ruumis luustoineen on kuin symboli, vertauskuva siitä, että aineeseen laskeutuminen on päättynyt, aineellistuminen on pysähtynyt. Tästä kohdasta alkaa hengen voitto, elämä voittaa kuoleman. Se tapahtuu siten, että ihminen sieluna luopuu raakalaisihanteistaan ja tunnustaa toiset ihmiset veljikkeksi. Hän alkaa jäykistymään syvimmästä kohdasta: hän luopuu tappamisesta. Se on ensimmäinen askel kuoleman voittamisessa. Tappamattomuus syvenee veljeydeksi ja veljeys veljesrak-

kaudeksi. Veljesrakkaus katkaisee pahalta kärjen, mutta ei pysähdy siihen. Se syvenee pahanvastustamattomuudeksi, se herättää myös toisten ihmisten rakkauskyvyn. Samalla hänen sisäinen henkensä valtaa yhä enemmän ruumiin temppeliä asunnokseen, ja koska kaidalla tiellä kulkija on auttanut toisten ihmisten rakkauskyyä heräämään, niin se rakkaus vuorostaan auttaa hänessä kuolemattoman ruumiin kasvamista. Pekka Ervast nimittää sitä kirkastusruumiiksi ja aurinkoruumiiksi. Se ruumis on eetterisfyysillinen, mutta se on kasvanut kemiallisfyysillisen elämän avulla ja siksi siihen sisältyy kemiallisfyysillisen ruumiin voimat. P. E. opettaa, että Jeesus Kristuksella oli ensimmäisenä sellainen ruumis, kuolematon, kirkastettu ruumis, joka on kaikkien elämäntasojen valtiias. Siinä ruumiissa Kristus ilmentää itseään täydellisenä, eli se ruumis on Kristuksen ilmennys.

70

Kysymys: Pekka Ervast opettaa: Jos meidän sielumme sisäiset käyttövälineet ja tämä näkyvä ruumis sekä eetterinen kaksoispuoli eivät ole oikeassa suhteessa toisiinsa, niin meidän sieluelämämme ei voi olla normaali. Ja jos ne eivät ole puhtaat kukin omalla alallaan, niin silloin me emme ole ihmisiä sanan täydellisessä merkityksessä. Jos ne eivät ole oikeassa suhteessa meidän minuuteemme, silloinkin me olemme sairaita. – Miten eri olemuspuoliemme tulisi järjestäytyä, että sieluelämämme olisi normaali.

li, että olisimme ihmisiä sanan täydellisessä merkityksessä, ja että olisimme terveitä?

Vastaus: Kristinuskon julistaja antoi opetuksen, jota kristityt eivät ole ensinkään ymmärtäneet. Hän sanoi: Olkaa täydelliset, niin kuin taivaallinen Isänne on. Miten "oikea" kristitty, jota on opetettu tuijottamaan omaan syntisyyteensä, vertaamaan itseään maan matoseen ja rukoilemaan pelastusta murhatulta Vapahtajalta, voisi olla täydellinen? On ilmeinen ristiriita Jumalan suunnitelman ja Jeesus Natsarealaisen opetuksen välillä. Olihan Jumala lähettänyt ainoan Poikansa maailmaan, jotta pahat ihmiset saisivat tappaa hänet, ja kun ihmiset uskovat Golgatan sijaissovittajaan, niin he pelastuvat ikuisesta kadotuksesta. Olihan Jumala suunnitellut Golgatan murhenäytelmän, valinnut Jeesuksen pettäjät, vääränvalantekijät ja teloittajat; olihan Jumala kaikkivaltias ja kaikkietävä. Hän tiesi etukäteen, miten ihmiskunnan pelastus tulee tapahtumaan. Jumalan suunnitelma oli siis täysin asiallinen. Mutta Jumalan Poika ei tuntenut ihmistä, sillä jos hän olisi tiennyt ihmisen epätäydellisyyden, ei hän olisi sanonut: Olkaa täydellisiä. Jumalan Poika oli joko tietämätön ja taitamaton, tai hän lausui tahallaan tuollaisen korulauseen, jotta ihmiset sen valossa näkisivät yhä selvemmin, miten mahdottomia he ovat saavuttaakseen taivasten valtakunnan. – Tuohon suuntaan kristityn on pakko ajatella, mutta hänen ajatuksensa on virheellinen. Hän ei näe olevansa kristillis-kirkollisen opetuksen vanki. Hän ei huomaa,

että vuosisatoja syötetty suggestio on peittänyt häneltä totuuden valon. Jeesuksen opetus ei ole virheellinen, vaan ristiriita johtuu siitä, että virkalamitoksi muodostunut kristillisuus on muokannut käsitykset Jumalasta ja Jumalan Pojasta sellaisiksi, että ne tukevat kirkollista mahtivaltaa ja tekevät kristi-tyistä uskonnon orjia.

Antakaamme juutalaisten pitää oma vanhatesta-mentillinen jumalankuvansa ja tunnustakaamme kristittyinä Jumalaksemme Jeesus Kristuksen kuvai-leva taivaallinen Isä, rakkauden ja anteeksiannon henki. Isä ei tuomitse ketään, ei käy sotia, hän on hyvyyden henki. Kristus ei ole Isän "ainokainen" Poika, vaan y k s i s y n t y i n e n, yksin Isästä syn-tynyt maailmanjärki, joka asuu jokaisessa ihmisessä. Jeesus Natsarenuksessa se maailmanjärki saavutti miehuuden täyden mitan ja siksi Jeesus kykeni ope-tamaan, miten toisetkin ihmiset saisivat itsessään he-rätetyksi Kristuksen. Ihminen on persoonallisuutena epätäydellinen, mutta hänessä asuu täydellisyiden mahdollisuus, Kristus. Persoonallisuuden "pelastus" tapahtuu siten, että Kristus syntyy ihmissielussa, Kristus, joka on täydellinen. Kristus ei synny usko-malla pahantekijöihin, juutalaisen papiston, väärän-valantekijöitten, villiintyneen kansan ja roomalaisten sotilaitten toimeenpanemaan oikeusmurhaan, vaan Kristus syntyy, kun seurataan Jeesus Kristuksen ope-tuksia. Ne ovat selvimmin esitetyt Matteuksen evan-geliumin Vuorisaarnassa ja Pekka Ervast laati Vuori-saarnan käskyt ja neuvot kansantajuisen muotoon kirjassaan "Vuorisaarna". Kun ihminen u s k o o

h ä n e e n, uskoo Jeesus Kristukseen o p e t t a j a n a, niin hän seuraa Vuorisaarnan neuvoja. Hän puhdistaa niitten avulla sielunsa ja silloin Kristus syntyy hänessä. Jumalan Pojan täydellisyys syntyy ihmissielussa ja silloin ihminen on pelastettu epätäydellisyydestä. Kristinusko on käytännöllistä elämää, se on elämää rakkaudessa. Vuorisaarnan viidennessä käskyssä sanotaan: Te olette kuulleet sanotuksi vanhoille, isille, siis vanhan liiton ihmisille: Rakasta lähimmäistäsi ja vihaa vihollistasi, mutta minä sanon teille, kristityille, uuden liiton ihmisille: Rakastakaa vihollisiannekin. Antakaa anteeksi, rukoilkaa vihamiestenne puolesta. Ja lopuksi sanotaan: Olkaa siis täydellisiä kuin taivaallinen Isänne. Täydellisyys on rakkaudessa ja anteeksiannossa.

Ihmisen prinssiipit ovat toistaiseksi epäviressä toisiinsa nähden. Niiden virittäminen elämän tahdon mukaiseen järjestykseen tapahtuu parhaiten Vuorisaarnan käskyjen seuraamisen avulla. Kristosofinen elämänymmärrys opettaa, ettei pyrkimys käskyjen noudattamiseen mene hukkaan, sillä jokainen ponnistus tekee ihmisen kykenevämmäksi niitten noudattamisessa.

71

Kysymys: Pekka Ervast valaisee ihmissielua ja ihmiselämää mahdollisimman monelta puolelta, sekä avaa "Vuorisaarna"-kirjassaan tien Kristuksen yhteyteen. Ymmärrän, että rakkaus ja anteeksianto ovat henkisen tien saavutuksia, mutta miten nuo kyvyt saisi itsessään hereille?

Vastaus: Suuret Opettajat eivät ole antaneet mitään "helppo-heikin" menetelmiä, mutta käytännön antamia opetuksia olemme saaneet. J. R. Hannula teki vuosikymmeniä teosofista ja kristosofista työtä, joten hän tiesi kokemuksesta, miten pulma on ratkaistavissa. Koska hän oli senkin pulman itse ratkaissut, niin hän osasi toisiakin opastaa. Kuvaelman luontoisessa, panteismia käsittelevässä kirjoitussarjassaan hän esittää sen luonnollisen näkökannan, että kaikki kyvyt ovat olemassa jokaisessa ihmisessä. Näin ollen ihmisen puutteellisuus on näennäistä. Kyvyt ja voimat ovat jo olemassa, mutta ne ovat salaperäisellä tavalla lukitut. J. R. Hannula sanoo: **N e o v a t t y ö n s i n e t i l l ä s u l j e t u t.** Tästä ymmärrämme, ettei Vuorisaarnan tietä kuljeta vain sen opetuksia mietiskelemällä, vaan on ryhdyttävä tekemään työtä Vuorisaarnan elämänymmärryksen puolesta. Näin tulee myös kiinteä fyysillinen ruumis toimineeksi **h e n k i s e n a s i a n** puolesta ja silloin henkinen ponnistus "painautuu vereen". Toisia auttamalla tulee itsekkin autetuksi, henkinen työ purkaa ne sinetit, joilla kyvyt ja talentit ovat suljetut.

72

Kysymys: Miksi totuudenetsijän on varottava sekaantumasta politiikkaan?

Vastaus: Ns. politiikka on sekava käsite, jossa – melkein poikkeuksetta – tarkoitus ja keinot ovat ris-

tiriidassa keskenään. Tarkastelkaamme tilannetta kristosofian valossa.

Ihminen on fyysisessä ruumiissa asuessaan siten "kokonainen", että myös korkeampi minä on läsnä. Vaikkei ihminen päivätajuisesti tiedä jumalallisesta puolestaan, korkeammasta minästään, niin korkeampi minä aivan kuin "säteilee" uusia aatteita, ihanteita. Jokainen ihminen on altis kiinnostumaan joko omasta jumalallisesta puolestaan tullessiin ihanteisiin tai toisten esittämiin. Ihanne kehottaa pyrkimään hyvään, parantamaan olevia oloja, keksimään uusia keinoja, jotta elämä tulisi onnellisemmaksi. Kulttuuri on muodostunut korkeamman minän ansiosta. Kun ihminen kuolee, niin korkeampi minä erkanee, joten vainaja ei kykene luomaan mitään uutta; uuden luominen tapahtuu fyysisessä ruumiissa eläessä. – Poliitiikka sanan yleisessä merkityksessä tähtää siis olevien olojen parantamiseen. Ja koska ihmiskunnan sivistys on luonut monikirjavaisen toimintakentän ja ihmisten keskinäiset suhteet ovat sekavia, niin poliittinen pyrkimyskin suuntautuu elämän kaikille aloille. Talouspolitiikka tähtää taloudellisten arvojen tasa-
puoliseen ja oikeudenmukaiseen käyttöön, maatalouspolitiikka maatalouden parhaaseen tuottavuuteen, kansallispolitiikka kansojen itsemääräämisoikeuteen ja ihmisten vapauteen jne. T a r k o i t u s on siis hyvä. Mutta sitten nousee eteen kysymys: miten tarkoitus toteutetaan? Miten toteutetaan esim. nuo korkeat ihanteet: veljeys, yhdenvertaisuus, vapaus? Korkeamman minänsä ansiosta ihminen tajuaa,

että maailmassa pitäisi vallita ihmisten keskinäinen veljeys, että ihmisen pitäisi olla vapaa olento, joka oma-aloitteellisesti saisi esittää käsityksiään ja toimia niitten mukaisesti, että ihmiset ovat yhdenvertaisia Jumalan edessä. Mutta miten nuo aatteet ovat toteutettavissa? Silloin ihanteet laskeutuvat ymmärryksen puntaroitaviksi ja koska jokaisessa ihmisessä on määrävänä tekijänä – toistaiseksi – himo, niin himo alkaa määrätä, miten ihanteet toteutetaan. Himoja on leegio, mutta kunnianhimo, rahanhimo, sukupuolihimo ja vallanhimo ovat määrävimpiä. Näemme, että nykyajan poliittisessa elämässä on vallanhimo määrävä ja muut himon mutodot vaikuttavat sivutekijöinä. "Jos olisi valtaa, niin järjestäisimme olot onnellisiksi", ajattelevat ehkä useimmat ihmiset. Täten syntyy puolueita, joilla on erilaiset toimintaperiaatteet. Ja koska himo saa määrätä ja ihmiset ovat tottuneet tappamaan toisiaan, niin himo sanelee: tapa toisinajattelevat. Veljeys, yhdenvertaisuus ja vapaus toteutuu suorinta tietä siten, että tapetaan pois vastustajat. Ja niin ryhmittyvät joukot puolueiksi, paikalliset ryhmät suuremmiksi ryhmiksi, kansat liittoutumiksi. Kaikilla näyttää olevan yksi hyväksytty keino: sota. Tarkoitus on hyvä, mutta keinot tarkoituksen toteuttamiseksi pahat. Uskotaan, että paha tekemällä luodaan hyvää. Kun katselemme nykyajan poliittista elämää pohjaan asti, niin kaikkialla hyväksytään viimeisenä keinona väkivalta. Vaikka terve järki sanoo, että värilliset rodut ovat Jumalan edessä yhdenvertaisia valkoisen rodun kanssa, niin vallan- ja kunnianhimon sanelema

kansallispolitiikka määrää: tapa värilliset, he eivät ole meidän kanssamme saman arvoisia.

Pekka Ervast kertoo, että kreivitär Wachtmeister, H. P. Blavatskyn auttaja ja ystävä, toi hänelle sanoman H. P. Blavatskyltä, varoittavan neuvon: Älä sekaannu politiikkaan. Pekka Ervast eli päivätajuisesti korkeammassa minässään, hän oli kokenut kosmillisen Jordankastekokemuksen. Hän näki ja tiesi jumalalliset aatteet ja miten niitä toteutetaan oikeilla keinoilla. Mutta, ajatteli H. P. B., nuoruuden ihanteellisessa innossaan P. E. ehkä saattaisi innostua politiikkaan. Häntä tahdottiin suojella tällaisesta vaarasta. Tämä tapaus on hyvä esimerkki jokaiselle totuudenetsijälle. Hyvää saada aikaan vain hyvillä keinoilla. Ihmisten on itse perattava oma sielunsa; kun ihmiset muuttuvat, niin maailmakin muuttuu. Vain henkinen elämä, Vuorisaarnan käytännöllinen seuraaminen, muuttaa ihmiset ja maailman.

73

Kysymys: Miten ihminen voisi olla kiitollinen kärsimyksistäänkin?

Vastaus: Opettelemalla viisaitten neuvoa: Anna etukäteen kaikki kaikille anteeksi.

74

Kysymys: Mitä tarkoittaa Graal-symboliikka?

119

Vastaus: Graalin tarussa on kuvattu ihmisen jumalallista luontoa. Lusiferin kruunusta pudonnut jalokivi on ihmisen jumalallinen henkiminuus, joka lähti toivioretkelleen. Aineellisuuden kautta kulkieksaan tuo henkiminuus saavuttaa itsetietoisuuden, tulleen lopulta maljaksi, johon Kristus voi laskeutua. Kun graal-tarussa kerrotaan, että Lusiferin kruunusta pudonneesta jalokivestä tehtiin malja, johon Joosef Arimatialainen kokosi verta Jeesus Natsarealaisen haavoista, niin kuvaus on melko karkea vertauskuva. Siihen sisältyy kuitenkin se salaisuus, että Jeesus Natsarealainen otti Kristuksen vastaan koko olemukseensa, toi kosmillisen Kristuksen maapallolle ja ihmisten sieluun, joten Kristus on nyt jokaisen ihmisen ulottuvilla. Jeesus Kristus tulee täten Kristus-tapah-tuman keskuksiksi, joten hänen ansiostaan jokainen ihminen voi synnyttää Kristuksen päivä t a j u s e s t i.

Graal-taru oli lisäksi ennustus. Tuo taru syntyi varhaisella kristillisellä ajalla ja siinä puhutaan myös Graal-veljeskunnasta, joka elää korkealla vuorella. Tarun tämä kohta kuvaa tulevaisuutta, aikaa, jolloin Logos Isänä inkarnoituu ihmiskuntaan ja avaa uuden tien totuudenetsijöille. Valittujen sielujen joukko voi silloin asennoitua pahanvastustamattomuuden periaatteelle ja yhteistyössä pyrkiä Isän yhteyteen. Tällöin ns. vanhan liiton vihkimysten tie, ja uuden liiton eli Pojan, sodasta ja verenvuodatuksesta kieltäytymisen rakkauden tie, tulevat jälkeensä koettaviksi sekä fyysillisinä että sielullisina jär-

kytyksinä. Se aika on nyt tullut. Unelma Graal-Temppeleistä voi toteutua näkyväisessä maailmassa.

75

Kysymys: Mikä on ero mystikon ja salatieteilijän välillä?

Vastaus: Mystikon ja salatieteilijän eroa voisi tarkastella useammalta kannalta. Yleisesti ottaen mystikko elää antaumuksellisissa tunteissa ja salatieteilijä lisäksi järkiperäisissä asioitten ja tilanteitten arvioinneissa ja selvittelyissä. Fransiskus Assisilainen oli tyyppillinen mystikko. Hän eli jatkuvassa antautumisessa Kristukselle. Hän piti hartaudesta, kirkollisesta mystiikasta, mutta ei arvostellut maallistuneen kirkon karkeita hairahduksia. Kaunis tunne määräsi hänen toimintojansa. Korkeammanlaatuisen salatieteilijän näemme Pekka Ervastissa. Ei hänkään ollut tunteitaan kylmä, päin vastoin hän oli rakkauden täyttämä. Mutta sen lisäksi hän kykeni näkemään ns. okkultistien hairahdukset, teosofien epäonnistumiset, kirkkojen maallistumisen ja kierouden, ja osasi opetuksissaan antaa kaikkeen parantavan lääkkeen. Hän tutki vainajien elämää, näkymätöntä maailmaa, ihmiskunnan kehityshistoriaa siten kuin vain tutkii ja selvittelee sellainen ”jolla on valta eikä kuten kirjanoppineet”. Pekka Ervast tutki ja kertoi henkisen vihkimyksen tiestä tavalla, jollaista emme tapaa muualla. – Voisimme sanoa niinkin, että mystikon sisäi-

nen elämä on mystikolle itselleen kylliksi, mutta todellisen salatieteilijän olemusta painaa ihmiskunnan alamittaisuus, sen älyn rajoittuneisuus, onnettomuus ja pahuuden valta. Sitä kaikkea hän yrittää lievittää. Hän tekee työtä päivät ja yöt ihmiskunnan nostamiseksi eläen samalla sisäisesti Jumalassa. Mestari on todellinen salatieteilijä.

76

Kysymys: Minulla on monta hyvää ystävää, jotka tavallaan kunnioittavat kristosofista elämänymmärrystä, mutta jotka eivät kuitenkaan tule esitelmiin. Olen ilmoittanut heille esitelmistä, mutta en ole kristosofiaa tyrkyttänyt. Mitä tehdä?

Vastaus: Sananlasku sanoo, ettei kannettu vesi pysy kaivossa ja Jeesus Natsarenus moitti käännyntäisten tekijöitä. Mitäpä siis muuta voisi tehdä kuin ilmoittaa esitelmistä. Jos ko. ystävät kunnioittavat kristosofista elämänymmärrystä, niin he ovat tietenkin siihen tutustuneet. Siemen on siis kylvetty. Jeesus Kristus opettaa eräässä vertauksessaan, että taivasten valtakunta on verrattava hiivasiemenen ja pienen sinapinsiemenen. Niillä on kasvuvoima itsessään. Henkinen siemen itää aikanaan, ellei tässä niin joissakin tulevaisissa ruumistuksissa. Kuolemanjälkeinen elämä edistää siemenen itämistä. Kun kiirastuli polttaa vainajasta kaiken, mikä ei kestä korkeamman mielen katsetta, niin jäljelle jää tuo kylvetty siemen. Si-

tä vainaja idättelee, "kastelee" onnensa kyyneleillä, ja kun seuraava ruumistus koittaa, niin taivasten valtakunnan siemen on jo heikolla idulla. Elämän koulu on ankara ja kova, mutta Kristuksen säteilyssä kylpevä ihmisminä on myös rakkauden suojaama. Meillä ihmisillä ei ole kuljettavanamme muuta tietä kuin pyrkiä Valkoisen Veljeskunnan jäseniksi, Mestarin oppilaiksi.

77

Kysymys: Pekka Ervast opettaa, että ellei Jeesus Kristuksen elämäntyö olisi onnistunut niinkään hyvin kuin se onnistui, olisivat kaikki minuudet voineet tuhoutua. Mitä tarkoittaa minuuksien pelastuminen ja mitä merkitsee niitten tuhoutuminen?

Vastaus: Tässä on jälleen kysymys Kristuksesta. Muistakaamme apostolin sanat: "Hänessä (Kristuksessa) me elämme, liikumme ja olemme." Kristus ei ole vain Jeesus Kristus. Kristus on elävä ihannekuva Isän tajunnassa, täydellisyysskuva ihmisyydestä. Koko ilmenneen maailmankaikkeuden olemassaolon tarkoitus on, että Isän tahto toteutuisi, että Isän ajatus, kosmillinen Kristus, pukeutuisi aineelliseen muotoon. Tähän tähtää kaikkeuden kehitys, sitä tarkoitusta me ihmisetkin olemme kutsutut toteuttamaan. Sitä tarkoitusta toteuttavat jumalat, enkelit ja henkivallat. Kristuksen käskystä tuli auttajien joukko maapallolle, Valkoinen Veljeskunta, joka otti

kasvattaakseen lapsi-ihmiskuntaa kosmillisen Kristuksen mitan mukaiseksi. Maailman kaikki uskonnot ovat syntyneet Valkoisen Veljeskunnan tahdosta. Jokainen uskonto – eli oikeammin sanoen jokaisen uskonnon ensimmäinen julistaja – on viitoittanut tien Kristukseen. Jokaisen uskonnon julistaja on suorittanut elämäntyönsä oman aikansa ihmisille, ottaen huomioon ihmisten vastaanottokyvyn, kehittymättömyyden, heidän tarpeensa ja puutteensa. Siksi uskonnot ovat muodoltaan erilaisia, mutta niitten päämäärä on sama: "Että Kristus saisi muodon teissä".

Maapallon elämänkoulu on monenlaisten sielujen kehityskenttä. Paitsi meitä "tavallisia" ihmisiä, täällä on jatkanut kehitystään varhaisempien Maan luomispäivien ihmiskunnat. Me nykyajan ihmiset synnymme eläinkunnasta ihmisiksi vasta kolmannessa luomispäivässä ja tämän neljännen luomispäivän alussa. Siksi me olimme vielä aivan lapsisieluja neljännessäkin juurirodussa Atlantiksella, vaikka siellä varhaisempien luomispäivien ihmiskunnat loivat loistavia sivistyksiä. Pahuus nousi huippuunsa Atlantiksella ja me lapsisielut olimme vaarassa suistua peruuttamattomaan pahuuteen noitten toisten, älykkäämpien ihmisten tavalla. Mutta Isän tahto on: ihmisielu ei saa tuhoutua ilman tuon sielun omaa tahtoa, ihmisminuutta on suojeltava, kunnes se osaa itse tahtoa. Ja ihmisminuuksia suojeltiin. Valkoinen Veljeskunta suojeli niitä Kristuksen käskystä, otti ihmisielut aivan kuin syliinsä, teki suojelevan muurin heidän ympärilleen, kuten Pekka Ervast tilanetta kuvailee.

Aikaa myöten me "tavalliset" ihmisetkin kasvoimme, oma tahtomme alkoi toimia. Kasvatustyö tapahtui uskontojen avulla. Eräs ihminen, Jeesus Natsarenius, onnistui ilmentämään Kristuksen itsessään niin täydellisesti, että hän saattoi sanoa: Minä ja Isä olemme yhtä. Kristus sai Jeesuksessa muodon. Samalla Kristus tuli maapallon korkeammaksi minäksi ja lähelle jokaista ihmisieltä. Mutta vastustavat voimat tekivät kaikkensa estääkseen Jeesus Kristuksen elämäntyön onnistumista. Olihan sellainenkin vaara, että hän olisi tullut tapetuksi jo lapsena, silloin toimeenpannuissa poikalasten murhissa. Mutta hän pelastui. Hänen julkinen työnsä kesti kuitenkin vain kolme vuotta, sen jälkeen hänet murhattiin. Jeesus Kristuksen henkinen pelastustyö, Kristuksen saattaminen ihmiskunnan sieluihin olisi kenties jäänyt loppuun suorittamatta, ellei Jeesusta olisi saatu virkoamaan valekuolleista. Mutta se onnistui ja hän sai työnsä päätökseen. Nyt on Kristus jokaisen ihmisen sielussa aivan kuin sikiötilassa, jossa se vaikuttaa ihmisyyshanteita herättävästi, ihmisyyden aatteita lietsovasti. Vaikka kristilliset kirkot saivatkin Jeesus Kristuksen opetukset pimitetyiksi, niin mystillistä Kristusta, ihmisielen sisäistä ihmisyyden ihannekuva ne eivät kykene tuhoamaan. Mystillisen Kristuksen siemen ihmisten sieluissa on ihmisminuuksien pelastus, sillä harva ihminen voi nyt olla kokonaan paha. Ihminen voi langeta syvällekin pahuuden kuiluihin, mutta mystillisen Kristuksen ääni voittaa lopulta ja ihminen katuu ja palaa takaisin. – Jeesus Kristuksen saavutuksen lisäksi Isän ihmisyyden "kuva" on

nyt Pekka Ervastissa saavuttanut myös tämän tekojen maailman, joten karman johto on siirtymässä Kristukselle ja kansatkin ovat kutsutut tuomiolle. Elämä on käynyt entistä vakavammaksi ja se herättelee ihmisminuuksia järjen, tunteen ja tahdon linjoilla. Sangen monet alkavat jo selvästi nähdä, mikä on ihmiselämän tarkoitus.

78

Kysymys: Mitä on se elävä usko, joka vie ihmisen tajuisena kuoleman porttien läpi?

Vastaus: Kun ihminen etsii totuutta esim. sellaisen ennakkoluulon varassa, että vain tämä näkyväinen maailma on olemassa ja että totuus on löydettävissä viiden aistimen avulla, niin etsijää ei kannusta puhdas rakkaus totuuteen. Puhdas totuudenrakkaus sivuuttaa kaikki ennakkoluulot. Se sanoo: olkoon totuus mieluinen tai epämieluinen, löytyköön se tunnettujen tai toistaiseksi tuntemattomien aistien avulla, löytyköön se näkyväisestä tai näkymättömästä maailmasta, olkoon totuus Jumalassa, minussa tai minun ulkopuolellani . . . , kunhan sen vain löydän, silloin totuudenetsijä rakastaa ainoastaan totuutta. Kaikki omaksutut käsitykset saavat väistyä totuuden tieltä, kunhan vain totuus ilmoittaa itsensä. Näin ehdotonta totuudenrakkautta kannustaa elävä usko siihen, että totuus on löydettävissä. Kun etsijä jatkaa etsimistään, niin usko totuuden löytämisen mahdollisuuden kasvaa ja löytää kiinnkohdan Jumalassa, jo-

ka on etsijän oman hengen taivaissa. Etsijälle selviää, että elävä usko tulee hänen oman henkensä ylängöiltä, Jumalasta. Kun etsijä suuntaa etsintänsä itsensä ulkopuolelle, niin hänelle selviää, että koko maailma on Jumalasta, että toisetkin ihmiset ovat Jumalasta, että fyysillisen maailman ensimmäinen totuus onkin ihmisten veljeys ja heidän yhteytensä Jumalassa. Niin ikään hänelle selviää, että on elänyt ihmisiä, jotka nyt ovat Mestareita, jotka ennen häntä ovat saavuttaneet näkemyksen Jumalasta. Hänessä herää rakkaus Mestariin, etenkin siihen Mestariin, jonka opetuksia hän sai etsintänsä yhteydessä tutkia. Etsijä ei olekaan yksin etsintänsä kanssa, vaan hänellä on ystävä, ehkä se on Jeesus Kristus, Mestari, joka tietää totuuden ja osaa häntä neuvoillaan auttaa. Hän rakastaa Mestaria ja myös toisia kanssamatkustajia, koska kaikki ovat yhtä Jumalassa. Hänen uskonsa johtaa tekoihin, työhön löytämänsä totuuden puolesta. Käytäntöön asti johtava usko on se elävä usko, joka kantaa sielun kuolemankin porttien läpi.

Kysymys: Teosofisessa kirjallisuudessa kerrotaan akaashisista aikakirjoista eli luonnon muistista, johon "valokuvautuvat" kaikki tapahtumat ja josta ne ovat jälkeensä "luettavissa". Mitä edellytyksiä akaashan "lukemiseen" tarvitaan ja onko sellainen tarpeellista?

Vastaus: Tiedetään, että ainakin valistumattomat ihmiset olivat varhaisempina kausina herkkiä uskomaan ns. ihmeisiin. Kun joku ylifyyisillisillä kyvyillä varustettu tietäjä teki teon, jonka syitä tavallinen ihminen ei käsittänyt, niin tekoa pidettiin "ihmeenä" ja tietäjän opetuksiinkin uskottiin sen nojalla, että hän osasi tehdä "ihmeen". Juutalaisten Vanha Testamentti on täynnä kertomuksia profeettojen ylifyyisillisistä teoista ja samanlaisia tekoja kuvaa Kalevala. Mutta aika on muuttunut ja me ihmiset ajan mukana. Tämän viidennen juurirodun myöhemmät kansoittajat eivät enää usko yhtä helposti "ihmeisiin". Vaikka kristilliset kirkot ovat lähes parin vuosituhannen ajan ylläpitäneet uskoa juutalaisten profeettojen ainutlaatuisiin kykyihin ja puhuneet Jumalan ihme-teoista, niin kuitenkin olemme menettäneet ihme-uskomme. Me vaadimme kaikesta järkipärisen selityksen. H. P. Blavatsky sanoikin, että kun tahdomme opettaa nykyajan ihmistä, niin meidän on vedottava hänen järkeensä. Olemme oppineet jo arvostelemaan kaikenlaisia asioita, olemme kasvaneet niin itsenäisiksi, että tunnemme tarvetta käsittää yksinpä Jumalankin olemusta.

Teosofia kertoo maailmojen kehityksestä, suunnattoman pitkistä luomispäivistä eli manvantaroista, ihmiskunnan pitkästä kehityshistoriasta . . . väittäen, että maailmankaikkeus on kansoitettu älyolentoilla ja jumalilla, joilla on suunnaton tieto kaikesta olevaisesta. Missä se tieto piilee? Ellei sitä tietoa olisi jossakin olemassa, niin kaikki tesofiset opetukset olisivat satua. Mutta teosofia opettaa: kulje sitä tietä jonka

sinulle viittoan, niin tulet itse tietämään, että asiat ovat kuten teosofia opettaa. Tämä on tieteellinen neuvo ja järkemme voi sen käsittää. Kun teosofia väittää luonnon muistavan, niin siinä on ymmärrettävä selitys menneitten tapahtumien säilymiselle. Järkemme voi hyväksyä sellaisen selityksen, vaikka emme itse vielä osaisikaan tutkia luonnon muistia. Kysyvä järkemme rauhoittuu ja ymmärrämme, ettei tällainen kysymys ole "autuuden asia". Se selviää joskus kokemusperäiseksi tiedoksi, jos sellainen tieto on tarpeellinen ihmiskunnan onnen takia. Siihen asti voimme jatkaa työskentelyä itsemme kasvattamiseksi oikeaksi ihmiseksi oikaisemalla omaa luontoamme Vuorisaarnan siveellisillä neuvoilla.

80

Kysymys: Pekka Ervast puhui useaan otteeseen, että egyptiläinen kulttuuri pyrkii jälleensyntymään Suomessa. Hän mainitsee tässä yhteydessä Egyptin pyramiidit, joten kysymyksessä on pyramiidikulttuuri. Mitä P. E:n opetus merkitsee käytännöllisesti toteutuneena?

Vastaus: Nykyajan tutkijat arvelevat Egyptin vanhempien pyramiidien olevan vain muutaman vuosituhannen ikäisiä, mutta samoinhan oletettiin maailma luoduksi noin kuusituhatta vuotta sitten. Arvelut ovat arveluja ja käsitykset muuttuvat sikäli kun ihmisten maailmankuva laajenee. Varminta näin ollen

on pitäytyä H. P. Blavatskyn tiedonantoihin, sillä nykyaikana on tehty löytöjä, jotka todistavat ihmiskunnan iän miljooniksi vuosiksi. Tieteelliset tutkijat ovat pakotetut löytöjensä ja tutkimustensa tuloksena tunnustamaan "pala palalta" H. P. Blavatskyn tiedonannot. H. P. B. ilmoittaa Egyptin suuren pyramiidin iäksi noin 30.000 vuotta. Silloin siis oli Egyptissä kukoistava kulttuuri. Niin ikään saamme tietää, ettei pyramiideja tehty hautaholveiksi, joskin niihin on pyramiideja suljettaessa asetettu vainajia. Pyramiidit olivat mysteriokouluja, silloisen ajan henkisen elämän ahjoja, joissa kasvatettiin tietäjiä, adepteja, Mestareita. Kristus oli noihin aikoihin kaukana ihmisten päivätajunnasta, joten henkiset vihkimykset oli otettava näkymättömässä maailmassa, ja se vaati fyysillisesti eristettyä olotilaa. Kun Kristus tuli lähemmäksi ihmisten päivätajuntaa, niin vihkimysten luonne muuttui.

Kun Pekka Ervast puhuu egyptiläisen pyramiidikulttuurin jälleensyntymästä, niin hän tarkoittaa luonnollisesti tuota varhaisegyptiläistä kulttuuria, jossa kasvatettiin tietäjiä. Mm. kirjassaan "Uudestisyntyvä Suomi" hän kuvailee Suomen tulevaisuutta, tänne syntyvää mysterio-opistoa, jonne – kuten ennen Egyptin pyramiideihin – ympäri maailmaa tulee henkisen tiedon etsijöitä. Rinnastus on täten oikea. Ja koska kansat ja sivistyksetkin ovat jälleensyntyviä, niin on täysin johdonmukaista, että se sivistys, joka Suomessa nyt pyrkii jälleensyntymään, on egyptiläinen sivistys. Vajonneen Atlantiksen – neljännen juurodun kehdon – henkinen sivistys uudestisyntyi

Egyptin pyramiidikulttuurina, ja koska nyt elämme viidennen ja kuudennen juurirodun taitekohdassa, niin olemme myös ikivanhan tietäjäkulttuurin syntyvaiheessa. Mutta samoin kuin ihminenkin on jokaisessa jälleensyntymässään uusi persoonallisuus, samoin on sivistysten laita. Jokainen jälleensyntymä tapahtuu edellistä korkeammassa asteessa. Egyptiläisen sivistyksen jälleensyntymä ottaa huomioon Kristuksen lähestymisen, uuden suhteen sotaan ja väkivaltaan, ihmisten älyllisen ja siveellisen tason nousun, sekä ihmisten psyykkisen muuttumisen.

81

Kysymys: Suomen kansa voisi tulla kansana kuolemattomaksi, opettaa Pekka Ervast. Mitä merkitsee kansan kuolemattomuus?

Vastaus: Se merkitsee, että kansa saavuttaa ikuisen elämän. Ikuinen elämä ei ole sidottu aikaan. Kansan kuolemattomuus ei merkitse, että kansa tulee pitkäikäiseksi jatkaen olemassaoloaan ikuisesti. Ikuinen elämä on Jumalan tajunta. Jumala ei ole koskaan syntynyt eikä koskaan kuole. Ihmisen henki on Jumalassa ja elää siis ikuista elämää, mutta persoonallisuus on kuolevainen. Jokaisessa jälleensyntymässä luodaan uusi persoonallisuus. Mutta persoonallisuuden tarkoitus on yhtyä kuolemattomaan henkeensä ja kun se tapahtuu, niin ihminen elää päivätajuisesti ikuista elämää. Ikuinen elämä on elä-

mää Jumalassa. Sama sääntö pätee, joskin hieman toisessa merkityksessä, myös kansaan nähden. Suomen kansa on, kuten kaikki kansat eräänlainen persoonallisuus. Sen korkeampi minä on kansallishaltia. Kansa on persoonallisuus, se on kuoleman ja uuden jälleensyntymän alainen. Mutta Suomen kansa voisi, kuten Pekka Ervast opettaa, suorittaa sellaisen teon, jota mikään kansa ei vielä ole osannut toteuttaa: se voisi tulla kansana kuolemattomaksi. Se olisi aintu-laatuinen tapahtuma ihmiskunnan historiassa. Suomen kansa voisi yhtyä Jumalaan, elää Jumalassa. Suomen kansa on siten armoitettu, että sillä on kansallishaltiana Kristuksen palvelija, Väinämöinen, joka on kansamme korkeampi minä. Väinämöinen elää Kristuksessa, ja jos Suomen kansa saisi tietoisien yhteyden Väinämöiseen, niin silloin kansa eläisi Kristuksessa, Jumalassa. Mutta tietoinen yhteys edellyttää Mysterio-Opiston syntymistä näkyväiseen maailmaan, Valkoisen Veljeskunnan Kristus-Looshin käytännöllistä toteutumista. Auringon Kuninkaallisen Neuvoston maapallolla oleva Keskus-Looshi on kyllä avattu suomalaisella kummulla, mutta se on toistaiseksi eetterimaailmassa, fyysillisen tason näkyvämmällä puolella, kunnes se voi toteutua näkyväisessä maailmassa. Keskus-Looshin fyysillinen ilmennys on Mysterio-Opisto ja siinä on Suomen kansan kuolemattomuuden avain. – Eetterimaailmasta puheen ollen voimme muistuttaa mieliimme Pekka Ervastin sanoja hänen kirjassaan ”Kristuksen tutkimaton rikkaus”: ”Eetterimaailma on salaperäisin näkymättömistä aineellisista maailmoista. Se on sala-

peräisin ja vaikein tutkia. Sitä eivät voi tutkia nekään, jotka lukevat akaashasta eli luonnon muistikirjasta. Ainoastaan ne selvänäkijät ja psyykkisesti kehittyneet ihmiset, jotka ovat päässeet yhteyteen kosmillisen Kristuksen kanssa eetterimaailmassa kulkeamalla Jeesuksen uutta tietä, voivat nähdä sen suuren kosmillisen draaman ja ristiinnaulitsemisen, joka tapahtui Jeesus Kristuksen kautta . . .” – Pekka Ervast viittaa useasti muissakin yhteyksissä siihen teosofisessakin maailmassa tuntemattomaan seikkaan, että eetteris-fyysillinen ja kemiallis-fyysillinen maailma kätkee salaisuuksia, joiden olemassaoloa ei vielä ole aavistettukaan.

82

Kysymys: Miten oppisin parhaiten ymmärtämään karmani antamaa opetusta?

Vastaus: Viisaus opettaa: älä tee toisille sellaista, jota et sallisi itsellesikään tehtävän. Jos joku käyttäytyy sinua kohtaan ilkeästi, petollisesti, väkivaltaisesti . . . , sanalla sanoen on paha sinua kohtaan, niin ota siitä se oppi, ettet menettele samoin toisia kohtaan. Kun otat elämäsi kokemuksista tällaisen opin ja toteutat sen käytännössä, niin ikävät kokemukset loppuvat aikanaan. Toisten ihmisten taholta tulleet ikävyydet ovat sinun itsesi aiheuttamat, sillä karma mittaa sinullekin tekojesi mukaisesti. Siksi on viisasta suhtautua anteeksiannolla toisiin ihmisiin. Kun ikävät ihmissuhteet tulevat oikaistuiksi anteeksiannolla,

niin on helpompaa vastaanottaa muita kohtalon ko-
lauksia, ja olla kompastumatta menestyksen, per-
soonallisen onnen ja maallisen kunnian aiheuttamiin
salakuoppiin; sillä nekin ovat karmaa.

83

Kysymys: Mikä poistaisi kansamme eripuraisuuden?

Vastaus: Eripuraisuuden syy on ihmisluonnossa ja siksi se ei ole poistettavissa lakipykälillä. Kun ihminen alkaa käsittää oikean ja väärän eron, niin se on merkki hänen itsenäistymisestään. Kun hän uskoo: minä olen oikeassa ja samalla lisää: sinä olet väärässä, niin hänen "uskonsa" kannustin on himo. Useat ihmiset uskovat olevansa oikeassa mm. omistusasioissa, sillä heitä kannustaa omistamisen halu. Oikeustaju on korkeudesta kotoisin – huom. p y h ä oikeus – mutta langetessaan "oikeushimoksi" se paljastaa ihmisen itsenäistymisen keskeneräiseksi. Eripuraisuuden syy on keskeneräisessä itsenäistymisessä ja siksi se on – toistaiseksi – luonnollinen ilmiö. Itsenäistyminen on välttämätöntä, mutta pelastuakseen "oikeushimosta" pitää ihmisen syventyä jumalalliseen oikeuteen. Ainoa pätevä oikeudenjakaja on karma, ja Vuorisaarnan käskyt opettavat: teet oikein kun olet suuttumatta, hillitset epäpuhtaat ajatuksesi, olet vannomatta eläen totuudessa, olet vastustamatta pahaa ja rakastat kaikkia ihmisiä. Näin tehden toteutat

jumalallista oikeustahtoa. – Kun kansan keskellä elää riittävästi niitä ihmisiä, jotka jumalallista oikeustahtoa toteuttaen lopettavat riitelemisen, niin vähitellen kansakin rauhoittuu. Kansakin osaa silloin kuunnella korkeamman minänsä, kansallishaltiansa, innoittaman sydämensä ääntä ja alkaa itsenäistyä korkeammalla tavalla. – Suomenkin kansa on jakautunut puolueihin, ja jokainen puolue himoitsee jotakin, uskoen samalla olevansa oikeassa ja toisten puolueitten väärässä. P. E. sanookin, että puolueet ovat kansan himoja.

84

Kysymys: Miten keskinäisen avuannon lakia voisi parhaiten sovelluttaa käytäntöön?

Vastaus: Jokainen ihminen myöntää sydämessään, että nälkäinen tarvitsee ruokaa, janoinen vettä, puutteenalainen viluinen vaatetta. Avuntarpeessa olevan auttaminen on kaunis ja oikea teko. Mutta Jeesuksen opetuksissa on piirre: anna kädestä käteen. Anna sille joka sinulta anoo, äläkä käännä oveltasi takaisin sitä joka sinulta lainaa pyytää. H. P. Blavatsky opetti, ettei ole asiallista antaa apuaan toisen käden kautta, sillä suurin osa antamastasi avusta menee ”hyväntekijöitten” omaan taskuun. Ns. hyväntekeväisyys on useimmiten sitä, että eräät ihmistyypit haluavat saada tunnustusta harjoittamalla ”hyväntekeväisyyttä” toisten rahoilla.

Henkisen elämän tarkoitus on elämän oman tahdon toteuttaminen ja todellinen apu on ihmisten johtaminen Kristuksen yhteyteen. Mutta henkinen elämä on aina ollut lapsipuolen asemassa, sillä mammona ei tahdo alistua sitä palvelemaan. Siksi Jeesus Kristus opetti: "Aina teillä on köyhät luonanne, mutta minua teillä ei ole aina". Parhain tapa toteuttaa avuannon lakia on: alista mammona henkisen elämän palvelukseen.

85

Kysymys: Mitä on korkein okkultismi?

Vastaus: Korkeinta okkultismia on käytännöllinen veljesrakkaus. Kun tahdomme toteuttaa todellista okkultismia, salatiedettä, esoteerista uskontoa, niin siinä pitää paikkansa laki: puuhun on noustava tyvestä. Kristusvihkimykseen johtava puhdistuksen tie alkaa ns. Merkurius-vihkimyksestä, veljeyden käytännöllisestä toteuttamisesta. Veljeys ei ole keinumista tunteitten aallokossa, siinä on järki korotettu oikeuksiinsa. On opittava näkemään kirkkaan järkevästi, että fyysillisen maailman ensimmäinen totuus on ihmisten veljeys ja heidän ykseytensä Jumalassa. Tämän näkemyksen käytännöllinen toteuttaminen on jokapäiväistä elämää ja elämän käytäntö antaa uusia kokemuksia ja voitettavia ansoja. Eräs ansa on sukupuolivoima, lempi. Veljeys, veljesrakkaus, tuntuu viehättävän siksi, että toinen sukupuoli lumoo. Tajuntaan nousee viehättäviä kuvia ihanteellisesta yh-

teiselämästä jopa ihanneyhteiskunnistakin, jossa valitsee veljeys ja hyvä tahto. Mutta usein noitten ajatustekuvien taustana on – lemmenjano. Se perustuu, että ihmisten veljeys perustuu heidän jumal-ykseyteensä, unohtuu. Siksi todellinen okkultismi on jatkuvaa työtä ja ansojen voittamista ja siksi Vuori-saarnan viisi käskyä ovat oppaita, joitten mukaan tielle pyrkijän tulee oikaista itseään.

86

Kysymys: Koska kuolemanjälkeinen elämä on maaelämään nähden verrattain pitkä, niin onko sen pituudella jokin tarkoitus?

Vastaus: Fyysillinen elämä on useimmiten anka-raa työtä, tuskaa ja vaivaa ja sen vastakohtana, ”palkkana”, kuolemanjälkeinen elämä on suurta onnea ja autuutta. Näin säilyy tasapaino. Kuolemanjälkeinen elämä ei ole vain lepoa, jotta ihmissielu saisi takaisin uskonsa Jumalan rakkauteen, vaan se on samalla uuden jälleensyntyvän valmistelua. – Sekä ihmisminuudet että maapallo näkyväisine ja näkymättömine tasoinen ovat kehityksen alaisia. ”Alussa”, maapallon varhaiskaudessa sekä näkyväinen että näkymätön maailma olivat luonnontilassa, koska ihmisetkin olivat vasta alkeiskehityksen asteella. Myöhemmin, kun ihmiset kasvoivat sekä fyysillisesti että sielullisesti lähemmäksi kosmillisen Kristuksen ihmisyyshan-netta – joka tapahtui toisista planeetoista tulleitten

auttajien avulla – ihmiset kykenivät muokkaamaan näkyvästä maailmaa. Muodostui alkeellinen kulttuurielämä, joka monien vaiheitten kautta on saavuttanut nykyisen asteensa. Näkymätön maailma sen sijaan jäi toistaiseksi luonnontilaan, sillä sitä eivät kykene muokkaamaan ja rakentamaan muut kuin henkisen tien kulkijat, ne, jotka ovat elämänsä aikana saavuttaneet kyllin kestävän yhteyden korkeampaan minäänsä. Siksi Valkoinen Veljeskunta, toisista planeetoista tullut lähetystö, on aina yrittänyt löytää ihmiskunnan suuresta joukosta ns. valittuja sieluja, henkisesti hieman heränneitä ihmisiä, joita he ovat kasvattaneet ja johdattaneet vihkimysten tielle. Nuo valitut sielut, joista Jeesus Natsareniuskin puhuu, ovatkin aikaansaaneet kuolemanjälkeisessä maailmassa kulttuurielämää. Se auttaa toisiakin vainajia kasvamaan ihmisyydessä ja lyhentää samalla vainajien kuolemanjälkeistä elämää.

87

Kysymys: Onko polttohautaus vainajan kannalta suotavampi kuin maassa lahoaminen?

Vastaus: Polttohautaus on puhtain hautaustapa mm. pohjavesien saastumisen estämiseksi. Polttohautaus tulee vähitellen yleiseksi olosuhteitten pakostakin, sillä kaupunkien laajetessa ja vanhaa hautaustapa käytettäessä joutuvat yhä suuremmat maalat hautausmaiksi. – Vainajia ajatellen polttohau-

taus on suotavin, sillä ruumiinpolton yhteydessä hajoaa myös eetterinen haamuruumis, joka eräissä tapauksissa saattaa magneetin tavalla vetää vainajaa maan piiriin. Polttohautauksen yleistymistä on estänyt kirkollinen, väärinymmärretty ruumiin ylösnousemisoppi, jota nuorempi pappispolvikin jo alkaa pitää satuna.

88

Kysymys: Pekka Ervast opettaa, että pahan voittamisen tiellä joudutaan tekemisiin lusiferien, ahri-manien ja saatanoitten inspiration kanssa, ja että saatanan voittaminen tapahtuu uhrin salaisuutta ratkaistaessa, ts. auttaessamme niitä ihmisveljiämme, joilla on samanlaisia heikkouksia kuin itsellämmekin on. Onko uhrin salaisuuden ratkaiseminen tekemisissä kuolemattoman ruumiin, kirkastusruumiin rakentamisen kanssa, koska kirkastusruumis rakentuu toisten ihmisten rakastavista ja siunaavista ajatuksista?

Vastaus: Pekka Ervast sanoo kirjassaan "Tähtikoulut" ss. 75–76 Jeesus Kristuksesta: "Jeesus oli Jumalan Poika syntyessään, mutta Jordanin kasteessa hän otti kosmillisen Kristuksen itseensä, ja Isä, maailmoiden avaruuksien Jumala, suuri Elämä, tunnusti hänet pojakseen: 'Sinä olet minun rakas Poikani, jonka tänään olen synnyttänyt'. Siitä alkaa Jeesuksen kulku viimeisessä vihkimyssarjassa. Oltuaan vanha Saturnus-vihitty, joka oli kaiken viisauden saavuttanut, hän tuli Uranus-vihkimyksessään nuoreksi

uudestaan, ikuiseksi, kuolemattomaksi olenoksi. Hänen tiensä kulki kolmannen vihkimyssarjan uutta latua, ja hän muutti askel askeleelta fyysillisistä ruumistaan maagilliseksi, magneettiseksi, sähköiseksi . . .”.

Edellä mainittu viimeinen vihkimyssarja merkitsee Isän vihkimyssarjaa, kuten edellä mainitussa kirjassa selitetään. Isän vihkimyssarja alkaa Uranus-vihkimyksestä ja Jeesuksen Jordankaste-kokemus oli Uranus-vihkimys. Siitä alkaa Jeesuksen kulku viimeisessä vihkimyssarjassa, toteaa P. E. Jeesus Kristus oli erikoinen sielu ja esikoinen tässä ihmiskunnassa. Hän avasi ihmiskunnalle Pojan vihkimyssarjan, mutta itse hän kulki Isän vihkimyssarjassa. Hänen kauttaan ihmiskunta saattaa nyt astua Pojan tielle ja entinen Pyhän Hengen tie muuttui puhdistuksen tieksi. Pojan tie alkaa sotimattomuudesta. Ken astuu Pojan tielle, hän kokee vanhan Pyhän Hengen vihkimyssarjan psykologisina järkytyksinä.

Pekka Ervast avasi Isän tien ihmisten kuljettavaksi ja Isän tie alkaa pahanvastustamattomuudesta. Ken ottaa pahanvastustamattomuuden henkisen elämänsä lähtökohdaksi, hän pyrkii toteuttamaan Uranus-vihkimyksen läksyä. Silloin taaksejääneet Pyhän Hengen ja Pojan vihkimyssarjat tulevat koettaviksi psykologisina järkytyksinä, joiden voittoisa kestäminen merkitsee uuteen elämään vihkiytymistä, uudestisyntymistä.

Jeesus Kristus ja Pekka Ervast toivat kosmoksesta eli Logoksesta uudet voimavuodatukset maapallolle ja virittivät tämän planeetan sellaiseen uuteen viri-

tykseen, että ihmiskunta voi nyt astua nousevalle kehityskaarelle. Ken heidän jälkeensä kokee laadultaan samanlaiset henkiset kokemukset, jotka Jeesus Kristus ja Pekka Ervast kokivat, hän jakaa maailmaan ja ihmiskuntaan sitä henkistä voimaa, jota nuo edelläkävijät toivat. Paavali koki Damaskon tiellä henkisen kokemuksen, joka oli laadultaan sama kuin Jeesuksen Jordan-kaste, mutta syvyydeltään toisenlainen. J. R. Hannula koki laadultaan samanlaisen henkisen kokemuksen jonka Pekka Ervast koki, mutta syvyydeltään se kokemus oli erilainen, kuten J. R. Hannula itse toteaa. Niinpä sekä Paavali että J. R. Hannula jakoivatkin henkisessä valistustyössään Jeesus Kristuksen ja Pekka Ervastin elämänymmärrystä ja henkistä valistusta.

Edelläsanotusta selvinnee, että me tavalliset ihmiset olemme tässä elämänkoulussa monenlaisissa asemissa. Suuri ihmiskunta ei kulje vielä millään tiellä. Melkoisen suuret joukot haparoivat maallistuneitten uskontojen vanavedessä, ja kun kohtalon eli vanhan karman kolaukset sattuvat riittävän kipeästi, silloin heistä ainakin joku kurkoittaa käsiään siihen pimeyteen, jota maallistuneet uskonnot nimittävät Jumalaksi. Nuo kohtalonsa kurittamat aivan kuin säikähtävät oman sielunsa epäinhimillistä tilaa ja vaistoavat sisäisen puhdistautumisen tarpeellisuuden. Itse tietämättään he kurkoittavat kättään Pyhän Hengen puhdistavalle tielle. – Vielä harvemmat ihmisjoukot näkevät sodan järjettömyyden niin syvästi, että he, kieltäytyen ihmistaposta, ojentavat kätensä ja suun-

taavat sielunsa kaipuun kohti Kristuksen tuomaa rakkauden henkeä. Ja vielä harvemmat joukot edes tajuavat, että pahan vastustaminen on pahan tekemistä, ja että pahanvastustamattomuus on nyt tullut henkisen elämän kulmakiveksi. – Ja kuitenkin Isän tie on nyt avattu ja meitä ihmisiä kutsutaan astumaan sille tielle, vaikka se onkin toistaiseksi aniharvojen tie. Olemme kutsutut tulemaan nuoriksi uudestaan, uuden sivistyksen, uuden uskonnon, alkajiksi, uuden inhimillisemmän maailman luojiksi. Tällöin on asetettava pahaan nähden sille uudelle kannalle, ettei sitä vastusteta. Elämän oma jumalallinen oikeus, karma, pitää huolen pahan hävittämisestä ja meidän tehtävämme on rauhan rakentaminen. Mutta koska Pyhän Hengen ja Pojan tiet tulevat kuljettaviksi psykologisina kokemuksina, niin koko elämä saa uhrin luonteen. Piilotajuiset sielunvoimat nousevat pinnalle voitettaviksi: tietämättömyys ja epäily raastavat, Jumala ja perkele näyttävät samalta olennoilta, ilkeys, häijyys, julmuus, nostavat päätään. Ja maailma pilkkaa, ystävät loittonevat . . . Ja kaikkea tällaista ”paha” vastaan ei pidä taistella, vaan siihen tulee suhtautua anteeksiannolla. Tuntuu kuin pitäisi uhrata koko sielunsa, itsekäs persoonallisuutensa, – niin, kenelle? Jumala ei liene kiinnostunut meidän vioistamme ja ”perkele” halveksii kaikkea sitä sotkua, jota ihmissielu kätkee sisäänsä. Ei jää muuta mahdollisuutta kuin katsoa itseään silmästä silmään, tunnustaa itselleen ja omistaa omakseen kaikki mikä on tullut itseensä koonneeksi ja kasvattaneeksi, – ja antaa itselleenkin anteeksi. Pekka Ervavilta

saamme viisaan neuvon: auta toisia niissä vioissa, joita itsessäsi on. Siinä on parantava lääke. Auttaessasi toisia sinussa herää rakkaus, pyyteeton veljesrakkaus toisia ihmisiä kohtaan. Oma rakkautesi herättää rakkautta toisissakin ja se rakkaus kasvattaa sinussa kuolemattomuutta. Samalla opit uhrautumisen suurta läksyä: opit uhrautumaan toisten ihmisten puolesta. Opit tekemään työtä Jumalan viinimäessä, poistamaan ihmisten tietämättömyyttä, auttamaan heitä luopumaan itsekkyydestään ja johdattamaan heidän askeleitaan ikuiseen elämään.

89

Kysymys: Kristosofisilla opiskeluilloilla on traditionsa. Joskus tuntuu siltä, että keskustelu olisi hedelmällisempää, jos se olisi rohkeampaa, vapaampaa, jos veljeyteen luottaen puututtaisiin erilaisiin näkökantoihin. Mikä on opiskeluillan tradition pohja? Mikä on oikea puheenvuorojen käyttämistapa?

Vastaus: Poliittisissa ryhmittymissä on tapana – ja sitä tapaa pidetään oikeana ja kansanvaltaisena – hyökätä toisinaajattelevien käsityksiä vastaan ja nujertaa ne. Sellaisessa menetelmässä on jotakin rakentavaa, jos tosiaan pysyttäisiin käsityksissä, aatteissa, uskomuksissa, kuvitelmissa . . . Mutta kokemuksesta tiedetään, että hyökkäily ja nujertaminen kohdistuu useimmiten siihen henkilöön, joka esittää käsityksiään, uskomuksiaan ja kuvitel-

miaan, joita hän on ammentanut esim. puoluelehdistä. Persooniin kohdistuva hyökkäily synnyttää puolueita, se herättää puoluehimon. Puolue on eräs himon muoto, sillä ihminen kiintyy sellaiseen puolueeseen, jonka hän uskoo parhaiten vastaavan hänen salaisia pyyteitään.

Entä löytyykö totuus toisinajattelevia nujertamalla? Kun kaksi totuudesta tietämätöntä ihmistä hyökkää toistensa kimppuun joko kiperillä ja katkerilla sanoilla tai Jukolan veljesten tavoin makkarahalot kässissään, niin toinen kamppailevista voi nujertua, mutta totuus pysyy edelleen salassa. Miten totuus voisi siten paljastua, koska kumpainenkaan ei sitä tunne.

Kristosofiset opiskeluillat on suunniteltu aivan toisen luontoisiksi. Me etsimme elämän syvintä totuutta, Jumalaa. Vaikka Jumala, elämän syvin salaisuus on meissä jokaisessa, niin harva ihminen tajuaa sitä päivätietoisesti. Mutta niitäkin on, jotka tajuavat, joilla on kokemusperäistä tietoa Jumalasta. Sellaisia ihmisiä ovat suuret ja pienet profeetat, kaikkien uskontojen alkuperustajat, Viisauden Mestarit. He ovat kokemusperäisessä suhteessa Jumalaan ja siksi he ovat ainoat todelliset auktoriteetit Jumalan tuntemuksessa. Emme tietäisi Jumalasta mitään, emme omasta henkisestä luonnostamme ja maailmamme todellisesta rakenteesta, ellemme olisi niistä kuulleet noilta Mestareilta. Siksi, kun tahdomme etsiä totuutta, on meidän käännättävä noitten Mestarien puoleen ja tutkittava heidän opetuksiaan. Tällöin on kaikki väittely turha. Kun Mooses ja Buddha opettivat, ettemme löydä Jumalaa, jos tapamme toisia ihmisiä, ja

jos joku väittää noitten profeettojen puhuneen pötyä, niin ei hän väitteillään tule lähemmäksi Jumalaa. Ei hänellä ole muuta keinoa käytettävänä kuin alistua profeettojen opetuksiin ja yrittää niitä noudattaa, jos hän tahtoo lähestyä Jumalaa. – Kristosofiset opiskeluillat on omistettu tällaiselle etsimiselle. Niitten luonne on Pekka Ervastin suunnittelema, siinä on opiskeluillan tradition pohja. Opiskelu on joogan harjoittamista, todellista Jumalan palvelua. Jokainen mukanaoleva pyrkii mietiskelemällä syventymään esillä olevaan aiheeseen, ja löydettyään siitä helmen, kertoo löydöstään toisille läsnäoleville.

90

Kysymys: On opetettu, että etsijälle voidaan suoda Damaskus-kokemus henkisen työn tähden. Voisiko tähän saada lisäselvyyttä?

Vastaus: Persoonalliselle minällemme on luonteenomaista, että se saalistaisi itselleen ansiotonta kunniaa. Siksi monen yliaistillisiin asioihin kiinnostuneen etsijän mieleen nousee toive: kunpa minäkin saisin henkisen kokemuksen. Tuollainen toive johtaa helposti psyykkisiin harrasteluihin, sillä toive on itseks: tahtoisin olla toisia ihmisiä siten ylempänä, että voisin kertoa heille esim. vainajien elämästä ja esiintyä heille suurena tietäjänä. Useat ovat toiveensa kannustamana luisuneet psykismin tielle, mutta heistä ei ole tullut ihmiskunnan auttajia.

Mestarit aloittivat teosofisen työn sitä varten, että teosofian valo valaisisi ihmisten mieliä ja että nuo valaistuneet ihmiset toteuttaisivat käytännössä veljeyttä. Teosofisten aatteitten tuli pukeutua henkisen liikkeen muotoon, ja silloin on kysymyksessä työ teosofian puolesta. Jokainen joka harrastaa teosofisia aatteita ja opetuksia, voi tehdä jotakin, jotta aatteet leviäisivät toisten ihmisten ulottuville. Sellaisessa työssä ei kaivata yliaistillisia kokemuksia. Nykyään on runsas alan kirjallisuus, josta kuka tahansa voi ammentaa. Tutkimalla saa tietoja ja työ antaa kokemuksia. Näin on jokaisella ihmisellä tilaisuus sielunsa virittämiseen, oikaisemiseen ja kasvattamiseen. Jatkuva ponnistus Mestareitten julistaman elämänymmärryksen puolesta virittää sielun sellaiseen viireeseen, että henkinen elämä tulee ensimmäiselle sijalle, numero yhdeksi. Ellei se onnistu nykyisessä ruumistuksessa, niin se onnistuu tulevilla jälleensyntymissä. Kerran tulee hetki, jolloin kokemusperäinen tieto tulee välttämättömäksi, jotta tiellä kulkija voisi edetä, jotta hänestä tulisi entistä kykenevämpi työntekijä Mestarin viinimäessä. Pyrkijä kokee uudestisyntymän ja ehkä tulikasteenkin samassa yhteydessä, riippuen hänen entisistä saavutuksistaan. Kysyessämme mikä seuraa Damaskus-kokemusta, löydämme vastauksen Jeesus Kristuksen, Pekka Ervastin, apostoli Paavalin ja J. R. Hannulan elämävaiheista. Heistä jokainen teki henkistä valistustyötä suurella ponnella kuolemaansa asti. Mitä muuta he olisivatkaan voineet tehdä kuin toteuttaa Jumalan tahtoa, koska he olivat kokemusperäisessä suhteis-

sa Jumalaan. – Jeesus Kristus avasi uuden, Kristuksen yhteydessä tapahtuvan vihkimysten tien, ja sillä tiellä käytetään vihkimys-nimitysten asemasta mieluummin sanontaa henkiset kokemukset. Näin siitä syystä, koska Kristuksen yhteydessä koetaan sielun sisäisiä muutoksia, eikä välttämättä tarvita teknillisiä vihkimyksiä.

Kaikkien edellä mainittujen ihmisten henkiset kokemukset osoittavat, että Damaskus-kokemukseen sisältyy henkinen kaste, joka tekee ihmisestä itsetietoisien eli oikeammin sanoen jumaltietoisien henkisen työntekijän. Jeesus Kristuksen Jordan-kaste oli hänen Damaskus-kokemuksensa, kuten Pekka Ervast huomauttaa kirjassaan "Suuri seikkailu". Niin ikään Pekka Ervast toteaa itsestään: Sama mikä tapahtui Jeesukselle kun Johannes hänet kastoi, sama tapahtui minulle, minä tulin kastetuksi.

91

Kysymys: Miksi eläimiä tulee vain sääliä, miksei niitä pidä rakastaa? Eikö meidän tulisi rakastaa kaikkia luonnonvaltakuntia?

Vastaus: Käsite rakkaus on – osaksi aikamme romaani kirjallisuuden aiheuttamana – pilattu, madallutettu. Niinpä rakkaus ja lempi käsitetään merkitsevän samaa. Isänmaanrakkauden nimessä voidaan tappaa jopa omia kansalaisia jne. Oikeampi määritelmä on veljesrakkaus, ja rakkaus totuuteen. Nuo

rakkausmääritelmät opettavat, ettei rakkaus ole vain tunnekuohua, hellämielisyyttä, päänsilitelyä, vaan se on vakavaa uhrautumista veljeyden ja totuuden tähden. Parhaimmin määrittelee rakkautta Jeesus Natsarenius opettaessaan: Rakastakaa toisianne sillä rakkaudella, jolla minä olen teitä rakastanut. Hänen Vuorisaarnastaan selviää, miten Jeesus meitä rakastaa: Hän rakastaa siten, miten Vuorisaarna neuvoo meitä rakastamaan toisiamme. Ja Vuorisaarna neuvoo suuttumattomuuteen, ajatusten puhtauteen, totuudellisuuteen, pahanvastustamattomuuteen ja sotimattomuuteen. Sellaista on oikea rakkaus käytännössä. Ja Vuorisaarnan käskyt neuvovat rakastamaan toisia ihmisiä: "Te olette kuulleet sanotuksisille: 'Älä tapa', mutta minä sanon teille: Joka vihasuu veljensä . . ." jne. Ja: "Jos joku lyö sinua poskelle, niin käännä hänelle toinenkin . . ." jne. On siis kysymys siitä, miten meidän on rakkaudella suhtauduttava toisiin ihmisiin. Eläimiä ei mainita. Samoin teosofit tekivät ainakin ennen veljeyslupauksen toisille ihmisille, eikä eläimille. Näin on luonnollista, sillä kun ihminen, seuratessaan Jeesus Kristuksen tai jonkun toisen uskonnonperustajan siiveellisiä neuvoja, kasvaa hyväksi ihmiseksi, ei hän silloin tee pahaa eläimillekään. Kun me ihmiset saamme keskinäiset välimme järjestykseen, niin koko muu luonto tulee sillä autetuksi.

Eläinkunta kuuluu toiseen kehitysjärjestelmään kuin ihmiskunta. Luonnon tarkoitus on, että eläinkunta on ihmiskuntana vasta tulevassa luomispäivässä. Kohdistaessamme eläimiin sellaista rakkautta, jo-

ta meidän tulee kohdistaa ihmisiin, vedämme eläinkuntaa pois sen luonnollisesta kehitysjärjestelmästä.

Kysymys: Kuinka Pekka Ervast selitti Kristuksen toisen tulemisen?

Vastaus: Nykyinen kristikunta ymmärtää Kristuksen olennoksi ja liittää Kristus-nimen Jeesukseen. Käsitetään, ettei ole muuta Kristusta kuin Jeesus Kristus. Pekka Ervast opettaa, viitaten varhaisempiin selityksiin ja kokeneitten tietoon, että Jeesus oli ihminen ja Kristus on Isän Jumalan tajunta, joka sai muodon Jeesuksessa. Jeesus Kristuksen jälkeen tuli jokaiselle ihmiselle mahdolliseksi saada päivätajuinen yhteys Kristukseen. Sitä tapahtumaa nimitetään Kristuksen toiseksi tulemiseksi ja se jatkuu yksitellen jokaisessa ihmisessä. – Kristuksen toinen tuleminen ei siis merkitse Jeesus Kristuksen uutta jälleensyntymistä. P. E. sanoo nimenomaan, ettei Buddha synny uudelleen, ei liioin Kristus. He olivat jo täysiä hedelmiä.

Uusi Testamentti kertoo Jeesuksen puhuneen myös toisenlaisesta tulemisesta: Ihmisen pojan tulemisesta, tuomiolle tulemisesta, Isän valtakunnan tulemisesta maan päälle. Silloin esiintyy maanjäristyksiä, sotia ja kaikenlaista vaikeutta. Tällaiset kuvaukset viittaavat ulkonaisiin asioihin. Samoin kuin Kristus ensimmäisessä tulemisessaan mullisti ihmis-

ten jumalsuhteen, kirjoitti lakinsa ihmisten sydämiin, niin jotakin samantapaista, kaikkia ihmisiä koskevaa tapahtuu Kristuksen toisessa tulemisessa. Erikoista näyttää olevan se, että Kristus toisella tulemisellaan mullistaa aivan fyysillisiä olosuhteita, sillä ovathan mm. maanjäristykset fyysillisiä tapahtumia. Pekka Ervast opettaa, ettei ole kysymys sellaisesta maailmanlopusta, että tämä maapallo häviäisi, vaan kysymys on aikojen lopusta, vanhan aikakauden lopusta ja uuden, *Vesimieskauden*, alkamisesta. Kirjassaan "Ihmisyuden uskonto" hän sanoo Vesimieskauden alkaneen viime vuosisadan lopulla, joten elämme parhaillaan Uuden Testamentin kuvailemassa "maailmanlopun" ajassa, aikojen käännekohdassa.

Pekka Ervast selittää Kristuksen ensimmäistä tulemistä mahdollisimman monelta puolelta, miten Kristuksen Jeesuksessa saavuttama uusi aste vaikutti ihmisiin ja planeettaamme. Tällainen "pelinavaus" avaa ymmärrystämme ymmärtääksemme Kristuksen, Logoksen, Isän . . . , millä nimillä sitä tahdomme ilmaistaakin, uutta tulemistä. P. E:n monet hämävät viittaukset tulevat ymmärrettäviksi. P. E:n oli puhuttava itsestään verhotusti, mutta kuitenkin riittävän selvästi. Niinpä hän rinnastaa omaa, v. 1896, loka-kuun 13. päivänä kokemaansa uudestisyntymistä Jeesuksen Jordankasteeseen. Tällainen rinnastus merkitsee *samanasyistä* henkisen voiman purkautumista, jonka Jeesus Kristus koki. Siis Kristuksen toista tulemistä sanan *planetaarisessa* ja *kosmisessa* merkityksessä. Tästä saamme

avaimen ymmärtääksemme P. E:n toisia viittauksia. Mm. hän kertoo henkisistä kokemuksistaan, joiden nojalla hän piti esitelmäsarjan, joka painettiin kirjaksi "Uudenajan aamunkoitteessa". Hän sanoo "Jumalan taasen esiintyvän maanpäällä". J. R. Hannulan perinpohjaisten selitysten avulla käsitämme nyt, että se kosmillis-henkinen voimien purkautuma, jota voidaan nimittää myös Kristuksen toiseksi tulemiseksi, tapahtui Pekka Ervastissa.

93

Kysymys: Pekka Ervast nimitti erään kirjansa nimeksi "Jeesuksen salakoulu". Mikä on Jeesuksen salakoulu?

Vastaus: Jeesus Kristuksen moraaliohjeet ovat julkisia ohjeita, ne esiintyvät selvimpinä Matteuksen evankeliumin Vuorisaarnassa. Mutta kun joku ryhtyy niitä toteuttamaan, niin ne muuttuvat salaisiksi. Kun joku yrittää olla suuttumatta, puhdistaa ajatustaan, on aina totuudellinen, ei vastusta pahaa ja yrittää rakastaa kaikkia ihmisiä, niin sellainen pyrkimys on salaista, se tapahtuu pyrkijän sielussa, toiset ihmiset eivät siitä tiedä. Kun etsijän sisäinen pyrkimys ja ponnistus vie aikanaan sellaisiin henkisiin kokemuksiin, joista ko. kirjakin kertoo, niin ne kokemuksetkin ovat toisilta ihmisiltä salattuja.

Kysymys: Onko uudistuvalla kaunokirjallisuudella mahdollisuus täydentää kristosofista sanomaa?

Vastaus: Todennäköisesti on. Pekka Ervast näytti esimerkkiä kirjoittamalla "Haaveilija"- ja "Suuri seikkailu"-kirjansa. Teosofinen maailmankatsomus on myös jo soluttautunut monen "suuren maailman" kirjailijoiden teoksiin, harvemmin kuitenkin täysin puhtaana, vääristymättömänä.

Kysymys: Pekka Ervast sanoo kirjassaan "Kalevalan avain" s. 114 mm: "Ruumiilliselle ihmiselle luonnollinen itsekkyuden vaisto viekin usein voiton korkeamman järjen heikommista voimista". Miten tulisi tukea korkeamman järjen heikompia voimia?

Vastaus: Olemalla avoinna Isän tahdolle. Entä mistä tiedämme, mikä on Isän tahto? Kristikunta kirkkoineen uskoo olevansa Isän tahdon toteuttaja. Jeesus Kristus opettaa: Jokainen puu tunnetaan hedelmistään. Siis kristikunta kirkkoineen tunnetaan myös hedelmistään, tunnetaan, kuka on se "isä", jonka tahtoa se toteuttaa. Karkeimmassa muodossaan sen "isän" tahto toteutuu, kun kristilliset valtiot rukoi-levat samalta "isältä" voittoa omille armeijoilleen ja vihollisille häviötä. Tämä seikka osoittaa ehkä sel-

vimmin, ettei taivaallisen Isän tahtoa ole helppo tajuta, kun sivuutetaan Jeesus Kristus opettajana. Hän, Jeesus Kristus, puhui taivaallisen Isän tahdosta ja antoi Vuorisaarnassa ymmärrettävän opetuksen siitä, mitä Isän tahto on. Syventymällä Vuorisaarnan opetukseen, etenkin siinä oleviin viiteen käskyyn käy ymmärrettäväksi, että Isä tahtoo, ettemme suutu, ettemme ole ajatuksissamme epäpuhtaita, emme vannoo, vaan puhumme aina totta, ettemme vastusta pahaa, emme sodi, vaan rakastamme kaikkia olentoja. Oikaisemalla itseämme elämämme jokapäiväisten tapahtumien keskellä Vuorisaarnan henkeen, olemme avoinna Isän tahdolle ja siten vahvistamme korkeamman järkemme voimia.

96

Kysymys: Miten Jeesus Natsarealaisen asettama ehtoollinen on vertauskuva anteeksiannon mysteerios-ta?

Vastaus: Jeesus Kristus puhui oman lihansa syömisestä ja verensä juomisesta. Tällaiset puheet ovat vertauskuvia, sillä jos ne ymmärretään kirjaimellisesti, merkitsisivät ne kehotusta kannibalismiin. On muistettava koska Jeesus noin puhui ja kenelle hän puhui. Hän puhui juutalaisille oppilailleen noin pari vuosituhatta sitten. Juutalaisten uskontoon sisältyi eläinten uhriteurastus ja usko, että Jumala haluaa sellaista uhria. Niistä

asioista voimme lukea Vanhasta Testamentista. Jeesuksen oppilaat olivat juutalaisia, juutalaisen uskonnon kasvatteja, täysi-ikäisiä ihmisiä. Uskonnollisen kasvatuksensa vuoksi he saattoivat parhaiten ymmärtää Mestariaan, kun hän käytti juutalaisille tuttuja termejä. Jos Jeesus puhuisi meidän aikamme kasvatteille, hän luultavasti käyttäisi meille tuttuja termejä. Kenties hän nyt puhuisi, kuten Pekka Ervast puhui, että Kristus on Logoksen elämä ja kaikki olevainen, myös fyysillinen ruoka, on Kristuksen ruumista ja verta, Logoksen elämää, elämänvoimaa. Kyllä Jeesus selitti oppilailleen vertauskuviansa sisällön; ellei hän olisi selittänyt, ei Johanneksen evankeliumin kirjoittaja olisi osannut kirjoittaa: "Alussa oli Sana, (= Logos, Luku, Järki) ja Sana oli Jumalan tykönä, ja Sana oli Jumala . . . Kaikki on saanut syntynsä hänen kauttaan, ja ilman häntä ei ole syntynyt mitään, mikä syntynyt on. Hänessä oli elämä, ja elämä oli ihmisten valkeus. Ja valkeus loistaa pimeydessä, ja pimeys ei sitä käsittänyt". Siis Sanan, Logoksen, Kristuksen elämä on kaikkiialla.

Kun siis Jeesus Kristuksen oppilaat aterioitsivat yhdessä niin he muistuttivat mieliinsä, että he nauttivat Kristuksen elämää, ja että Kristus, Logoksen elävä tajunta sai heidän Mestariinsa siihenasti täydellimmän ilmauksensa. Kun he – Mestariinsa kehotuksen mukaisesti – nauttivat ateriaansa Jeesus Kristuksen muistoksi, niin he palauttivat mieleensä Mestariinsa elämän, hänen opetuksensa. Mestari oli kehoittanut keskinäiseen rakkauteen ja anteeksiantoon, joten yhteisateria oli aivan käsinkosketeltava vel-

j e y s t e k o. Yhteisaterialla Mestariaan muistellen oppilaat tajusivat selvimmin, että heidän tulee Mestarinsa opetusten mukaisesti antaa toisilleen anteeksi kaikki heidän rikkomuksensa. Näin tehden vertauskuvallinen yhteisateria muuttui todellisuudeksi, keskinäisen anteeksiannon lavaksi.

97

Kysymys: Miten on ymmärrettävissä, että Jeesus Kristus voi olla samanaikaisesti useammassa tilaisuudessa?

Vastaus: Teosofinen maailmankatsomus opettaa, että kun tavallinen Mestari haluaa olla yhteydessä oppilaansa kanssa, olkoon oppilas vaikka toisella puolen maapalloa, niin hän lähettää itsestään ns. harharuumiin, maajaviruupan, jossa hän on itse mukana. Hän voi lähettää kuinka monta harharuumista tahansa samanaikaisesti ja olla niissä kaikissa itse läsnä. Tässä on kysymys ns. vanhan liiton Mestareista. - Jeesus Kristus tuli, kuten Pekka Ervast opettaa, maapallon korkeammaksi minäksi ja hänen auransa käsittää koko maapallon. Hän valmisti itselleen kirkastusruumiin, jossa aineen salaisuudet ovat tulleet ratkaistuiksi. Ainehan on pohjimmaltaan voimaa, kuten tiedemiehetkin jo alkavat uskoa, kun ovat päässeet hieman perille aineen olemuksesta. Täten käy ainakin aavistuksenomaisesti ymmärrettäväksi, että Jeesus Kristus on kaikilla elämäntasoilla samanaikaisesti

ja itsetietoisesti, siis kaikkialla läsnä; että hän voi olla läsnä käsinkosketeltavan fyysillisestikin koska ja missä tahansa, jos vain me ihmiset olemme kasvaneet sen arvoisiksi. "Missä kaksi tai kolme kokoontuu minun nimessäni (hengessäni), siellä minä olen heidän keskellään", hän opetti.

98

Kysymys: Mitä on okkultinen voima ja ketkä sitä luovat?

Vastaus: Kysymyksestä ei käy selville, mitä kysyjä tarkoittaa okkultisella voimalla. Mutta totuudenetsijöitten joukko, jota Pekka Ervast nimittää valiojoukoksi, on kansassa se okkultinen voima, josta kansan elämä riippuu. Pekka Ervast kertoessaan Suomen suurlakon aikaisista tapahtumista v. 1905 sanoo, että silloin oli henkistä voimaa käytettävissä ja suurlakon tarkoitus saavutettiin. Teosofinen kylvötyö oli saanut aikaan okkultista voimaa Mestarin käytettäväksi. Alkavassa teosofisessa liikkeessä ei ollut säröjä, joten kaikki koottu voima oli käytettävissä. Kun kolmetoista vuotta myöhemmin jälleen kysyttiin: onko henkistä voimaa nyt? niin sitä ei ollut riittämiin. Suomen teosofinen liike oli hajonnut puolueihin, joten henkinen voima hupeni keskinäisiin kiistoihin. Kaksi vastakkaista voimaa kumosivat toisensa, ja kun se ensin tapahtui henkisessä liikkeessä, niin se toistui kansassa. Henkisen liikkeen voima on sen eheässä, ak-

tiivisessa ponnistuksessa. J. R. Hannula painotti henkisen työn eheyttä sanomalla: Työtä tehdään Vuori-
saarnan Mestarin johdolla.

99

Kysymys: Mikä on Euroopan tehtävä?

Vastaus: Vanhan Euroopan kansat k y k e n i s i v ä t suorittamaan suuren tehtävän maailman kansojen johdossa, jos Euroopan kansat sopisivat keskinäiset riitansa ja liittyisivät yhteen. Uusi aika on ovelta ja sen tunnus on ihmisten veljeys. Henkisen elämän elpymisestä riippuu, jaksavatko kansat luopua sotaisista tottumuksistaan. Pekka Ervast sanoi, että Euroopan ylle on kirjoitettu: Euroopan Yhdysvallat. Jos se on Kohtalon tahto niin se toteutuu, mutta kansoista itsestään riippuu, toteutuuko se helvettien läpi kulkemalla, vaiko kansojen veljellisessä yhteisymmärryksessä.

100

Kysymys: Mitä tekevät "Siniset Looshit"?

Vastaus: Kysyjä tarkoittaa nähtävästi Valkoisen Veljeskunnan Loosheja. – Teosofinen elämänymmärrys opettaa, että jo sangen varhain, ihmiskunnan lapsuusaikana, tuli lähetystö aurinkokuntamme toisista planeetoista, Merkuriuksesta, Venuksesta ja Aurin-

157

gosta ja perusti maapallolle Salaisen eli Valkoisen Veljeskunnan. Sen keskus on eetteritasolla, Shamballassa, Goobi-erämaassa. Veljeskunnan jäsenet olivat alussa noita muualta tulleita olentoja, kunnes heidän perustamansa koulu kasvatti siihen jäseniä maapallon ihmiskunnasta.

Parhaimpien kaavailujen mukaan Valkoinen Veljeskunta käsittää yhdeksän astetta. Yhdeksänteen, korkeimpaan asteeseen kuuluu seitsemän Kumaaraa, joista Sanat Kumaara, sama, jota hebrealaiskirje nimittää Melkisedekiksi, on korkein. Hebrealaiskirjeessä sanotaan, ettei Melkisedekillä ole isää eikä äitiä, ei elämänsä alkua eikä päiviensä loppua. Kumaaroitten alapuolella ovat Buddhat, Mahatshoohanit ja Tshoohanit. (Kahdeksas, seitsemäs ja kuudes aste). Näitä neljää ylempää astetta nimitetään yhteisnimityksellä Valkoiseksi Looshiksi eli Kristus-Looshiksi. Valkoisen Looshin alapuolella on viisi astetta, joista kolmea ylintä nimitetään Sinisiksi Loosheiksi. Niitä on luvultaan kuusi, joista yksi on Himaalajalla, toiset muualla maapallolla. Himaalajan Looshin toimesta aloitettiin teosofinen liike. Sinisten Looshien alapuolella on vielä kaksi astetta ja niitten alapuolella valmistava tie. Koko Valkoisen Veljeskunnan takana eli yläpuolella on Kristus, jota H. P. Blavatsky nimittää "Salaisessa Opissa" Suureksi Uhriksi ja Hiljaiseksi Vartijaksi. – Tämä on ns. Vanha Tie. Sitä tietä ovat kulkeneet entisajan profeetat ja uskontojen perustajat ja se tie on yhä avoinna. Maapallon ihmiskunnasta on kasvanut Mestareita, jotka ovat viidennessä vihkimyksessä eli viidennessä asteessa, ja yksi

ihminen, Gautama Buddha, nousi kahdeksanteen asteeseen.

Tässä kysytään Sinisten Looshien työstä. Ajatelkaamme, että ihmiskunta eli aikojen aamuna luonnon armoilla, koska se ei osannut rakentaa maailmaa. Nykyinen maailma on rakennettu. Se on täynnä kaupunkia, tehtaita, liikenne- ja tiedoitusvälineitä. Siinä harjoitetaan maanviljelystä, puutarhanhoitoa ym. elinkeinoja. On kouluja ja yliopistoja. Ihmiset ovat sen kaiken rakentaneet. Omin avuinko? Ei. Maailman rakennustyö on tapahtunut siten, että etenkin Valkoisen Veljeskunnan Siniset Looshit ovat kasvattaneet muutamia ihmisiä, jotta he kulkisivat muun ihmiskunnan edellä antamalla uusia aatteita, joita muut ihmiset yrittävät toteuttaa. Aatteissa, ihanteissa, on kaiken kulttuurielämän alku. Siksi uskonnot ovatkin aina olleet sivistyksen keskuksina, joten sivistyksiä nimitetään uskontojen nimillä.

101

Kysymys: Mitä merkitsevät käsitteet eksoteerinen ja esoteerinen?

Vastaus: Eksoteerinen tarkoittaa ulkonaista, julkista ja esoteerinen sisäistä, salattua. Uskonnoissa on aina ollut ulkoinen ja sisäinen puoli. Niinpä Jeesuskin puhui kansalle, joka ei ollut perehtynyt hänen sanomaansa, vertauksin, mutta oppilailleen hän puhui taivasten valtakunnan salaisuuksia. Vertaukset

ovat ulkonaisesta elämästä otettuja kuvia, joiden avulla hahmoitellaan henkisen elämän aakkosia. Ne ovat eksoteerista uskontoa. Salaisuudet kuuluvat henkisen tien kulkijoille. Useimmat pyhät kirjat ovat laaditut siten, että tavallinen lukija saattaa lukea niitä mm. historiallisina kertomuksina, taruina jne. Mutta niihin on liitetty samalla salainen puoli, jonka ymmärtämiseen tarvitaan avaimia, jotka ovat vain harvojen tiedossa. Siksi sanotaan, että totuuden Pyhä Henki avaa ymmärryksen kirjoitusten ymmärtämiseen.

102

Kysymys: Muistelen J. R. Hannulan sanoneen, että henkistä elämää koskevien esitelmien onnistumiseen vaikuttaa kolme seikkaa: alkuperäinen inspiratio, esitelmän valmistukseen uhrattu työ, sekä henkistä työtä tekevä ryhmä. Mutta mistä tiedämme, milloin esitelmä on onnistunut, milloin epäonnistunut? Ratkaiseeko asian esitelmöitsijän sisäinen tunne, yleisön osoittama kiinnostus, vaiko ryhmän mielipide?

Vastaus: Yleisön mielipide on epävarma puntari. Jeesus Kristuksen esitelmät olivat varmaan onnistuneita, sillä hän puhui nojaten tietoonsa ja kokemukseensa. Mutta kansa raivostui hänen puheistaan ja ripusti hänet ristinpuulle. Samoin Paavalin puheet raivostuttivat kansaa. Mutta kansan joukossa oli myös niitä, jotka heitä ymmärsivät.

Ryhmätyö on kaiken muun työmme runko, sillä tutkimalla asiat selviävät. Ryhmätyössä saa inspiraation esitelmää varten, mutta inspiratio ei ole vielä esitelmä. Esitelmän valmistaminen vaatii työtä ja ponnistusta. Kristosofinen elämänymmärrys käsittää koko elämän, sekä näkyväisen että näkymättömän elämän. Siinä olevien asioiden järjestäminen ymmärrettävään muotoon kysyy työtä. Esitelmää pitäessään esitelmöitsijä tuntee sisässään, onko esitelmä Mestarin tahdon mukainen. Kristosofinen esitelmöitsijä ei tee "omaa" työtään, ei siksi että hän saisi työstään kiitosta. Hän esitelmöi siksi, että Mestareitten suuri sanoma tulisi tunnetuksi.

103

Kysymys: Ihmisyyden uskonto, kristosofia, on elämänmyönteinen, elämäniloinen elämänymmärrys. Ihmiselämä ymmärretään kouluksi, henkisen kehityksen ahjoksi. Ihminen on jumalsyntyinen, Jumalan poika. Ihmisen tulevaisuus on valoisa. Hän voi nauttia luonnon raikkaista antimista kuten auringon noususta ja laskusta, luonnon kauneudesta, koska koko luonto on jumalallista. Toisaalta puhutaan tuomiokaudesta: elämä on käynyt perin vakavaksi. Kansoiltakin kysytään, tahdotteko elää vai kuolla. Miten nämä seikat sopivat yhteen?

Vastaus: Elämä ei ole paikallaan polkemista, se etenee asteittain. Elämä aaltoilee. Kansat syntyvät,

elävät aikanaan loistokauttaan ja lopulta sammuvat. On päivän ja yön, kesän ja talven vaihtelut. Nämä kaikki ovat tavallaan pinta-aaltoilua, joiden kuluessa ihmiskunta vähitellen lähestyy Jumalaa. Tiedottomasta tilastaan se on kasvanut päivä tietoiseksi ja on nyt lähestymässä jumaltietoisuutta.

Pinta-aaltoilun takana tapahtuu suurempaa aaltoilua, joka ei ole yhtä helposti havaittavissa: rotujen, juurirotujen, ja yhä laajenevasti luomispäivien sarjat. Seitsemän luomispäivän sarja muodostuu suureksi aalloksi. Sen aallon pohja on tämä nykyinen neljäs luomispäivä. Mutta nykyinen luomispäivä jakaantuu – ihmiskehityksen kyseessä ollen – seitsemään juurirotuun, joista neljäs, atlantilainen juurirotu oli syvimmällä aineessa. Nyt elämme viidennessä juurirodussa, sen viidennessä alarodussa eli sivistyskaudessa. Näin ollen elämme nyt koko luomispäiväkaaren nousevan portaan ensimmäisellä askeleella. Maapallo ja sen ihmiskunta on siirtymässä henkeenpalautumisen tielle. Näin kuvailee teosofis-kristosofinen elämänymmärrys kehityksemme tietä ja sen metafysiikan valossa tulee käsitettäväksi, että elämme parhaillaan ihmiskehityksen käänteentekevimmässä ajankohdassa. Koko vanha, vuosimiljoonia kestänyt elämänmeno on käynyt kestäättömäksi, se luhistuu omaan mahdottomuuteensa. Se on perustunut väkevämmän oikeuteen, sotaan, ryöväykseen, teloitukseen . . . Vanhan elämänsäilytyksen tukipylväs on salaperäinen usk o, usko väkevämmän oikeuteen; sellainen usk o, että fyysisesti tai älyllisesti vahvemmalla, ovelimmalla, sotaisimmalla . . . ihmisellä

tai kansalla on oikeus nujertaa heikompi, vähemmän älykäs tai vähemmän väkivaltainen naapurinsa. Tällainen usko on aikansa elänyt, se on aivan kuin tullut tuomituksi. "Tuomio", jos sellaista sanontaa käytämme, johtuu siitä, että jumalalliselta taholta on ojennettu auttava käsi. On annettu uusi usko, usko ihmisyyteen, usko ihmisen jumalanpoikuuteen, usko veljeyteen, rakkauteen. Jeesus Kristus julisti uuden uskon ja meidän aikanamme Pekka Ervast teki elämäntyöllään sen uskon käsitettäväksi. Uusi usko on tullut vanhan uskon tuomariksi. Ja koska tuo uusi usko ei ole vain julistettu sanoma, vaan se vaikuttaa myös salaperäisenä uudistavana voimana ihmisten sieluissa, niin maailman kansat ovat joutuneet ennenkuulumattomaan käymistilaan. Koko maailma kuohuu vanhan ja uuden uskon ristiaallokossa. Ihmisten, ihmisryhmien ja kansojen on nyt ratkaistava asenteensa näitten voimien välisessä kamppailussa. Ja teosofinen metafysiikka paljastaa sen tosiasian, että Elämän tahto voittaa lopulta. Ellei ihminen, joka on oman henkensä nojalla Isän poika, ryhdy yhteistyöhön Isän tahdon kanssa, niin hän sortuu. Ei ole muuta vaihtoehtoa. Ihmiset voivat luoda elämänsä helvetiksi, mutta se helvetti on ajassa syntynyt ja häviää ajan mukana. Isän tahto voittaa lopulta.

Edellä kuvattu ratkaisu kahden uskon välillä tapahtuu ihmisyyksilön sielussa. Yksitellen ihmiset heräävät, vaihtavat uskoaan ja siirtyvät ihmiskehityksen nousevalle kaarelle. Jeesus Kristus kuvaili sitä tapahtumaa siirtymisenä Isän valtaistuimen oikealle puo-

lelle. Nuo ihmiset, jotka asettavat elämänsä painopisteen veljeyteen, ihmisyyteen, rakkauteen, jotka pyrkivät käytännössä toteuttamaan uutta uskoa, näkevät elämän valoisana. He saattavat nauttia raikkaista elämän antimista, koska he uskovat olevansa Jumalan poikia ja näkevät koko elämän jumalalliseksi.

104

Kysymys: Mies edustaa korkeinta tietoa ja viisautta, nainen korkeinta taitoa ja hallituskykyä, sanoo Pekka Ervast. Miten nämä eri tekijät ilmenevät rakentavasti yhteiskuntaelämässä?

Vastaus: Ehkä P. E. tarkoittaa miehistä ja naisellista periaatetta yleensä, eikä miehiä ja naisia tavallisina ihmisinä. Ainakin länsimailla ovat miehet olleet johdossa, mutta heidän "viisautensa" on johtanut yleismaailmalliseen yhteistuhon uhkaan. Entä kykenisikö nykyajan nainen hallitsemaan paremmin? Mutta jokainen ihminen, olkoon hän mies tai nainen, omaa itsessään sekä miehisen että naisellisen periaatteen. Miehinen periaate on älykkyys ja naisellinen periaate on äidillisuus. Mikäli nämä periaatit kasvavat ihmisessä tasasuhteiksi niin, että järki ja tunne auttavat toisiaan, ovat sopuainnussa keskenään, sikäli ihminen lähestyy hetkeä, jolloin tahto hänessä herää. Tahdon toisintonimenä on silloin usko, ja usko on henkinen voima "joka siirtää vuoria".

Kysymys: Kuinka totuuden ehdottomuus-vaatimus voisi välttyä ajautumasta oikeaoppisuuden ahdasmielisyyteen?

Vastaus: Oppi on mielikuva jostakin asiasta. Esim. jälleensyntymisoppi sisältää selityksen, että ihminen joutuu kuoltuaan kuolemanjälkeiseen elämään ja hän syntyy aikanaan takaisin maan päälle. Sellaista oppia voidaan miettiä, arvostella ja siitä voidaan olla eri mieltä. Samoin helvettiopista voidaan kiistellä. Siitä tehtiin jossakin kirkolliskokouksessa niin ”oikea” oppi, että jos ken uskalsi sitä epäillä, niin hänet poltettiin hiljaisella tulella. Ja ”oikea”-oppiset tunsivat suurta nautintoa katsellessaan ”väärä”-oppisen tuskia. Kysymys on kuitenkin vain ihmisten tunkkaisissa aivoissa olevista mielikuvista, koska nuo ”oikea”-oppiset eivät tiedä omakohtaisen kokemuksensa perusteella, onko helvetti olemassa.

Entä jos joku tietää jälleensyntymisen todellisuudeksi? Jospa joku olisi ratkaissut kuoleman arvoituksen, tutkinut näkymätöntä maailmaa ja ihmisen salattua puolta. Silloin hän tietäisi jälleensyntymisen tosiasiaksi. Hän ehkä puhuisi siitä toisillekin, sillä se olisi hänelle tietoon perustuva totuus, ja se totuus olisi suvaitsematon. Se olisi totuus tuolle tietäjälle, vaikkei kukaan häntä uskoisi. Hän näkisi ihmisten kypsymättömyyden ja tietäisi, ettei noita tietämättömiä auteta tietoon siten, että hänen tiedostaan tehdään toisille oppi. Siksi hän ei tyrkytä tietoaan, mut-

ta jos joku todella haluaa kuulla häneltä enemmän jälleensyntymisestä, niin hän neuvoo tien: kulje tuota tietä, niin löydät saman totuuden kuin minäkin olen löytänyt. Elä sellaista siveellistä elämää, joka avaa sinussa itsessäsi olevat uinuvat kyvyt. Gautama Buddha ja Jeesus Kristus eivät taluttaneet ketään elävältä poltettavaksi. He vain opettivat niitä, jotka heitä kuuntelivat.

106

Kysymys: Eroittamiskyky on ensimmäinen ominaisuus puhdistuksen tiellä. Miten olisi erotettava ihminen hänen esittämästään asiasta?

Vastaus: Miettimällä sekin asia selviää. Eräät ihmiset esittivät aateskelujensa ja havaintojensa nojalla, että Maa kiertää Aurinkoa eikä Aurinko Maata, kuten oletettiin. Niitä kohtaan, jotka käsittivät Maan kiertävän Aurinkoa, kohdistui toisinajattelevien vaino. Mutta totuus on suvaitsematon. Maa kiersi Aurinkoa siitä huolimatta, vaikka sen opin kannattajia leimattiin kerettiläisiksi. Tämä on yksi esimerkki siitä, ettei osattu erottaa toisistaan ihmistä ja hänen esittämänsä asiaa. Eiväthän Maan kiertämistä kannattavat ihmiset aiheuttaneet Maan kiertoliukettä, he vain ilmaisivat oman käsityksensä, joka ehkä oli havaintojen vahvistama.

Nykyajan kerettiläisvainot ovat saaneet toisen luonteen. Suuret ihmismassat uskovat, että jokin aate eli "ismi" on ainoa oikea ja se pitää toteuttaa käytännössä. "Ismin" kannattajat puhuvat suuriäänisesti,

kuinka onnellisiksi ihmiset tulevat, kun heidän oppinsa toteutetaan. Mutta koska ko. opin kannattajat itse ovat ihanteittensa alapuolella, niin he eivät kykene toteuttamaan omaksumaansa oppia. Silloin heissä herää väkivallan himo ja sen seuraus: toisinajattelevien ahdistaminen, tuomitseminen, teloittaminen ja lopuksi "uskonsota". Kaunis aate ihmisten onnellistuttamisesta kääntyy pääläelleen, koituen ihmisten onnettomuudeksi. – Kun on kysymys puhdistuksen tiestä ja eroittamiskyvystä, niin tielläkulkijan tulee aina muistaa, ettei aate ole sama kuin ihminen. Tieläkulkija etsii totuutta. Jos hänen mielestään jossakin aatteessa piilee totuus, niin sen aatteen ensimmäisen julistajan on täytynyt tietää totuus. Niinpä Jeesus Kristuksen opit rakkaudesta ja pahanvastustamattomuudesta olisivat pohjaa vailla, ellei niitten oppien julistajalla olisi ollut niistä omakohtaista tietoa. Vain totuuden tietäjä – tässä tapauksessa Jeesus Kristus – ruumistuttaa aatteen, mutta tietäjän seuraajille aate on vain oppi, mielikuva niin kauan, kunnes he kykenevät itse elämään omaksumansa aatteen mukaisesti.

107

Kysymys: Miksi itsesääli on harhoista suurin?

Vastaus: Noin sanoi H. P. Blavatsky. – Säälivä ihminen pyrkii lieventämään, estämään ja poistamaan toisten olentojen kärsimyksiä. Gautama Buddhaa nimitetään Säälin Herraksi, sillä hän pyrki poistamaan ihmiskunnan kärsimyksiä. Itsesääli tarkoittaa omien

kärsimystensä pakenemista. Mutta kärsimykset ovat omien tekojen karmallisia seurauksia, niitä ei voi paeta. Siksi itsesääli on harhaa, vieläpä suurin harhoista. Kuitenkin itsesääli rehottaa useassa ihmisessä, vieläpä useammalla tavalla. Eräs itsesäälin muoto on loukkaantuminen ja siitä johtuva poisvetäytyminen. "Minua on siinä ja siinä piirissä loukattu, solvattu ja parjattu, minä vetäydyn pois." Tällöin ihminen säälii itseään. Hän odottaa toisilta tunnustusta ja kun sitä ei tule, niin itsesääli voittaa.

Entä säälivätkö itseään ne profeetat ja Mestarit, joille maailma ei antanut tunnustusta, vaan antoi raippoja, upotti kaivoihin tai ripusti hirsi- ja ristipuille? Eivät. He kestivät maailman pilkan. Entä itsesäälistäkö teosofisen liikkeen takana olevat Mestarit vetäytyivät pois, kun teosofinen liike epäonnistui? Eivät. He esittivät sanomansa H. P. Blavatskyn suulla ja kynällä, heidän esiintymisensä oli puolijulkista. He tarjosivat apuaan säälistä ihmiskuntaa kohtaan ja heidän apunsa määrä oli rajoitettu, sitä rajoitti ihmisten kestokyky. Ihmiset eivät kestäneet enempää, sillä heidän itsekkyytensä ja omahyväisyytensä nousi vastustamaan ja kaatamaan annettua opetusta. Mestareilla ei ollut enempää tehtävää. He vetäytyivät pois ja ihmiset saivat kokeilla oman viisautensa pätevyyttä – ja niittää sadon kylvöistään.

Kysymys: Mitä Jeesus tarkoitti sanoillaan: Kuolleet haudatkoon kuolleen?

Vastaus: Hän tarkoitti henkisesti kuolleita, sillä ei-vähän fyysillisesti kuolleet voi haudata toisiaan. Jeesus lisäsi: Seuraa sinä minua. Hän puhui näin ihmiselle, joka oli henkisesti hereillä, joka oli valmis seuraamaan Jeesuksen esittämää uutta elämänymmärrystä. Niitä ihmisiä, jotka eivät piitanneet hänen sanomastaan, hän nimitti kuolleiksi.

109

Kysymys: Mitä näköaloja avaa Pekka Ervastian lause: ". . . aristokratinen henki, joka korkeimman tiedon alkuasteilla on totuudelle ominainen, tahtoi kohottaa ja valistaa ihmiskuntaa; demokratinen henki, joka veljeyden alkuasteilla on rakkaudelle ominainen, tahtoi luoda suurempaa onnea maailmaan. Kumpikaan niistä ei yksin vie päämäärään"?

Vastaus: Tässä puhutaan aristokratian eli ylimysvallan ja demokratian eli kansanvallan **h e n g e s t ä**, siis aatteesta, maailmankatsomuksesta, eikä yhteiskunnasta, jossa noita aatteita toteutetaan. Lisäksi puhutaan korkeimman tiedon ja veljeyden **a l k u a s t e i s t a**.

Me tavalliset ihmiset saatamme ihannoida joko ylimysvallan tai kansanvallan **a a t e t t a** aivan henkilökohtaisten intressiemme kannustamana. Jos toinen tai toinen aate tuntuu lupaavan meille henkilökohtaista etua: parempaa palkkaa, paremman yhteiskunnallisen aseman tms., niin annamme sille aatteelle

”kannatuksemme”. Tämä on mitä yleisin ilmiö ja se todistaa, että tällöin eletään ko. aatteitten alkuasteella. Kun näin alkukantaisesti ymmärrettyä ylimysvaltan tai kansanvallan aatetta ryhdytään toteuttamaan yhteiskuntaelämän puitteissa, niin tulokset ovat sen mukaisia. Kansojen historioista löydämme kosolta esimerkkejä sekä ylimysvaltaisista että kansanvaltaisista yhteiskuntamuodoista ja näemme, että kumpikin aate alkuasteisena toteutuessaan johtaa – sotaan. Soditaan totuuden tai veljeyden puolesta tai näitten aatteitten johdannaisten puolesta, sillä kaikkien aatteitten puolesta on sodittu.

Todellinen ylimysvalta merkitsee totuuden tietämistä ja todellinen kansanvalta veljeyden toteuttamista. Molemmat yhdessä takaavat ihmiskunnan onnen, rauhan ja hyvinvoinnin. Mutta totuuden tietäjiä ovat vain Valkoisen Veljeskunnan Mestarit ja he myös ovat veljeyden käytännöllisiä toteuttajia. Ylimysvalta ja kansanvalta toteutuvat yhteiskunnissa vasta sitten, kun Viisauden Mestarit hallitsevat maailmaa.

110

Kysymys: Johanneksen evankeliumin 17:9 sanotaan: ”Minä rukoilen heidän edestänsä; en minä maailman edestä rukoile, vaan niiden edestä, jotka sinä olet minulle antanut, koska he ovat sinun –.” Eikö Jeesus rukoillutkaan kaikkien ihmisten edestä?

Vastaus: Kysymyksessä oleva lause jatkuu: ”. . . ja kaikki minun omani ovat sinun, ja sinun omasi ovat

minun – ja minä olen kirkastettu heissä”. 17:6 sanotaan mm.: ”He olivat sinun, ja sinä annoit heidät minulle, ja he ovat ottaneet sinun sanastasi vaarin”. – Tässä puhutaan niistä ihmisistä, jotka ovat hyväksyneet Jeesuksen opettaman elämänymmärryksen ja joissa se on kantanut hedelmää ja jotka Kristus on kirkastanut.

Johanneksen evankeliumi on kirjoitettu siten, että siinä puhuu usein – ei ihminen Jeesus, vaan – kosmillinen Kristus. Näin on tässäkin yhteydessä, ”puhujaa” on Kristus. 17:5 sanotaan: ”Ja nyt, Isä, kirkasta sinä minut tykönäsi sillä kirkkaudella, joka minulla oli sinun tykönäsi, ennen kuin maailma oli kaan”. – Jeesus Natsarealainen oli kuollessaan keski-ikäinen mies, ei hän ollut vanhempi kuin maailma. Mutta kosmillinen Kristus, Isän ajatus siitä mihin ilmennyt olemassaolo pyrkii kehityksen tietä, oli ”ennen kuin maailma oli kaan”. Jeesus Kristus oli kosmillisen Kristuksen täydellisin ilmentäjä ja edellä esitetty on kuin Kristuksen ”puhetta”. Kristus sanoo rukoilevansa niitten edestä, joissa Kristuksen elämä jo vaikuttaa. He ovat avun tarpeessa, jotta Kristus heissä kasvaisi. Ei maailma kaipaa Kristuksen apua, ei kaivannut Jeesuksen eläessäkään. Maailma veti Kristuksen ilmentäjän ristinpuulle.

Tässä on kysymys ihmiskunnan suuresta joukosta kootuista ”valituista sieluista”, niistä ihmisistä, jotka jälleensyntymiensä kuluessa ovat enemmän ahkeroineet, olleet profettojen oppilaina, saaneet jonkun verran henkistä koulutusta mysterioissa, tai muulla tavalla lähestyneet sellaista kohtaa kehityksessään,

että ovat vastaanottavia Kristuksen rakkaushengelle. Sellaisia sieluja olivat mm. Jeesus Kristuksen oppilaat. Ihmiskunnan henkinen kasvu on riippuvainen noista "valituista sieluista", sillä he ovat edelläkulkijoita. He vetävät ihmiskunnan raskasta kivirekeä. Kristus "rukoilee", ponnistelee noissa valiosieluissa, jotta he jaksaisivat työskennellä muun ihmiskunnan takia.

111

Kysymys: Mestari K. H. opettaa "Viisauden-Mestarien kirjeissä", että jokainen juurirotu tulee leikattavaksi kahtia. Miten käynee tämän viidennen juurirodun?

Vastaus: Mestari K. H. sanoo samassa kirjeessään että ". . . kiertokulun laki on sama ja muuttumaton", että sama laki koskee jokaista juurirotua. "Jokaisen uuden 'pimennyksen' sanansaattajina ovat luonnonmullistukset, jotka tapahtuvat joko tulen tai veden kautta, mutta siitäkin riippumatta tulee jokainen 'kehä' eli juurirotu leikattavaksi kahtia, niin sanoakseni, jommankumman avulla . . . Kun teidän rotunne, viides rotu, on saavuttanut fyysillisen älynkehityksensä huipun ja kohonnut korkeimpaan sivistykseen (muistettakoon se erotus, jonka teimme aineellisten ja henkisten sivistysten välillä); kun se ei enää kykene kohoamaan sen korkeammalle omassa kehässään, niin sen edistymisen ehdotonta

pahaa kohti pysähdytetään . . . jonkin luonnonmullistuksen avulla”. (I osa s. 282).

Mestari K. H. puhuu fyysillisen älynkehityksen huipusta, mikä merkitsee aineellista sivistystä. Sillä voimme ymmärtää materialistista sivistystä ja teknillistä edistystä, jotka eivät ota huomioon ihmistä henkisenä jumalolentona. Länsimainen sivistys, joka on vallannut alaa toisissakin maanosissa on kieltämättä aineellista sivistystä. Se johtaa – Mestari K. H:n sanojen mukaan – ehdotonta pahaa kohti. Ellemme ole aivan sokaistuneita katsellessamme länsimaisen sivistyksen pintakiiltoa näemme, että ihmiskunta on keksinyt joukkotuhoaseet, joilla – kuten asiantuntijat toteavat – voidaan tehdä ihmiskunnan itsemurha. Elämme nyt tämän kouriintuntuvan tosiasian edessä, joten on syytä kysyä: Onko ehdoton paha se, jos ihmiskunnan elämä sammuu? Voiko ihmiskunta tehdä sen suurempaa pahaa kuin tuhota itsensä? – Nuo Mestarit tarjosivat auttavan käntensä. He opettivat henkistä sivistystä, mutta sitä ei otettu vastaan kyllin tehokkaasti. Apua tarjottiin kriittisessä ajankohdassa, jolloin viidennen juurirodun viides alarotu, joka edustaa koko viidennen juurirodun tyyppiä, nostaa aineellisen älynkehityksen huippuunsa.

Kysymys: Mitä merkitsee lähimmäisen auttaminen?

Vastaus: Se merkitsee luonnollisesti apuakaipaavan auttamista. Mutta siinäkin piilee ansa: autettavasta voidaan tehdä auttajiensa uhri. On menetelty niinkin, että sodissa silvottuja invaliideja kuljetettiin avoautoissa pitkin katuja, jotta ihmisten sääli heräisi. Tässäkin tapauksessa autettavat joutuivat auttajiensa uhreiksi.

113

Kysymys: Kun Johannes kastoi Jeesuksen, niin Johannes näki hengessään Pyhän Hengen eli Isän voiman laskeutuvan Jeesukseen. Oliko tämä tapahtuma Johannekselle kirkastus? Näin voisi olettaa, kun Uuden Testamentin niukkojen tiedonantojen valossa tarkastelee Johanneksen elämää ja toimintaa.

Vastaus: Kysymys vaatii hieman esiselitystä. – Melkisedekin koulussa tunnettiin neljä suurta vihkimystä, jotka koskettivat ihmisen olemuksen eri puolia. Ensimmäinen vihkimys kosketti ymmärrystä, järkeä, totuuden näkemystä. Pekka Ervast, suositellesaan vanhan tien vihkimyksille selventäviä nimityksiä, nimitti ensimmäistä vihkimystä ”totuuden helmeksi”. Ken oli suorittanut ensimmäisen vihkimyksen vanhalla tiellä, hän tajusi kirkkaan totuuden. Se vihkimys merkitsi Merkurius-planeetan voimien voittamista, – Merkuriusta nimitetäänkin kosmillisen totuuden peiliksi.

Toinen suuri vihkimys olisi nimeltään ”rakkauden silmä”. Tuollainen nimi viittaa voittoon tunneluon-

non yli ja se vihkimys on tekemisissä Venus-planeetan voimien kanssa. Venus-planeettaa on pidetty rakkauden jumalattarena. Toisen vihkimyksen saavutuksena on myös eroittamisen kyky, selvä näkemys mm. lemmen ja rakkauden keskinäisistä suhteista.

Kolmatta vihkimystä P. E. ehdotti nimitettäväksi "kanteleen soitoksi", sillä se koskettelee ihmisen tahtoa: pahan ja hyvän keskinäistä suhdetta. Kolmas suuri vihkimys on tekemisissä maapallon hengen inspiration kanssa, ja Maan planeettahenki on Saatana. Maa on kunnian koulu. Kolmannessa eli Maa-vihkimyksessä nostetaan valkoinen tietäjä-viisaus kunniaan. Kalevalan suuri tietäjä on Väinämöinen, joka kanteleellaan taltuttaa luonnon ja luo rauhan ja onnen maailmaan. Väinämöisenkaltaisella valkoisella tietäjällä on jo oppilaita, jotka saavat aikanaan nähdä opettajansa henkisen suuruuden ja kirkkauden.

Neljäs suuri vihkimys olisi nimeltään "ristin miekka". Tuollainen nimi kuvaa taistelussa uhrautumista, persoonallisuuden uhrikuolemaa. Se vihkimys on tekemisissä Mars-planeetan voimien voittamisen kanssa, taistelusta, sodasta luopumista.

Nämä neljä suurta vihkimystä tunnettiin Melkisedekin koulussa eli vanhan liiton tiellä, aikana, jolloin Jeesus Kristus ei vielä ollut suorittanut elämäntyötään. Nuo vihkimykset kulkivat totuuden Pyhän Hengen merkeissä ja ne koettiin unimaailmassa, sillä kosminen Kristus ei ollut vielä koettavissa fyysisessä päivätajunnassa.

Jeesus Kristus avasi uuden tien, jota nimitetään Pojan eli Kristuksen tieksi. Kristus laskeutui Jeesuk-

sessä päivätietoisuuteen asti, joten vihkimykset tulivat koettaviksi päivätajunnassa. Jeesus Kristus koki vihkimyksiä päivätajuisesti, joten hänen fyysillinen elämänsä eli historiansa muodostui vihkimysdraamaksi. Siinä esiintyi neljä keskeistä kohtaa: syntymä Betlehemissä, kaste Jordanilla, kirkastus vuorella ja kuolema Golgatalla. Vanhan tien neljä vihkimystä kertautuivat siis muodollisesti, mutta ne syvenivät sisäisesti ja veivät siis vanhan tien neljännessä eli Mars-vihkimyksestä eteenpäin. Ken siis astuu Jeesus Kristuksen avaamalle Pojan tielle, hän astuu Mars-vihkimykseen, luopuu sodasta, verenvuoduksesta. Tämän tehtyään hän voi seurata Vuori-saarnan uutta tietä.

Johannes Kastaja kulki vanhaa tietä, hän kävi Melkisedekin koulua. Hänen menneisyydestään ei ole tietoa. Mutta hänellä oli oppilaita, joista osa siirtyi Jeesuksen oppilaiksi. Se seikka, että hänellä oli oppilaita, jotka luonnollisesti olivat mukana kun Johannes kastoi Jordanilla, osoittaa, että Johannes oli henkisellä tiellään ratkaisemassa, kenelle kuuluu kunnia. Johannes koki maapallovihkimystä. Kun hän kastoi Jeesuksen, niin hän sai henkisen kokemuksen: hän näki, että Jeesus oli häntä edellä, ylempänä, ja siksi kunnia kuuluu Jeesukselle. Tästä Johannes myös puhui oppilailleen sanoen, että hänen jälkeensä tulee se, joka kastaa Pyhällä Hengellä ja tulella. Jeesuksen kaste merkitsi näin ollen Johannekselle samantapaista kokemusta, joka Jeesukselle tapahtui kirkastuksen vuorella, vaikka Johanneksen kirkas-

tuskokemus tapahtui Pyhän Hengen tiellä, siis alempana kuin Jeesuksen vastaava kokemus.

Johannes Kastajan myöhemmät elämänvaiheet osoittavat, että hän koki tämän kirkastuskokemuksensa jälkeen Golgatan, kun hänen päänsä katkaistiin. Johanneksen Golgata oli hänen Mars-vihkimyksensä ja se tapahtui Pyhän Hengen tiellä. Pekka Ervast puhuu tästäkin seikasta.

Johannes Kastajan kyseessäollen huomaamme, että kun Kristus saavutti Jeesuksen päivätajunnan Jordanin kasteessa, niin se oli niin valtava tapahtuma, että Johanneskin, vaikka hän koki Pyhän Hengen tien vihkimyksiä, tajusi päivätajuisesti jotakin siitä, mitä Jeesukselle tapahtui. Tosin hän vielä sen jälkeen epäili ja lähetti erään oppilaansa kysymään Jeesukselta: oletko sinä se odotettu? Kuitenkin hän päivätietoisesti tajusi olevansa aivan kuin vanhan tien päätepiste.

114

Kysymys: Kesäkurseilla keskusteltiin Valkoisen Veljeskunnan tarjoamasta avusta länsimaille. Apu oli teosofinen sanoma. Keskustelun yhteydessä todettiin, ettei tarjottu apu sisältänyt ainoastaan valoisampaa elämänkatsomusta eikä eräitä oppeja karmasta, jälleensyntymisestä, Mestareista, jne., vaan teosofisen sanoman ydin oli toisaalla. Etsittiin ihmisiä, jotka tekisivät totta uskontojen moraaliopetuksista, kulksivat radsha joogan tietä, jotta heistä tulisi Mesta-

reitten aloittaman työn jatkajia. Vain siten saattoi henkinen sanoma tuottaa satoa.

Kun katselen itseäni näen, miten kaukana toisistaan ovat uuden elämänymmärryksen hyväksyminen ja sen sulattaminen itseeni. Olen kristosofisen sanoman hyväksyjä, en vielä sen toteuttaja. Onko tässä vaara jähmettyä taivasten valtakunnan portille? Kaltaisiiniko ihmisiin soveltuvat Jeesus Kristuksen sanat: Voi teitä, kun ette mene itse sisälle ettekä salli toistenkaan menevän?

Vastaus: Kysymykseen saamme kaksi vastausta: Joka on meidän puolellamme, ei ole meitä vastaan, ja: Joka ei meidän kanssamme rakenna, hän on meitä vastaan. Kun ihminen tutustuu henkiseen elämänymmärrykseen ja näkee siinä totuuden, hyväksyy sen, tutkii sitä saaden valoisamman käsityksen elämästä, niin häneen sopii sanat: Joka on meidän puolellamme, ei ole meitä vastaan. Mutta tämä asenne ei ajanollen riitä. Odotetaan, että etsijä ryhtyy työskentelemään elämänymmärryksensä puolesta niillä kyvyillä, joita hänellä on. Häneen sopii sanat: Joka ei meidän kanssamme rakenna, hän on meitä vastaan. Elämä ei ole paikallaan polkemista, se joko etenee tai taantuu. Katsokaamme kristillisiä kirkkoja dogmeineen, rituaaleineen, pappisvirkoineen . . . Kirkot eivät rakenna Jeesus Kristuksen kanssa ja siksi ne ovat taantuneet. Ne ovat esteenä taivasten valtakunnan portilla, sillä ne tuomitsevat – jopa kirkonkirouksin – ne ihmiset, jotka ajatte-

levat uskonnosta toisin kuin kirkot opettavat. Jos kirkot rakentaisivat *Mestarinsa kanssa*, niin ne julistaisivat kristinuskona *Mestarinsa* siveellisiä opetuksia, Vuorisaarna.

H. P. Blavatsky tuo kirjoituksissaan esiin sen ajatuksen, että teosofisen sanoman edistymisen ehtona on "kourallinen" vakavia teosofejia, jotka tekevät totta teosofisesta elämänymmärryksestä. Samaan tähtää Pekka Ervast opetuksissaan. Kun on vakava – vaikkapa harvalukuinenkin – joukko, joka seuraa kiinteästi *Mestareitten* opetuksia, niin he etenevät itse ja työskentelevät *Mestareitten* sanoman puolesta. Vaikka henkinen liike laajetessaan rönsyileekin, vaikka sen sivuvirtaukset madaltuvatkin, niin keskusytimestä virtaa uutta elämää, koska se on yhteydessä Valkoisen Veljeskunnan kanssa.

115

Kysymys: Miten olisi selitettävä Jeesuksen ylösnouseminen kirkollisen näkemyksen omaavalle?

Vastaus: Sokea usko on melkein läpätunkematon este totuuden valolle. Jos ken on omaksunut esim. Jeesuksen ylösnousemuksesta sellaisen "uskon", että se tapahtuma oli Jumalan ihme, jota syntisen ihmisen ei pidä tutkia, niin työlästä on hänelle esittää muuta näkökantaa. Mutta jos asianomainen haluaa kuunnella, niin voihan yrittää puhua.

Eräät Uuden Testamentin kohdat viittaavat siihen, että Jeesus toimi fyysisessä ruumiissaan vielä ristiinnaulitsemisensa jälkeen. Tulihan hän mm. oppilaittensa nuotiolle ja pyysi ruokaa ja söi. Pistis Sophia kertoo Jeesuksen opettaneen oppilaitaan yksitoista vuotta ristiinnaulitsemisen jälkeen. Nämä seikat viittaavat siihen, että Jeesus virkosi valekuolleista. Mutta tämä oli, kuten Pekka Ervast opettaa, vain ylösnousemismysterion karkein ja näkyvä puoli. Sisäinen puoli oli siinä, että Jeesus kävi tajunnassaan läpi koko kuoleman prosessin ja voitti kuoleman. Jeesus kävi läpi niitä suuria henkisiä kokemuksia, jotka sisältyivät kuolemattoman ruumiin, aurinkoruumiin rakentamiseen, ja jos hän olisi kuollut ristillä siten, että hopealanka olisi katkennut, olisi hänen aurinkoruumiinsa rakentaminen jäänyt keskeneräiseksi. Mutta hän virkosi eloon ja sai elämäntyönsä päätökseen. Se oli, koko ihmiskuntaa ajatellen, suunnaton voitto. Kun tutkimme Pekka Ervastin opetuksia kaikesta siitä työstä, jota oli tehty jo vuosimiljoonia sitä mystериota varten, joka Jeesus Kristuksessa sai täytty-myksensä, niin alamme aavistaa ylösnousemismysterion kantavuutta.

116

Kysymys: Kun vanhan liiton vihkimyskokelaat kookivat Kristuksen läsnäoloa näkymättömässä maailmassa, niin olivatko kokelaat tavallisessa transsissa? Mikä siinä oli hierofantin osuus? Entä Johannes Kastaja, oliko hän hierofantti?

Vastaus: On ero transsilla ja transsilla. Spiritistimedion transsi on passiivinen, meedio antautuu tuntemattomien voimien haltuun. Mysterio-oppilas oli aktiivisessa transsissa. Hän oli käynyt läpi pitkän ja vaikean treenauksen ja sisäisen puhdistuksen, voittanut eläinluontonsa ja kirkastanut astromenttaalisen sieluverhonsa järkeväksi. Hän etsi tietoisesti kuolemattomuutta ja etsiminen tapahtui hierofantin valvonnassa. Vasta sitten hän oli valmis kohtaamaan oman sielunsa näkymättömässä maailmassa ja kokeemusperäisesti todistamaan itselleen mysteriokoulutuksessa saavuttamansa voiton. Ollessaan tietoisena fyysillisen ruumiinsa ulkopuolella hän tiesi voittaneensa kuoleman ainakin alustavasti. Hän voi näkymättömässä maailmassa etsiä Kristusta. Hierofantti auttoi häntä suorittamalla vihkimyksen, tai ehkä oikeammin sanoen oli Melkisedekin edustajana, kun Melkisedek antoi tähtensä loistaa.

Johannes Kastaja oli vanhan liiton tietäjä, ei hän muutoin olisi osannut tietoisesti valmistaa tietä Jeesus Kristuksen elämäntyölle. Jeesus antoi tunnustuksen Johannes Kastajalle nimittäen hänet suurimmaksi vaimoista syntyneistä. Vieläpä sanoi Johanneksen olevan jälleensyntyneen profeetta Elian ja siten painotti Johanneksen henkistä suuruutta. Mutta Johannes Kastaja ei ainakaan myöhemmässä vaiheessa toiminut suljetussa mysteriolaitoksessa, sillä hän lähti opettamaan ihmisiä toimien julkisesti. Hän ”saarnasi parannuksen kastetta” kehottaen ihmisiä luopumaan paheistaan ja valmistautumaan uuden liiton elämänymmärrykseen.

Kysymys: Ovatko ne ihmiset, jotka ottavat vastaan Pekka Ervastin uuden elämänymmärryksen, tulevien rotujen henkisiä opettajia?

Vastaus: Tulevia rotuja, mm. valmisteilla olevaa viidennen juurirodun kuudetta alarotua kuvataan sellaiseksi, että mm. sodat tulevat poistumaan ja materialistinen maailmankuva sortuu, sekä nykyiselle älyn valtaistuimelle nousee Jeesus Kristuksen julistama ihmisrakkaus. Kaiken tämän näemme Pekka Ervastin opetuksissa, joten tulevan rodun uskonto on jo julistettu. Sen uskonnon opettajina kykenevät olemaan vain ne ihmiset, jotka omaksuvat uuden uskonnon elämänymmärryksen. – Sivistyskausi edellyttää uskontoa, joka kykenee selvittämään ihmisille elämän tarkoituksen ja näyttämään tietä ihmisyyteen. Siihen ei kykene kukaan muu kuin jumaltietoinen uskonnon luoja; ihmisviisaus on avuton. Kun sivistys hylkää jumalviisauden vääristelemällä uskonnon, niin sen tilalle nousee ihmisviisaus uskonnon auktoriteettiudella. Seurauksena on, kuten näemme nyky-yhteiskunnista, väkivalta, sota, keskitysleirit ja kaasukammiot, siis hirmuvalta. Siksi on kasvatettava uuden uskonnon opettajia.

Kysymys: Pekka Ervast sanoo muistaakseni jossakin kirjoituksessaan, että Rosenkreutz on se suuri

Mestari, joka on lähellä Jeesus Kristusta ja on jokaisen okkultisen ja mystillisen seuran takana Euroopassa. Onko ajateltavissa, että Rosenkreutz osallistuu henkiseen työhön myös nykyaikana, syntymällä maailmaan uudelleen?

Vastaus: Pekka Ervast sanoi myös viimeisten puheittensa yhteydessä hieman oraakkelimaisen lauseen: Tämä voi merkitä, että H. P. Blavatsky on sanonut: Minäpä synnyn Suomeen. – Näitä asioita on turha pohtia, siitä on karvaita kokemuksia teosofisen liikkeen historiasta. Eräät teosofiset johtohenkilöt tekivät lapsesta, jolla ei vielä ollut elämänkokemusta eikä ollut elämäntyöllään näyttänyt kuka hän on, suuren maailmanopettajan. Nuorukainen omaksui opettajiensa tarjoamat kuvitelmat ja uskoi – omien sanojensa mukaan – niihin itsekin. Mutta kun hän varttui ja ryhtyi itse ajattelemaan, niin hän kumosi opettajiensa väitteet. Tämä on varoittava esimerkki ja samalla todiste selvänäköisten tutkimusten epäluottavuudesta. Kun suuri henkinen opettaja tulee maailmaan, niin hän tulee voimalla varustettuna. Ei hän tyydy istumaan piilossa, hän näyttää elämäntyöllään henkisen voimansa. Ja puu tunnetaan hedelmistään. Jos ken väittää olevansa Kristuksen apostoli ja jatkavansa hänen työtään, niin Jeesus Kristuksen Vuorisarnaa hän ei kiellä, vaan rakentaa sen pohjalle. Jos hän on Kristuksen Valkoisen Veljeskunnan jäsen, niin hän kunnioittaa toisten uskontojen opetuksia, sillä niittenkin julistajat ovat Valkoisen Veljeskunnan Mestareita. Jos esim. H. P. Blavatsky syn-

tyy Suomeen, kuten edellä mainittu P. E:n lause viittaa, niin häntä emme tunne mistään muusta kuin opetuksistaan, rinnastamalla niitä Buddhan, Jeesuksen, H. P. Blavatskyn, Pekka Ervastin ja J. R. Hannulan opetuksiin. Viimeksi mainitut nojaavat Buddhaan ja Jeesukseen hyljäten sodan ja väkivallan.

119

Kysymys: Kirjassaan "Ihmisyyden uskonto" Pekka Ervast sanoo mm: "Kuudennen juurirodun ihmisesä tulee olemaan kehittyneenä astralinen aisti ja se merkitsee, että hän näkee sellaista, mitä ainoastaan harvat ihmiset nykyään näkevät . . . Se (uskonto) tulee opettamaan, millä tavalla ihminen astraalisessa maailmassa pääsee yhteyteen suurten ja pyhien olen-
tojen kanssa, Jumalien ja Mestarien kanssa, jotka saattavat viedä häntä eteenpäin näkymättömän maailman tuntemisessa".

Jeesus Kristus ja Pekka Ervast neuvovat puhdistamaan sydäntä ja järkeä Vuorisaarnan viitoittamalla tavalla. Jos seuraamme näitä ohjeita ei liene väärin tutkia astraalimaailmaa, sillä ovathan motiivimme puhtaat?

Vastaus: P. E. sanoo että kuudennen juurirodun ihmisessä tulee olemaan kehittyneenä astraalinen aisti. Hän puhuu tulevaisuuden ihmisestä. Me olemme nyt viidennen juurirodun ihmisiä eikä meillä ole astraalinen aisti heränneenä, pait-

si poikkeustapauksissa. Miten voi tutkia astraalimaailmaa, ellei ole siihen tarvittavia aistimia? Nykyiset viisi aistiamme ovat kehittyneet ruumiillisen kehityksen ohella, ja joskin kuudes aisti onkin enemmän eetterinen, niin silläkin on vastakohtat kemiallis-fyysillisessä ruumiissamme. Ei astraalista aistia voi "kehittää" kuka tahansa, sillä fyysillistä ruumista hallitsevat karman ohjaamat perintötekijät. Jos kenellä ei ole selvänäköisyyden edellytyksiä omassa ruumiissaan ja yrittää sitä herättää joillakin keinoilla, niin hän tuhoaa organisminsa repiessään rikki ali- ja päätäjuntansa suojelevan kynnyksen.

Kysyjä nähtävästi ajattelee, että motiivien puhtaus aivankuin oikeuttaa etsimään ja käyttämään joi-takin keinoja, jotta selvänäköisyys heräisi. Entä mistä tiedämme ovatko motiivimme puhtaat? Kuka on tutkinut sielunsa pohjia myöten? Itsensä tutkiminen ei ole vain älyn asia, motiivien puhtaus koetellaan käytännöllisessä elämässä, ja niitten epäpuhtaus tulee kompastuskiveksi. Jos pyrkii seuraamaan vaikkapa Vuorisaarnan neuvoja s e n v u o k s i että saisi selvänäköisyyskyvyn, niin siinä on itsekäs motiivi: m i n ä tahdon tutkia näkymätöntä maailmaa ja vainajien elämää, jotta m i n ä selvänäköisenä olisin toisten yläpuolella. Tämä on tuttu psykismin ansa. H. P. Blavatsky jo painotti sitä, että teosofia on altruismia, ihmisystävyyttä, että ihmisen tulee kasvaa sääliväksi, hyväksi, kaikkia rakastavaksi. Ja Pekka Ervast painotti Vuorisaarnan henkeä selvimpänä ja täydellisimpänä elämänoppaana. Miksi? Siksi että kun kasvamme sisäisesti taivaallisen Isämme täydel-

lisyys-ihannetta kohti oikaisemalla itseämme Vuori-
saarnan henkeen jokapäiväisen elämämme hyöri-
nä, niin kerran kypsytämme Mestarin oppilaiksi. Siihen
asti saamme ponnistella omin voimin ja sielumme so-
pukoista nousee uskomattoman paljon kuonaa, jota
saamme siistiä. Siten opimme tuntemaan itseämme.
Se työ voi näyttää toivottomalta, sillä se ei ole hetken
työtä. Se voi kestää ruumistuksesta toiseen, mutta
mikään ponnistus ei mene hukkaan. – Elämäkoulu
täällä maapallolla on sellainen, että meidän on tul-
tava Mestarin oppilaiksi ja sitä tietä Valkoisen Vel-
jeskunnan jäseniksi. Mestari elää Kristuksessa ja
myös meissä tulee Kristuksen herätä.

120

Kysymys: Mitä merkitsee Jeesuksen puhe: Ylös-
nousemuksessa ei naida eikä mennä miehelle, vaan
ylösnouseet ovat kuin enkelit taivaissa?

Vastaus: Rahvaanomainen ylösnousemusoppi juu-
talaisilla oli – Vanhan Testamentin kuvauksista pää-
tellen – sellainen, että maahan haudatut ruumiit nou-
sevat haudoistaan. Jeesus puhui aikansa juutalaisille,
hänen oppilaansakin olivat juutalaisia, aikansa kas-
vatteja. Jeesukselle tehty kysymys, miten menettelee
ylösnousemuksessa mies, joka on ehtinyt elämänsä
aikana olla useamman naisen aviopuolisona, osoit-
taa, että kysymykseen sisältyy edellä mainittu rah-
vaanomainen ylösnousemususko. Jeesuksen vastaus

ei vahvasta tuota karkean materialistista käsitystä, sillä hän vastaa, ettei ylösnousemuksessa naida. Silloin eletään enkeleitten tavalla. Enkeli merkitsee lähettiä, tässä tapauksessa taivaan lähettiä. Ruumiillinen ylösnousemus merkitsee jälleensyntymistä. Kun ihminen syntyy lapsena maailmaan, niin se on ruumiillinen ylösnousemus, ja pieni lapsi on sukupuoleton olipa hän tyttö tai poika. Hän on taivaista tullut olento, taivaan lähetti, kunnes hän kasvaa sukupuoliolennoksi. – Mutta Jeesuksen vastaus sisältää samalla syvemmän totuuden. Ruumiillinen ylösnousemus – jälleensyntymä – on ennustus henkisestä ylösnousemuksesta, josta mm. Paavali puhuu sanoessaan, että kylvetään maallinen ruumis ja herätetään henkinen ruumis. Ihmissielu käy elämäkouluaan jälleensyntymisen ”pyörässä” sitä varten, että hän syntyisi hengestä, että hän rakentaisi itselleen, kuten Jeesus rakensi, kuolemattoman, kirkastetun ruumiin. Siinä ruumiissa eläen hän on voittanut sukupuolisuuden harhat ja hänestä on tullut todellinen taivaan lähetti, joka toteuttaa suuren elämän tahtoa.

121

Kysymys: J. R. Hannula painottaa, että on opittava seisomaan omilla jaloillaan sekä siveellisesti että taloudellisesti. Onko menneillä ruumistuksillamme osuutta nykyiseen köyhyyteemme tai rikkauteemme?

Vastaus: Koska elämme karmanalaisessa maailmassa, niin nykyinen ympäristömme ja olosuhteem-

me on luonnollinen seuraus menneisyydestämme. Niinikään kykymme, taipumuksemme ja luonteenominaisuutemme ovat karmallisia seurauksia menneisyydestämme. Ahkera ja tarmokas ihminen voittaa karmallisia seikkoja, joten kohtalo ei yksin määrää ihmisen elämänjuoksua.

Taloudellinen itsenäisyys on helposti käsitettävissä. Sen sijaan siveellisen itsenäisyyden käsittäminen saattaa tuottaa vaikeuksia.

Aikamme ns. kristillinen sivistys on ottanut moraaliohjeikseen Mooseksen käskyt. Niiden henkeä muokkaamalla on luotu yhteiskuntamoraali. Niinpä Jahve sanoo olevansa kiivas ja kostava Herra, jota tulee kumartaa ja palvella; muita jumalia ei saa kumartaa. Tämän käskyn nojalla on muokattu laki Jumalan pilkasta. "Älä tapa" sanoo Jahve, ja siksi tappamista estetään rikoslain avulla. Mutta yhteiskuntamoraali ei hyväksy selvää tappamiskieltoa sellaiseenaan, sillä sodassa tappaminen ei ole ainoastaan luvallista vaan pakollista. Tällöin tappamasta kieltäytyminen on rikos. – Jeesus Kristuksen siveelliset ohjeet esiintyvät Vuorisaarnassa, mutta yhteiskuntamoraali ei ota niitä lukuun. Kristikuntaa ajatellen on siis kaksi moraalialia: vallitseva yhteiskuntamoraali ja Jeesus Kristuksen ilmoittama moraalialia. Kahta herraa ei voi palvella, joten totuudenetsijä joutuu valitsemaan, noudattaako hän yhteiskuntamoraalia vaiko Kristuksen moraalialia. Siveellinen itsenäisyys merkitsee kieltäytymistä tottelemasta tämän maailman auktoriteetteja, vallanpitäjien talutusnuorassa kulkemisesta

kieltäytymistä. Jumalanetsijä kuuntelee Jeesus Kristuksen sanoja: Enemmän tulee kuunnella Jumalaa kuin ihmisiä.

122

Kysymys: Mitä tarkoitetaan kosmillisella ja mitä mystillisellä Kristuksella?

Vastaus: Kristus sanan kosmillisessa merkityksessä tarkoittaa yleismaailmallista Logosta, jumalallista aatteilua, maailmansionelua eli Aalajaa. Kristus on – kristillistä sanontaa käyttäen – Isän tajunta, Isän ihanne – eli täydellisyyskuva kaikesta siitä, joka toteutuu kehityksen kautta. Koska Kristus eli jumalallinen aatteilu on yksin Isästä syntynyt, niin sitä sanotaan Pojaksi, lyhyesti Jumalan Pojaksi. Aurinkokunnassamme edustaa yleismaailmallista Isää kollektiivitajunta, Isä-hierarkia, jonka yhteistajunnan kokoojaa nimitetään myös Isäksi. Aurinkokuntamme Isän tajunnassa ”elää” yleismaailmallisen Isän täydellisyysihanne, joka tässä aurinkokunnassa merkitsee täydellistä ihmistä. Se kosminen Kristus, josta me ihmiset voimme tulla tietoisiksi, on aurinko-Logos, aurinkokuntamme Isän Poika. Siinä kosmillisessa Kristuksessa meidän ihmisten monadit eli jumalanpojat ovat kuin atomeja Kristuksen ruumiissa. Täten käy ymmärrettäväksi, että koska Aurinko-Logoskin on vuodatus yleismaailmallisesta Logoksesta, niin pohjimmaltaan me ihmisetkin olemme veljiä kaikkein korkeimpienkin olentojen, Logoksienkin kanssa.

Ihmiskehityksen edistyessä jumalallinen aatteilu alkaa toteutua aineessa. Se tapahtuu yksilöittäin. Sitä tapahtumaa on nimitetty mm. Kristuksen lähestymiseksi. Jeesus Kristus puhui taivasten valtakunnan lähestymisestä. Jumalallinen aatteilu täydellisestä ihmisestä on pyrkinyt toteutumaan aikojen aamusta lähtien, ja se on toteutunut olevien mahdollisuuksien puitteissa, osittain, epätäydellisesti. Sitä tarkoitetaan kun sanotaan, että Jumala puhui ennen monella tapaa profeettojen kautta. Kaikkien aikojen profeetat, pienempien ja suurempien uskontojen julistajat, ovat ilmentäneet Kristusta eli täydellistä ihmistä niin paljon kuin ovat kyenneet. Mutta vasta Jeesus Kristus kykeni ilmentämään Kristuksen täydellisesti. Siksi Jeesus sanoikin itsestään: Minä ja Isä olemme yhtä. Jeesus Kristuksen elämäntyö ja hänen saavutuksensa oli mullistava, sillä Kristus tuli samalla jokaista ihmistä lähelle mystilliseksi eli sisäiseksi Kristukseksi. Kun ihminen pyrkii ihmisyyttä kohti Vuorisaarnan opetuksia noudattaen, niin hän löytää sisäisen Kristuksen. Hän löytää Kristuksen oman henkensä taivaissa. Siinä on ihmisen persoonallisuuden pelastus. Olemme persoonallisuuksina kuolevaisia, mutta kun mystillinen Kristus meissä syntyy, niin meihin astuu kuolemattomuus.

Kysymys: Onko luettava kristillisten kirkkojen ansioksi se, että Vuorisaarna on säilynyt nykyajalle?

Vastaus: Onhan kirkoilla myös ansioita. Se on edistänyt mm. lukutaidon yleistymistä ainakin Suomessa ja ollut eräänlainen kulttuuritekijä, yhteiskuntamoraalin muokkaaja. Mutta samalla kirkot ovat kahlehtineet vapaata ajattelua ja sangen ovelasti peittäneet Jeesus Kristuksen opetukset. Onhan Vuorisaarna leimattu käytännölliseen elämään soveltumattomaksi. Tämä seikka ehkä selvimmin todistaakin, ettei Vuorisaarna ole säilynyt Uudessa Testamentissa kirkkojen t a h d o s t a vaan muista syistä. Kirkkojen historia on perin sekava, oppiriitojen läpätunkema. Todennäköisin syy Vuorisaarnan säilymiseen lienee se, että Vuorisaarna on maailmasta kiinnostuneelle papistolle liian korkeatasoista moraalialia. Sitä ei ole ymmärretty ja siksi se on aivan kuin vahingossa säilynyt.

124

Kysymys: Professori Batory edustaa Pekka Ervas-tin "Suuri seikkailu"-kirjassa henkisen viisauden korkeata saavutusta. Kuitenkin Batory elää paljon ajastaan jäljessä. Miten tällainen asettelu on käsitettävissä?

Vastaus: Professori Batory selittää ettei hän näe nykyajassa kestäväää pohjaa. Tämän seikan voimme-kin jokainen todeta. Suurista edistysaskeleistaan huolimatta länsimainen sivistys näyttää kulkevan kohti kaaosta, ja kun kehittyvä kaaos saavuttaa rajakoh-

tansa, niin mitä jää jäljelle. Yleismaailmalliseksi painunut kilpavarustelu johtaa ennemmin tai myöhemmin romahdukseen, jollaista ei maailmanhistoria tunne. Tältä kannalta katsoen Kalojen merkin loppupää oli vakiintuneempaa kuin alkaneen Vesimieskauden alkupuoli. Saturnus vaikuttaa nyt voimakkaasti ja Uranuksen vaikutus on vielä heikko, joskin sekin jo vaikuttaa. Maailma on perin levoton. Uudet keksinnöt valtaavat alueita, mutta kaikki ne alistetaan sotaponnistelujen tehosteiksi. Ihmisen vallanhiimo on kyltymätön ja siksi nykyajan pintapuolinen edistys on enimmäkseen näennäistä. Siltä puuttuu henkinen pohja ja siksi se on tuominut itsensä häviöön.

125

Kysymys: Mikä on kristosofisen työn merkitys kansamme ja ihmiskunnan suhteen?

Vastaus: Kristosofisen työn tarkoitus on lyhyesti sanoen: valmistaa Pohjolan valkoista valtakuntaa, jossa saisivat fyysillisen muodon uudet mysteerit, jotka ovat, Pekka Ervastin sanoja käyttäksämme, n ä k y väisenä y h d y s s i t e e n ä a i n e m a a i l m a n ja h e n g e n m a a i l m a n v ä l i l l ä. Kysymyksessä on sen Mysterio-Opiston toteutuminen kemiallis-fyysillisessä maailmassa, jonka Pekka Ervast avasi eetteris-fyysillisessä maailmassa, suomalaisella kummulla. Siihen Opistoon voisi tulla oppilaita ympäri maailmaa. Siellä kasvaisi uuden suuren maailman-

uskonnon apostoleita, jotka veisivät maailman kansoille tietoa ja valoa ihmisyyden sanomasta.

Pekka Ervast opetti, että suomalaisella kummulla avatussa Temppelessä ovat kaikki Mestarit kuin kotonaan. Siis myöskin Jeesus Kristus on siellä kotonaan. Hän on Logoksen Poika-ryhmän johtaja, kuten P. E. myös opettaa, hän toi Logos-viisautta maailmaan. Maapallon Valkoinen Veljeskunta, ns. Melkisedekin eli Sanat Kumaaran Veljeskunta, tuli aurinkokuntamme toisista planeetoista. Sen Veljeskunnan toimesta perustettiin kaikki entiset uskonnot. Siksi ns. vanhan liiton uskontoja onkin nimitetty enkeleitten ilmoituksiksi; Uudessa Testamentissa sanotaankin: Te saitte lain enkeleiltä. Jeesus Kristus ilmoitti Logoksen viisautta ja rakkautta, joten maapallon Valkoinen Veljeskunta sai Jeesus Kristuksen avulla ja kautta korkeamman asteen. Kun siis myös Logos-viisauden tuoja Jeesus Kristus on kotonaan suomalaisessa Temppelessä, merkitsee se, että suomalainen Temppeli ei ole vain joku maapallon Valkoisen Veljeskunnan sivulooshi, vaan Auringon Kuninkaallisen Neuvoston keskus maapallolla. Sen Tempelin avasi Pekka Ervast, joten hänelläkin on osuutta Auringon Kuninkaalliseen Neuvostoon. – Suomalainen Temppeli on ainutlaatuinen saavutus ihmiskunnan historiassa, se on uuden aikakauden rajapyykki. Maapallo ja sen ihmiskunta onkin nyt astunut kirjastuksen tielle.

Samalta tekijältä:

	Nid. mk	Sid. mk
Uuden ajan työsaralta	1,50	2,00
Miten ymmärrän elämän koulun	—	—
Kansallinen uudestisyntyminen ..	0,50	—
Rauhan temppeli	1,50	2,00
Elämän arvoitus	2,00	3,00
Vanajavuoren taru	3,50	4,50
Matkalla Temppeliin	2,00	2,80
Ihmisyysuskonnon ulkopiirteet	1,50	—
Danielin kirja	2,50	3,80
Liitto	2,50	3,50
Kun aika on täytynyt	2,50	3,50
Vanha ja uusi ihminen	3,50	4,50
Vuosijuhlien satoa	1,70	—
Aikamme avain	—	2,50
Tulkoon valkeus	1,20	—
Ihmisyysden puutarha	—	3,50
Mitä on kristosofia	—	3,00

	Nid. mk	Sid. mk
Kaksi maailmaa	—	5,80
Tietäjien todistus	—	4,50
Vaeltajan viesti	—	10,50
Matka tuntemattomaan	—	4,50
Tie ihmisyyteen	—	3,50
Vaeltaja	1,80	—
Ongelmien seurassa I—III kpl	—	4,50
Kirjat avattiin	—	4,50
Ihmisyyden puolesta	—	4,50
Ongelmien seurassa IV	—	5,00
Hengen ykseyselämä	—	4,50
Ongelmien seurassa V	—	5,00
Mysterioitten toiset kasvot	—	7,00
Ongelmien seurassa VI	—	7,50
Kehityksen virta	—	10,00

Tilataan osoitteella:

Laina Nurmi, Tampere, Satakunnank. 69 H

